

மொழியெய்த்ப்பியல்

மொழியெய்த்ப்பியல்

கலாநிதி ஏ.எப்.எம்.அஷ்ரஃப்

மொழிபெயர்ப்பியல்

கலாநிதி ஏ.எப்.எம். அஷ்ரஃப்

மொழிக்ஞாற

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

Excellent Publication

2020

மொழிபெயர்ப்பியல்

ஏ.எப்.எம். அஷ்ரஃப்

Molipeyarppiyal / Author - A.F.M. Ashraff / Copyrights - Thasmina Ashraff / First edition - 2020 / Published by - Excellent Publication / Cover & Layout - Nawas Shawfi / printed by - Excellent Print - Sainthamaruthu, excellentprint.lk@gmail.com, 0776401296 / Contact - afmashraff@seu.ac.lk, 077 3081120, 067 2255180, Department of Languages, South Eastern University of Sri Lanka, Oluvil #32360 / Pages - 124 / Price - 500/=

ISBN 978-955-3492-11-1

முன்னுரை

பிறப்பால் தமிழையும் பிரதேசத்தால் சிங்களத்தையும் அறிவால் ஆங்கிலத்தையும் அனுபவத்தால் அறபையும் அறிந்தொழுகும் வாய்ப்பைப் பெற்றவன், நான். இவற்றுள் அறபு தவிரந்த ஏனைய மும்மொழிகளும் ஈழத்தில் பரவலாகப் பேசப்பட்டும் பயன்படுத்தப்பட்டும் வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. நாளாந்த வாழ்வில் நாட்டின் நாலா பாகங்களிலும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் தொடர்பாடலுக்காக இம்மொழிகளைப் பயன்படுத்தி வந்திருக்கிறேன். தேவையான இடங்களில் இம்மொழிகளைப் பயன்படுத்தித் தொடர்பாடும்போதுள்ள சௌகரியத்தையும் வினைத்திறனையும் பெரும்பயனையும் அனுபவித்திருக்கிறேன். அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் மொழிபெயர்ப்பின் அவசியம் குறித்தோ அதன் பயன்பாடு குறித்தோ எனக்கு எவ்விதப் புரிதலும் இருக்கவில்லை.

காலப்போக்கில், ஈழத்தில் புரையோடிப்போயிருந்த இன முரண்பாட்டின் விளைவாகத் தோற்றம்பெற்ற சமூக நல்லினக்கம் அல்லது இன நல்லுறவு குறித்த உரையாடல்கள் மேற்கிளம்பிய போது மொழிபெயர்ப்பின் தேவை குறித்து என்னால் உணர் முடிந்தது. பல்கலைக்கழகத்தில் பணி நிமித்தம் உலக வங்கியின் அனுசரணையோடு திட்ட வரைபொன்றை தயாரிக்க முற்பட்டபோது தான் மொழிபெயர்ப்பின் மீதான ஈடுபாடு அதிகரிக்கத்தொடங்கியது. அத்திட்டம் வெளிப்படையாக தொழில்சார் பட்டதாரிகளை உருவாக்கும் நோக்கில் செயற்படுத்தப்படவிருந்த போதிலும் ஈழத்துச் சூழலில் சமூக நல்லினக்கத்தையும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டி வலியுறுத்தியிருந்தது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் மொழிபெயர்ப்பையும் வேலைவாய்ப்பையும் தொடர்புபடுத்தி சில அடிப்படைகளை முன்வைக்கக் கிடைத்தது. இத்திட்டம் விரிவுரையாளர்கள் பட்டப்பின்படிப்பைத் தொடர்வதற்கும் நிதியுதவி அளிக்கவும் முன்வந்திருந்தது. குறிப்பாகக் கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்கான புலமைப்பரிசில்களை வழங்கவும் முன்வந்தது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் துறைசார் ஈடுபாடு கொண்ட விரிவுரையாளர்கள் திட்டவரைப்படி தம்மை வளப்படுத்தவும் செயற்படவும் முன்வந்தனர். அதன்படி, மொழிபெயர்ப்பில் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வினை மேற்கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது.

தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே எனது கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வினை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்ற எனது பெருவிருப்பினாலும் தமிழ்நாட்டில் மொழிபெயர்ப்புத்துறை உள்ள ஒரேயொரு பல்கலைக்கழகம் தஞ்சாவூர்த் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் என்பதனாலும் பல்கலைக்கழக அனுமதியோடு ஆங்கில மொழி மூலம் எனது ஆய்வினைத் தொடர்வதற்கு தஞ்சாவூர்த் தமிழ் பல்கலைக்கழகத்தில் அனுமதி கிடைத்தது. 2008ஆம் ஆண்டு இந்தியா செல்ல வதிவிட வீசா கிடைத்தது. 'இலங்கையில் மொழி பெயர்ப்புக் கோட்பாடும் செயன்முறையும்: தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிங்களப் பிரதிகளின் தமிழ்மொழிபெயர்ப்புக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதொரு திறனாய்வு' என்பது எனது ஆய்வுத் தலைப்பு. அப்போதைய மொழிபெயர்ப்புத்துறைத் தலைவரும் பேராசிரியருமான முனைவர் ச. இராதாகிருட்டிணன் எனது ஆய்வு நெறியாளராகச் செயற்பட்டார். இரண்டாண்டு கால முழுநேர ஆய்வு, ஆய்வு முழுமையுற்று பட்டம்பெற மூன்றாண்டுகள் சென்றன. கலாநிதிப் பட்டம் பெற்று நாடு திரும்பியதும் மொழிபெயர்ப்புக் குறித்து நாடளாவிய ரீதியில் பணியாற்றக் கிடைத்தமை மகிழ்ச்சிக்குரியது. அப்போதைய இலங்கை அரசு இந்தியக் குடியரசுத் தலைவராக இருந்த அப்துல் கலாம் தலைமையில் கொழும்பு அலரிமாளிகையில் மாநாடொன்றை நடாத்தி, 2012ஆம் ஆண்டை ஒரு மும்மொழி ஆண்டாகப் பிரகடனப்படுத்தியது. அத்தோடு ஒரு பத்தாண்டுத் திட்டமொன்றையும் நடைமுறைப்படுத்த முன்மொழிந்தது. இவை யாவும் யுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு இன நல்லிணக்கம் குறித்த நகர்வோடு தொடர்புபட்டதாகவே இருந்தன.

பெரும்பாலும் மொழிவழியேதான் சமூகங்கள் கூறுபோடப்பட்டுள்ளன. மொழி வழியேதான் பண்பாடுகள் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன. மொழி வழியேதான் இனத்துவம் இனங்காணப்படுகிறது. இவ்வாறு சமூக, பண்பாட்டு, இனத்துவ அடிப்படையில் கூறுபட்டுக் கிடக்கும் மனித சமூகத்தை இணைக்கும் பணியில் இயங்கி நிற்கு மொழிபெயர்ப்பு. ஒரு மொழிவழிச் சமூகத்தின் விழுமியங்களை, பண்பாட்டுக் கோலங்களை, இனத்துவ அடையாளங்களை இன்னொரு மொழிவழிச் சமூகத்திற்குப் பிரதிபலிப்பதும் மொழிபெயர்ப்பே தான். மொழிபெயர்ப்பின்றிய இன்றைய உலக ஒழுங்கு குறித்துப்

பேசவும் முடியாது. இவ்வடிப்படையில் நின்று நோக்கும்போது ஈழத்துச் சூழலில் மொழிபெயர்ப்பென்பது இன்றியமையாததாகிறது.

ஈழத்தில் முரண்பட்டு நிற்கும் சிங்கள - தமிழ் சமூகங்களிடையே ஒரு புரிந்துணர்வையும் அதனுடான ஒரு சமூக நல்லிணக்கத்தையும் ஏற்படுத்த மொழிபெயர்ப்பின் அவசியம் உணரப்பட்டுள்ளது. அதன்பயனாக, அரசு ஆதரவோடு, மொழிபெயர்ப்பை ஊக்குவிக்கும் நோக்கில் உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் மொழிபெயர்ப்பை ஒரு பாடநெறியாகத் தொடர்வதற்கான வாய்ப்புகள் குறித்து உரையாடப்படுவதோடு அதற்கான பரீட்சார்த்த முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இலங்கைத் தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் மும்மொழிக் கற்கைகள் (Trilingual Studies) என்ற பெயரில் மொழிபெயர்ப்புத் துறைசார் கற்கைநெறியொன்று 2013இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், சபரகமுவப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் மொழிபெயர்ப்புக் கற்கை நெறிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும், ஈழத்துச் சூழலோடு தொடர்புறும் வகையிலான மொழிபெயர்ப்பியல் குறித்த உசாத்துணை நூல்கள் மிகக் குறைவாகவே வெளிவந்துள்ளன. இக்குறையை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டும் மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் ஆர்வத்தோடு உழைக்கும் ஈழத்துத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பார்வலர்களை நெறிப்படுத்தும் நோக்கிலுமே இந்நூல் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வகையில் இந்நூல் துறைசார் பயனாளிகளுக்கு உதவு மெனவும் நம்புகிறேன். இந்நூலில் தவறுகள் இடம்பெற்றிருப்பின், சுட்டிக்காட்டப்படு மிடத்து, மீள்பதிப்பில் காத்திரமான கருத்துக்களை உள்வாங்கக் காத்திருக்கிறேன்.

இறுதியாக இந்நூலின் அவசியம் குறித்து உரையாடியோருக்கும் நூலைச் சிறப்பாக வெளிக்கொண்டுவர உதவிய அச்சகத்தாருக்கும் ஏனை நல்லுள்ளங்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

கலாநிதி ஏ. எப். எம். அஷ்ரஃப்

மொழித்துறை

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்

01.06.2020

அணிந்துரை

மொழிபெயர்ப்பு என்னும் கற்கைநெறி தற்போது பலரால் விரும்பப்படும் ஒன்றாக அமைந்து வருகிறது. பணிநிலைகள் பெறக்கூடிய வாய்ப்பினைத் தரும் கற்கையாகவும் அது கருதப்படுகின்றது. தற்போது இலங்கையில் தென்கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் மும்மொழிக் கற்கைகள் என்ற பெயரிலும், சபரகமுவ, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகங்களில் மொழிபெயர்ப்புத் துறை என்ற பெயரிலும் மொழிபெயர்ப்புக் கற்கைநெறி நடத்தப்படுகின்றது. கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்திலும் மொழிபெயர்ப்புக் கற்கைநெறி தொடங்கப்படவுள்ளது. இவ்வாறு பல இடங்களிலும் மொழிபெயர்ப்புக் கற்கைநெறி நடைபெறும் வேளையில், கற்பவர்களுக்கு, குறிப்பாக தமிழ்மொழியூடாகக் கற்கும் மாணவர்களுக்கு உசாத்துணை நூல்கள் இத் துறையில் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. “இக் குறையை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டும் மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் ஆர்வத்தோடு உழைக்கும் ஈழத்துத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பார் வலர்களை நெறிப்படுத்தும் நோக்கிலுமே இந்நூல் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.” என்று மொழிபெயர்ப்பியல் என்னும் இந்நூலை எழுதிய கலாநிதி ஏ.எப்.எம். அஷ்ரஃப் பொருத்தமாகக் கூறியுள்ளார்.

இலங்கையில் மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிய கற்கை நூல்கள் அல்லது ஆய்வு நூல்கள் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. இக் குறையினைத் தீர்த்துவைப்பதற்கு வழிகாட்டியாக அஷ்ரஃப்பின் மொழிபெயர்ப்பியல் நூல் அமைகிறது. இந்நூலின் அமைப்புப் பற்றிச் சிறிது நோக்கலாம். நூலின் முற்பகுதியில் மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிய அடிப்படைகள் கூறப்படுகின்றன. அடுத்து மொழிபெயர்ப்பின் வரலாறு கூறப்படுகிறது. பின்னர் சிறப்பாக, இந்தியாவிலும் தமிழிலும் நடைபெற்ற மொழிபெயர்ப்பு வரலாறு விளக்கப்படுகிறது. மொழிபெயர்ப்புக்கு ஈழத்தவர்களின் பங்களிப்புப் பற்றிய விவரங்களுடன் வரலாற்றுப் பகுதி முடிவடைகின்றது. நிறைவாக, மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்கள் பற்றியும் மொழிபெயர்ப்பு அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் சில பற்றியும் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

அஷ்டரூப்பின் இந்நூல் தமிழ் மொழியிலே மொழிபெயர்ப்புக் கற்கைநெறியினை மேற்கொள்ளும் மாணவர்களுக்கு ஓர் அருமையான பாட நூலாக ஆகித் துணை செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை. மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள், மொழிபெயர்ப்பு நெறிமுறை மற்றும் உத்திகள் முதலாய பொருண்மைகள் எளிமையான தமிழ் மொழி நடையிலே விளக்கப்பட்டுள்ளன. 'நிகரன்' என்னும் உத்தி பற்றி நூலாசிரியர்,

“மொழிபெயர்ப்பியலில் மூலமொழியில் வழங்கும் ஒரு சொல்லுக்கு நிகரான இலக்கு மொழிச்சொல் 'நிகரன்' என அழைக்கப்படுகிறது. அதாவது, ஒரு மொழியில் வழங்கும் சொல்லுக்கு நிகராக இன்னொரு மொழியில் வழங்கும் சொல் 'நிகரன்' எனப்படுகிறது. ஒரு மொழிபெயர்ப்பில் நிகரனைக் கண்டறிதலே மிகப் பெரும் சிக்கலாகக் கொள்ளப்படுகிறது,”

என மிக எளிமையான தமிழ்மொழியில் தெளிவாகக் கூறுவதைக் காணலாம்.

சிங்கள-தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு எடுத்துக்காட்டுகளைத் தந்து, பல சிக்கலான பொருண்மைகளை மிக எளிமையாகவும் சுவையாகவும் விளக்கியுள்ளமை இந்நூலைப் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு ஒரு நல்ல துணைநூலாக இது அமையத் துணைசெய்யும். இலங்கையிலே தமிழில் வெளிவந்துள்ள சிங்கள இலக்கிய மொழி பெயர்ப்புக்கள் பற்றிய பட்டியல் மிகவும் பயனுடையதொன்றாகும். நிறைவாக, இந்நூலாசிரியருக்கு என் வாழ்த்துகளையும் பாராட்டுக் களையும் கூறி, இந்த அணிந்துரையை நிறைவுசெய்கிறேன்.

பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ்

Ph.D. (Edinburgh), D.Litt. (UJ)

தகைசார் வாழ்நாட் பேராசிரியர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

மொழிபெயர்ப்பியல்

முன்னுரை

அணிந்துரை

உள்ளடக்கம்	பக்கம்
1. மொழிபெயர்ப்பு - ஓர் அறிமுகம்	13
2. மொழிபெயர்ப்பின் பண்புகள்	17
3. மொழிபெயர்ப்பு வகைகள்	21
4. மொழிபெயர்ப்பின் முக்கியத்துவமும் பயன்களும்	30
5. மொழிபெயர்ப்பு வரலாறு	33
6. இந்தியாவில் மொழிபெயர்ப்பு	44
7. ஐரோப்பியர்காலத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள்	57
8. இந்நூலும் நூற்றாண்டில் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள்	64
9. மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் ஈழத்தவர் பங்களிப்பு	72
10. தமிழில் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள்	79
11. மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்கள்	100
12. உசாத்துணை நூற்பட்டியல்	121

மொழிபெயர்ப்பியல்

விலங்குகளுள் முதன்மையானவன் மனிதன். மிருகங்களிலிருந்து அவனை வேறுபடுத்துவது பகுத்தறிவு. அதன்வழி சிந்தித்துச் செயற்படும் மனிதனது உன்னதமான ஒரு கண்டுபிடிப்பு மொழி. மனிதன் மொழி வழியே சிந்தித்து அதன்வழியே செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறான். உலக இயக்கத்தின் அச்சாணியாகவும் மொழியே திகழ்கிறது. அம்மொழி இல்லையென்றால் எண்ணம், கருத்து, உழைப்பு, வளர்ச்சி, இயக்கம் எதுவுமே இருக்காது. அம்மொழி அமைப்பு நோக்கில் சமூகத்திற்குச் சமூகம், பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் வேறுபடும் தன்மை கொண்டது. உலகின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் வாழ்ந்த மனிதர்கள் தமது உணர்வுகள், எண்ணங்கள், கருத்துக்கள், சிந்தனைகள் ஆகியவற்றின் பரிமாற்ற ஊடகமாகப் பல்வேறு மொழிகளை உருவாக்கிப் பயன்படுத்தினர். அதனால் உலகின் பல்வேறு நிலைகளிலும் வெவ்வேறு மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. மனிதனது இயல்பான புலப்பெயர்ச்சிகள், பயணங்கள், நாகரிக வளர்ச்சிகள், வர்த்தக செயற்பாடுகள் முதலானவை பல்வேறு மொழிகளைப் பேசிய மக்களிடையே தொடர்பாடல்களுக்கான தேவைப்பாட்டை உருவாக்கின. அத்தேவைப்பாடு வெவ்வேறு மொழிகளைக் கொண்டு தொடர்பாட முனையும் சமூகங்களிடையே கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்வதில் தடங்கல்களை ஏற்படுத்தின. அத்தடைகளைத் தாண்டி வெவ்வேறு மொழிகளைப் பேசும் மக்களிடையே இணைப்பை ஏற்படுத்த முனைந்ததன் விளைவாகவே மொழிபெயர்ப்புக் கலை தோற்றம் பெற்றுள்ளது.

ஒரு மொழி இன்னுமொரு மொழியிலிருந்து நல்ல பல பெறுமானங்களை உள்வாங்கிச் செழுமையடையவும் மொழிபெயர்ப்பு உதவுகிறது. உலக வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க காலகட்டங்களில் வழக்கிலிருந்து, ஆனால் காலமாற்றங்களுக்கு இணங்காத, நெகிழ்ச்சியற்ற, இறுக்கமான தன்மைகளைக் கொண்டிருந்த லத்தீன், கிரீக், ஹீப்றூ, சமஸ்கிருதம், பாளி போன்ற புராதன மொழிகள் வழக்கிருந்து போயின.

எனினும் அம்மொழிகள் வாயிலாக மனித இனத்திற்குக் கிடைத்த நல்ல பல பெறுமானங்களையும் விழுமியங்களையும் நெகிழ்ச்சித் தன்மைகொண்ட வேறு பல மொழிகள் மொழிபெயர்ப்பின் வாயிலாக உள்வாங்கிக்கொண்டன. நெகிழ்ச்சித் தன்மை கொண்ட திராவிடச் செம்மொழியான தமிழ்மொழி, ஆரியச் செம்மொழியான சமஸ் கிருதத்தில் இருந்து பல பெறுமானங்களை உள்வாங்கிச் செழுமையடைந்துள்ளது. இன்று உலகளாவிய செல்வாக்கைப் பெற்று விளங்கும் ஆங்கில மொழி லத்தீன், கிரீக், ஹீப்றூ ஆகிய மொழிகளிலிருந்து பல பெறுமானங்களைச் சுவீகரித்துக் கொண்டுள்ளது. இவற்றின் ஆதாரசருதி மொழிபெயர்ப்பே.

மொழிபெயர்ப்பு என்றால் என்ன?

மனிதன் பயன்படுத்தும் கருத்துப் பரிமாற்ற ஊடகங்களுள் முதன்மையானது மொழி. அதன் வளர்ச்சிக் கூறுகளுள் மொழி பெயர்ப்பும் குறிப்பிடத்தக்கவொன்றாகும். 'மொழிபெயர்ப்பு' என்பது Translation என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பாகும். 'Translation' என்ற ஆங்கிலச் சொல் 'Translatius' என்ற இலத்தீன் மொழிச் சொல்லில் இருந்து உருவாகியிருக்கிறது. Translation என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பாகத் தமிழில் 'மொழி பெயர்ப்பு' என்ற சொல் வழங்கினாலும் அதனையொத்த 'மொழி பெயர்த்த தர்ப்பட யாத்தல்' என்ற அடியின் மூலம், தொல்காப்பியத்தில் ஈராயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னரேயே அது வழக்குப் பெற்றுள்ளது. 'Translatius' என்ற இலத்தீன் மொழிச் சொல்லிற்கு காவு, தாங்கு என்று பொருள். மொழி, பெயர்ப்பு ஆகிய இரு சொற்களின் இணைப்பில் வரும் ஒரு தொகைச்சொல்லே மொழி பெயர்ப்பு. தமிழில் 'பெயர்ப்பு' அல்லது 'பெயர்த்தல்' என்பதற்குப் போக்குதல் அல்லது செலுத்துதல், கொண்டு செல்லுதல், வேரோடு பெயர்த்தல் எனப் பொருள் கொள்ளலாம். அதாவது, ஒரு மொழியில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள எண்ணங்களை, சிந்தனைகளை, கருத்துக்களைச் சிதைவின்றி இன்னொரு மொழிக்குக் கொண்டு செல்லுதல் என்று இதற்குப் பொருள் கொள்ளலாம். எனவே, ஒரு மொழியில் சொல்லப்பட்டுள்ள செய்திகளையும் கருத்துக்களையும் இன்னொரு மொழிக்கு மாற்றீடு செய்கின்ற பிரயோக மொழியியற் செயற்பாடே மொழிபெயர்ப்பாகும்.

வெவ்வேறு மொழிகளைப் பேசும் மக்கள் தங்கள் எண்ணங்களை, கருத்துக்களை, சிந்தனைகளைப் பரிமாறிக் கொள்ள முற்பட்ட வேளையிலேயே மொழிபெயர்ப்புத் தோன்றியிருக்கிறது. மொழி தோன்றியபோதே உடன்விளைவாக மொழிபெயர்ப்பும் தோன்றி விட்டது. மொழிபெயர்ப்பென்பது இரு மொழிகளுக்கிடையேயான இணைப்புப் பாலமாக விளங்குகிறது. அதன்வழி ஒரு மொழியைப் பேசும் மக்களின் பண்பாட்டுத் தடங்கள், வரலாற்றுத் தடங்கள், வாழிடப் பிரதேசங்களின் இயல்புகள், சமூக விழுமியங்கள் முதலானவை இன்னொரு மொழிக்கு மாற்றம் செய்யப்படுகின்றன. மொழிபெயர்ப்பு என்பது மொழி வழியாகச் செய்யப்படுகின்ற ஒரு பணி. அப்பணி எந்த மொழியினை மூலமாகக் கொண்டு செய்யப்படுகின்றதோ அம்மொழி மூலமொழி (*Source Language*) எனவும் எந்த மொழியினை இலக்காகக் கொண்டு செய்யப்படுகின்றதோ அம்மொழி இலக்குமொழி (*Target Language*) எனவும் அழைக்கப்படும்.

மூலமொழியில் உள்ளவற்றை இலக்குமொழிக்குச் சொல்லுக்குச் சொல் நேராகப் பெயர்த்துக் கொடுப்பது நல்ல மொழிபெயர்ப்பாகாது. அது தெளிவாகப் பொருள் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாகவும் வழக்கு மொழிநடையிலும் பொருத்தமான நிகரன்களைக் கொண்டதாகவும் சிறப்புற அமைய வேண்டும். இரு மொழிகளின் சங்கமத்தால் விளையும் மொழிபெயர்ப்பு மூலமொழியின் அமைப்பு, நடை, பண்பாடு முதலான சிறப்புக் கூறுகளை உள்வாங்கி, அதனை அவ்வாறே இலக்குமொழி வாசகனுக்குக் கொடுப்பதாக அமைய வேண்டும். மூலமொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட வாசகன் அடையும் திருப்தியை இலக்குமொழி வாசகனும் அடையக் கூடியதாக மொழிபெயர்ப்பு விளங்க வேண்டும். அது மொழிபெயர்ப்பு என்ற உணர்வை ஏற்படுத்தாததாகவும் மூலமொழி உரைகளை (*Source Texts*) படிப்பதற்குத் தூண்டுவதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பினை ஒரு அறிவியல் என்பதா? அல்லது கலை என்பதா? எனத் தெளிவதில் மொழியியல் அறிஞர்களிடையே வாதப்பிரதிவாதங்கள் உள்ளன. எனினும், பொதுவாக அதனை 'அறிவியற் கலை' எனத் தெளியலாம். ஜே.சி. காட்பேர்ட் "ஒரு மொழி (மூலமொழி)யிலுள்ள உரைப்பகுதி (*Textual Material*)யை,

இன்னொரு மொழி (இலக்குமொழி)க்கு நிகரான உரைப்பகுதியாக மாற்றீடு செய்வதே மொழிபெயர்ப்பு” என வரையறுக்கிறார். “மொழிபெயர்ப்பென்பது மூலமொழிக்கான நிகரனை இலக்கு மொழியிற் தேடும் ஒரு செயன்முறை”² என ஐசடோர் பிஞ்சக் வரையறுக்கிறார். பிரபல மொழிபெயர்ப்புக் கொள்கை வகுப்பாளர் யூஜினே ஏ. நைடா “பொருளுக்கு முதலிடமும் நடைக்கு இரண்டாம் இடமும் தரும் வகையில் மூலமொழிச் செய்திக்கு மிக நெருங்கிய இயல்பான நிகரனை இலக்குமொழியில் மீளளிப்பது மொழிபெயர்ப்பு”³ என வரையறுக்கிறார். இவ்வரைவிலக்கணங்கள் யாவும் செயன்முறை நோக்கில் மொழிபெயர்ப்பைத் தெளிவுபடுத்துவனவாக உள்ளன.

எனவே, மொழிபெயர்ப்பென்பது ஒரு மொழியில் வழங்கும் செய்தியை அப்படியே இன்னுமொரு மொழியில் வழங்குவதையே குறித்து நிற்கிறது. “மூலத்தின் உட்பொருளில் பயிற்சியுடைய பெறுமொழியானான் அம்மூலத்தின் மொழிபெயர்ப்பினை வாசிக்கும்போது மூலமொழி வாசகன் அடைந்த அனுபவங்களைப் பெறவேண்டும்.”⁴ என்கிறார் அயன் பின்லே. அதன்வழி, மூலநூலின் உணர்வு, கருத்து, பண்பு, நடை ஆகியனவற்றை ஏற்றாமலும் இறக்காமலும் மாற்றாமலும் ஒரு மொழியில் இருந்து மற்றொரு மொழிக்கு மாற்றும் செயன் முறையே உண்மையான மொழிபெயர்ப்பாகும். மூலமொழியில் உள்ளவற்றை இலக்குமொழியில் மாற்றித் தருவதே மொழி பெயர்ப்பு என்றாலும் அது சொல்லுக்குச் சொல்லாகாமல் பொருளினை மையமாகக் கொண்டியங்க வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பு ஒரு வகையில் மிகக் கடினமான இலக்கியப் பணி. அது மூல நூலாக்கத்தைவிடவும் அதிகமான சமையைத் தருவது. மூலமொழிப் படைப்பாளரின் சிந்தனையைக் கட்ட விழ்த்து மீளவும் அதனை இலக்குமொழியில் கட்டமைக்கும் ஒரு பொறிமுறை. ஒரு கட்டுக்கோப்பை மீறமுடியாத வரையறையைக் கொண்டது. வியாக்கியானமாகாமல் விளக்கம் பெறுவது மிகவும் நுட்பமாகச் செய்யப்பட வேண்டியது.

¹ J.C. Catford, A Linguistic Theory of Translation, London, Oxford University Press, 1965, p. 20.

² Isadore Pinchuck, Scientific and Technical Translation, London, Andre Deutch, 1977, p. 38.

³ Eugene A. Nida and Charles Taber, The Theory and Practice of Translation, Leiden, E.J. Brill, 1969, p. 12.

⁴ முருகேசுமாண்டியன், ந., மொழிபெயர்ப்பியல், திருச்சி, உயிரெழுத்து பதிப்பகம், 2008, ப. 53.

பெரும்பாலும் மொழிவழியேதான் சமூகங்கள் கூறுபோடப் பட்டுள்ளன. மொழி வழியேதான் பண்பாடுகள் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன. மொழி வழியேதான் இனத்துவம் இனங்காணப்படுகிறது. இவ்வாறு சமூக, பண்பாட்டு, இனத்துவ அடிப்படையில் கூறுபட்டுக் கிடக்கும் மனித சமூகத்தை இணைக்கும் பணியில் இயங்கி நிற்பது மொழிபெயர்ப்பு. ஒரு மொழிவழிச் சமூகத்தின் விழுமியங்களை, பண்பாட்டுக் கோலங்களை, இனத்துவ அடையாளங்களை இன்னொரு மொழிவழிச் சமூகத்திற்குப் பிரதிபலிப்பதும் மொழிபெயர்ப்பேதான். இச்செயன்முறை பல பண்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்டமைந்துள்ளது.

மூலமொழிக் கருத்துக்களைக் கொஞ்சமும் பிசகாமல் அப்படியே இலக்குமொழிக்குக் கொண்டு வருவதே அறிவியலும் கலைத் தன்மையும் மிகுந்த மொழிபெயர்ப்பின் அடிப்படைப் பண்பாக விளங்குகிறது. கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதில் துலங்கும் மூலமொழிப் பாங்கும் நடையும் மொழிபெயர்ப்பிலும் அமைய வேண்டும். கூடவே அதன் எளிமையையும் தெளிவையும் மொழி பெயர்ப்புப் புலப்படுத்த வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்பில் சொற்களைவிடவும் அவை உணர்த்தும் பொருளே முக்கிய கவனிப்புக்குரியன. இலக்குமொழியில் ஒரு பொருளினைக் குறிக்கப் பல சொற்கள் வழக்கிலிருக்கும் நிலையில், சூழலுக்கேற்ப சொற்களின் ஆற்றல் இயைபை நுணுகி ஆராய்ந்து அவற்றைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அதற்கேற்ற சொற்பொருள் குறித்த அறிவு மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு இன்றியமையாதது. ஒரு மொழிபெயர்ப்பின் செம்மையும் அதிலேயே தங்கியுள்ளது. மொழிபெயர்ப்பின் இன்னொரு முக்கிய பண்பு, சூழலுக்கேற்ப இலக்கு மொழிக்குரிய கலைச்சொற்களைப் பயன்படுத்த முயற்சிப்பதாகும். மூலமொழி புலப்படுத்தும் பொருளை அழுத்தம்

திருத்தமாக வெளிப்படுத்தக்கூடிய சொல் இலக்கு மொழியில் இல்லாதிருக்கும்போது புதிய சொல்லாக்கத்தை மேற்கொண்டு அதனைப் பயன்படுத்த முனையவேண்டும். இம்முயற்சி இலக்கு மொழியை வளப்படுத்தவும் உதவும்.

ஒரு மொழிபெயர்ப்பில் மூலமொழியின் உணர்வுநிலை கவனத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டும். மூலமொழி குறித்துநிற்கும் முழு உணர்வையும் இலக்குமொழியும் வெளிப்படுத்த வேண்டும். மொழிபெயர்ப்பைப் படிப்பவர் மனதில் அது ஒரு மொழிபெயர்ப்பு எனும் எண்ணம் தோன்றாமல் மூலநூலைப் படிப்பதான உணர்வு ஏற்பட வேண்டும்.

சிறந்தவொரு மொழிபெயர்ப்பின் நடையானது இலக்குமொழி வாசகனின் நடையிலக்கண மரபைக் கருத்திற் கொண்டதாக அமைய வேண்டும். அது எளிதாகப் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதான எளிய சொற்களாலும் தொடர்களாலும் அமைதல் வேண்டும். அப்போதுதான் அது வாசிப்புத் தன்மைமிக்க ஆற்றொழுக்கான நடையை உடையதாக, வாசகனை ஈர்க்கக் கூடியதாக அமையும். அவ்வாறு அமையாதபோது அது இலக்குமொழி வாசகனுக்கு வாசிப்பில் சங்கடத்தை ஏற்படுத்திவிட வாய்ப்புண்டு.

அறிவியல்சார் உரைகளைப் பெயர்க்கும்போது இலக்குமொழி பெயர்ப்பில் மொழித் தூய்மைக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தைவிட முறைசார்கருத்துத் தெளிவுக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். அதேபோன்று, அறிவியல் தொழில்நுட்ப மொழிபெயர்ப்புக்களிலும் எளிமை, தெளிவு முதலானவற்றுக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தைப் பொருளுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். சொல்லழகு, ஓசை நயம் முதலானவற்றைக் கருத்திற் கொள்ளாமல் பொருளாழத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். குறிப்பாகக் கலையிலக்கியஞ்சார் மொழிபெயர்ப்புக்கள் தவிர்ந்த சட்டம், வரலாறு, அறிவியல், தொழில்நுட்பம், மருத்துவம்சார் மொழிபெயர்ப்புக்களில் வர்ணனைச் சொற்களுக்கோ வேண்டாத கற்பனைகளுக்கோ இடமளிக்கக் கூடாது.

மொழிபெயர்ப்பின் முக்கியமான பண்புகளுள் ஒன்று காலமுரண்பாடு ஏற்படாமல் மொழிபெயர்ப்பதாகும். மொழிபெயர்ப்பு மூல

நூலின் காலத்தைச் சார்ந்து விளங்க வேண்டும் என்பதை மேலை நாட்டு மொழிபெயர்ப்பு அறிஞர்கள் வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

மொழிபெயர்ப்பு மூலமொழியிலுள்ளவற்றை இலக்குமொழியில் சொல்லுக்குச் சொல் மாற்றிக் கொடுக்கும் முயற்சியாக அமைந்து விடக் கூடாது. அவ்வாறானவொரு முயற்சி பொருள்மயக்கத்திற்கு வழிவகுத்துவிடலாம். பொருள்மயக்கம் தருவதை முற்றாகத் தவிர்ப்பது மொழிபெயர்ப்பின் முதன்மைப் பண்புகளுள் ஒன்றாகும். பொருள் மயக்கம் தரும் சொற்கள் ஒரு மொழிபெயர்ப்பில் கருத்துச் சிதைவை ஏற்படுத்திவிடலாம். எனவே, மூலமொழியில் உள்ளதை இலக்குமொழியில் உள்ளபடி உணர்த்தும் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பிரதேச வழக்கொன்றைக் கையாண்டு படைக்கப்பட்ட மூலமொழி இலக்கியம் ஒன்றை மொழிபெயர்க்க முனையும்போது இலக்கு மொழியிலுள்ள பிரதேசக் கிளைமொழிகளுள் ஒன்றைப் பயன்படுத்த முனையக்கூடாது. ஏனெனில், பரந்த வாசகரைக் கருத்திற் கொள்ளும் மொழிபெயர்ப்புப் பிரதேசக் கிளைமொழிகளைக் கருத்திற் கொள்ளாது, முடியுமானவரை எழுத்துவழக்கில் நாட்டம் செலுத்துதல் நன்று. தவிர்க்க முடியாதவிடத்து ஒரு மொழிபெயர்ப்பு இலக்கு மொழியின் பொதுப் பேச்சு வழக்கி (Standard Dialect)னைப் பயன்படுத்துவதே சிறந்தது.

மொழிபெயர்ப்பு வழியாக மூலமொழியாசிரியர் இலக்குமொழி வாசகர்களிடம் செல்வது, மொழிபெயர்ப்பின் ஒரு பண்பாகும். ஆகவே, மொழிபெயர்ப்புப் படைப்பானது மூல நூலாசிரியரின் கருத்துக்களையும் உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துவதாகவே அமைய வேண்டும். அன்றியும் மொழிபெயர்ப்பாளர் தனது திறனையும் புலமையையும் அம்மொழிபெயர்ப்பில் வெளிப்படுத்த முனையக்கூடாது.

மொழிபெயர்ப்புக்களம் விடாமுயற்சியுடன் கூடிய பயிற்சி, பல்துறைசார் புலமை, கடின உழைப்பு, மொழி குறித்த ஆழ்ந்த அறிவு, அகன்ற அனுபவம் ஆகியனவற்றை வேண்டி நிற்கிறது.

ஒரு நல்ல மொழிபெயர்ப்பொன்றைச் செய்ய முனையும் ஒருவர் மேற்குறித்த விடயங்களைக் கருத்திற்கொள்வது சிறந்தது.

இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புப் பிறதுறை மொழிபெயர்ப்பில் இருந்தும் வேறுபடுகின்றது. இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பொன்றைச் செய்யமுனையும் ஒருவர், மூலமொழியின் மரபு, மூலமொழி பேசுபவர்களின் பண்பாடு முதலானவற்றை அறிந்திருப்பது முக்கியமானது. அவ்வாறான ஒருவர் ஒரு படைப்பாளியாக இருப்பது மேலும் வரவேற்கத்தக்கது. மொழிபெயர்ப்பின் தன்மைக்கேற்பவும் வாசகரின் புரிதலைக் கருத்திற் கொண்டும் மூலமொழி மரபை இலக்குமொழி மரபாகவோ, மூலமொழிப் பண்பாட்டை இலக்கு மொழிப் பண்பாடாகவோ மாற்றிச் சொல்லும் தேவை ஏற்படலாம். அச்சூழல் சார்ந்த மொழிபெயர்ப்பில் இருவேறுபட்ட பண்பாட்டுப் பரிமாற்றம் முழுமையாக இடம்பெற வேண்டும்.

மொழிபெயர்ப்புச் செயன்முறையில் ஈடுபடுவோரின் பல்நிலைப் பட்ட அணுகு முறைகளே மொழிபெயர்ப்பின் வகைப்பாட்டைத் தீர்மானிக்கின்றன. மொழிபெயர்ப்பு அணுகுமுறைகளைத் தீர்மானிப்பதில் இலக்குமொழி வாசகனின் தேவை, பதிப்பகத் தாரின் நோக்கம், மொழிபெயர்ப்பாசிரியரின் ஈடுபாடு ஆகியன செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. இலக்குமொழி வாசகர்களின் தேவை அவர்கள் வாழும் கால, தேசச் சூழலுக்கேற்ற சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டுத் தளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டமையும், பதிப்பகத்தாரின் நோக்கம் அவர்கள் சார்ந்து நிற்கும் சமூக, பொருளாதார, அரசியற் பண்பாட்டுக் காரணிகளை அடியொட்டியதாக அமையும். மொழிபெயர்ப்பாசிரியரின் ஈடுபாடு அவரது கருத்துநிலை, சமூகநோக்கு, உணர்வுநிலை, மொழி யாற்றல் முதலானவற்றைக் கருத்திற்கொண்டதாக அமையும். இதனாலேதான் ஒரு மூலப்பிரதி இரு வேறு நபர்களால் ஒரே மொழியில் பெயர்க்கப்படும்பொழுதும் அவை வேறுபட்டு அமைகின்றன. அடிப்படையில் இவையே மொழிபெயர்ப்புக்களின் வேறுபட்ட இயல்புகளைத் தீர்மானிக்கின்றன. இவ்வியல்புகளுள் சில ஏலவே இருக்கும் மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகளைச் சார்ந்தனவாக இருக்கின்றன. சில புதிய கருத்தியல்களை நோக்கிப் பயணிக்கின்றன. இம்மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகளும் புதிய கருத்தியல் சார்ந்த கொள்கைகளும் மொழிபெயர்ப்புக்களை வகைப்படுத்தி நிற்கின்றன. மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் செல் வாக்குப் பெற்று விளங்கும் மொழிபெயர்ப்புப் பிரதிகளை மூலப் பிரதிகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்துள்ள மொழியியல் அறிஞர்கள், கோட்பாடுகளை முன்னிலைப்படுத்தி மொழிபெயர்ப்பின் வகைகளையும் அவற்றின் சிறப்புக் கூறுகளையும் பாகுபாடு செய்துள்ளனர். அவ்வாறு மொழிபெயர்ப்பின் வகைகளைப் பாகுபடுத்தியோருள் ரோமன் ஜெகொப்சன் (Roman Jacobson), தியோடர் சேவரி (Theoder Savory),

யூஜினை ஏ. நைடா, ஜே.சி. காட்பேர்ட், சுசன் பாஸ்னெட், ஆண்ட்ரோ லெபெர்வர் முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இருபதாம் நூற்றாண்டுவரை மொழிபெயர்ப்பு ஒரு தனித் துறையாகக் கருதப்படவில்லை. இன்று தகவல் தொழில்நுட்ப யுகத்தின் தவிர்க்க முடியாத தேவையாக மொழிபெயர்ப்பு மாறியுள்ளது. 'உலகமயமாதல்' (Globalization) மொழிசார் சமூகங்களை மிக வேகமாக இணைத்துவரும் வேளையில் மொழிபெயர்ப்பை ஒரு தனித்துறையாக ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது.

மொழிபெயர்ப்பு மிக எளிமையாக நான்கு வகையில் நோக்கப் படுகிறது. அவையாவன:

1. சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு
Word to Word / Literal Translation
2. நேர் மொழிபெயர்ப்பு
Direct Translation
3. சுதந்திரமான மொழிபெயர்ப்பு / கட்டற்ற மொழிபெயர்ப்பு
Free Translation
4. மாற்றுப் படைப்பு
Transaction

சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு, இலக்குமொழி நடையையோ தொடரமைப்பையோ கருத்திற் கொள்ளாது மொழியளவில் மூலப் பிரதிக்கு மிக நெருக்கமாக நின்று மொழிபெயர்ப்பதைக் குறித்து நிற்கிறது. இம்மொழிபெயர்ப்பில் இலக்குமொழி வாசகன் கருத்துக்களைப் புரிந்துகொள்வதில் இடர்ப்பட வாய்ப்புண்டு. நேர் மொழிபெயர்ப்பு மூலப்பிரதியின் நடையை அப்படியே பின்பற்றி, அதிலுள்ள சொற்களைக் கூட்டாமலும் குறைக்காமலும் மொழிபெயர்ப்பதைக் குறித்து நிற்கிறது. சுதந்திரமான மொழி பெயர்ப்பு மூலப்பிரதியின் நடை, கருத்து, சொற்கள் முதலானவற்றை முடிந்தவரை கைவிடாமல் அனைவருக்கும் எளிதாகப் பொருள்

புரியும்படி சரளமாக மொழிபெயர்ப்பதைக் குறித்து நிற்கிறது. மாற்றுப்படைப்பு, மொழியளவில் மூலப்பிரதியில் நின்று விடாமல் யிருந்தாலும் மூலப்பிரதியின் உயிர்ப்போடு மிக நெருங்கி நின்று மொழிபெயர்ப்பதைக் குறித்து நிற்கிறது. முழு அளவில் எந்தவொரு மொழிபெயர்ப்பையும் இந்நான்கு வகைக்குள்ளும் அடக்கிவிட முடியாது. இவை ஒவ்வொன்றும் தத்தம் நிலையில் முக்கியத்துவ முடையன.

ரோமன் ஜெகொப்சன் 'மொழிபெயர்ப்பின் மொழியியற் கூறுகள்' (*On Linguistic Aspects of Translation*) என்ற கட்டுரையில் மொழி பெயர்ப்பைப் பின்வருமாறு மூன்று வகைப்படுத்துகின்றார்.

1. மொழிக்குள்ளான மொழிபெயர்ப்பு
Intra – lingual Translation
2. மொழிகளுக்கிடையேயான மொழிபெயர்ப்பு
Inter – lingual Translation or Translation Proper
3. சங்கேதங்களுக்கிடையேயான மொழிபெயர்ப்பு
Inter – semiotic Translation⁵

தமிழில் வெளிவந்துள்ள செவ்விலக்கியங்களைத் தற்காலத் தமிழ் மொழிநடையில் பெயர்ப்பது ஒரு மொழிக்குள் நிகழும் மொழி பெயர்ப்பாகும். காலத்துக்கேற்ப மூலப் பிரதியின் மொழிநடையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி மொழிபெயர்ப்பது இவ்வகையைச் சார்ந்தது. மார்க்சிம் கார்க்கியின் நாவல்களை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கோ அல்லது மார்டின் விக்ரம்சிங்ஹவின் நாவல்களைச் சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கோ பெயர்ப்பது இரு மொழிகளுக்கிடையில் நிகழும் மொழிபெயர்ப்பாகும். குறியீட்டு முறைகளை ஒன்றில் இருந்து இன்னொன்றுக்குப் பெயர்ப்பது சங்கேதங்களுக்கிடையிலான மொழிபெயர்ப்பாகும். இராணுவம், புலனாய்வுத் துறையினர் போன்றோரிடம் இருந்து தாம் பெறுகின்ற கருத்தமைவுக்கான சங்கேதத்தை, அத்தோடு தொடர்பில்லாதவர்கள் இலகுவில்

⁵ R. Jacobson, 'On Linguistic Aspects of Translation', in RA. Brows (ed.), *On Translation*, Cambridge, Mass: Harvard University Press, 1959.

பொருளுணரக் கூடியவாறு இன்னொரு சங்கேதமாகப் பெயர்ப்பது இதன் பாலடங்கும். தியோடர் சேவரி மொழிபெயர்ப்பின் அடிப்படைப் பண்புகளை ஆராய்ந்து அதனை நான்கு வகைப்படுத்தி நோக்குகிறார். அவையாவன:

1. முழுமையான மொழிபெயர்ப்பு
Total Translation
2. போதிய மொழிபெயர்ப்பு
Adequate Translation
3. சிக்கலான மொழிபெயர்ப்பு
Complex Translation
4. அறிவியல் தொழில்நுட்ப மொழிபெயர்ப்பு
*Scientific and Technical Translation*⁶

முழுமையான மொழிபெயர்ப்பென்பது பெரும்பாலும் தகவல் செய்திகளை மொழிபெயர்ப்பதைக் குறிக்கிறது. இதில் உணர்ச்சிக் கூறுகள் போன்றன இடம்பெறுவதில்லை. தகவலளிப்பதை மட்டுமே இது நோக்காகக் கொண்டது. போதிய மொழிபெயர்ப்பு, பத்திரிகைச் செய்திகள், பத்தி எழுத்துக்கள், கட்டுரைகள் முதலான வற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்யப்படும் மொழிபெயர்ப்பைக் குறித்து நிற்கிறது. இம்மொழிபெயர்ப்பில் உருவ ஒப்புமையை விட உள்ளடக்கத்திற்குப் போதிய முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. சிக்கலான மொழிபெயர்ப்பு, பண்பாட்டுப் பரிமாற்றத்திற்காகச் செய்யப்படும் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புக்களைக் குறித்து நிற்கிறது. அறிவியல் தொழில் நுட்ப மொழிபெயர்ப்பு, சொல்ஸழகையும் வேண்டாத வர்ணனைகளையும் புறக்கணித்து கலைச் சொல்லாக் கத்தையும் உள்ளடக்கச் செம்மையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்யப்படும் மொழிபெயர்ப்பினைக் குறித்து நிற்கிறது.

ஆண்ட்ரோ லெபேர்வ் என்னும் அறிஞர் கவிதை நிலைநின்று, மொழிபெயர்ப்பினை ஏழு வகைப்படுத்திக் கூறியுள்ளார்:

⁶ Theodore Savory, *The Art of Translation*, London, Cape, 1957.

1. ஒலியன் மொழிபெயர்ப்பு
Phonemic Translation
2. சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு
Literal Translation
3. உரைநடை மொழிபெயர்ப்பு
Metrical Translation
4. யாப்பு மொழிபெயர்ப்பு
Poetry into Prose Translation
5. சந்த மொழிபெயர்ப்பு
Rhymed Translation
6. விடுநிலைப்பா மொழிபெயர்ப்பு
Blank Verse Translation
7. விளக்க மொழிபெயர்ப்பு
*Interpretation*⁷

மூலமொழியின் ஒலியினை இலக்குமொழியிலும் கொண்டுவர முயற்சிப்பது ஒலியன் மொழிபெயர்ப்பினுள் அடங்கும். இவ்வகை மொழிபெயர்ப்பில், மூலமொழி உணர்த்தும் பொருண்மை சிதைய வாய்ப்புள்ளது. மூலப்பிரதியில் உள்ள சொற்களுக்கு இணையான சொற்களை இலக்குமொழிப் பிரதியிலும் கொண்டுவர முயற்சிப்பது சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பினுள் அடங்கும். இவ்வகை மொழிபெயர்ப்பில், சொற்களுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுவதால் மூல நூலாசிரியர் வெளிப்படுத்த விழையும் கருத்து இலக்குமொழிக்கு வந்து சேர்வதில் சிக்கலுள்ளது. மூலமொழியில் செய்யுள் வடிவில் இருக்கும் கருத்தொன்றை இலக்குமொழியில் உரைநடையாக மாற்றித் தரும் முயற்சி உரைநடை மொழிபெயர்ப்பாகும். இவ்வகை மொழிபெயர்ப்பில் மூலப் பிரதியின் உணர்ச்சி, அலங்கார மொழிநடை ஆகியனவற்றில் சிதைவேற்படலாம்.

⁷ Andre Lefevere, *Translating Poetry – Seven Strategies and a Blueprint*, Amsterdam, Van Gorcum, 1975.

அடி, சீர் முதலானவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து செய்யுளினை அப்படியே இலக்கு மொழியின் பெயர்ப்பது யாப்பு மொழிபெயர்ப்பு. இம் மொழிபெயர்ப்பில், உருவ அமைப்பான யாப்புக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுவதால் இலக்குமொழியில் பொருள் முழுமையாக வெளிப்படாது போகலாம். எதுகை, மோனை போன்ற மூலமொழிச் செய்யுளில் உள்ள சந்தக் கூறுகளை இலக்குமொழியிலும் கொண்டு வர முயற்சிப்பதே சந்த மொழிபெயர்ப்பாகும். விடுநிலைப்பா மொழிபெயர்ப்பில் மூலமொழிப் பிரதியினை இலக்குமொழிக்குக் கொண்டு வருவதில் இணக்கமான நிலை காணப்படுகிறது. இவ்வகை மொழிபெயர்ப்பில் துல்லியத்தன்மையினைக் காணலாம். மூலமொழிக் கவிதையின் கருத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டு, மொழிபெயர்ப்பாளர் தமது விருப்பத்துக்கேற்ப இலக்குமொழியில் வடிவங்கொடுத்துப் பாடுவது விளக்க மொழிபெயர்ப்பாகும்.

லெபேவர் முன்வைக்கும் மொழிபெயர்ப்பு வகைகள் செய்யுள் வடிவத்துக்கு உரியனவாகக் காணப்படுகின்றன. அவை கருத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல், வெளிப்பாட்டு வடிவத்துக்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க முனைகின்றன. மொழிபெயர்ப்பில் பல்வேறு தனிக்கூறுகளையும் முதன்மைப்படுத்தும் லெபேவர் மொழி பெயர்ப்பின் முழுமைத் தன்மையினையும் ஆராயவில்லை என்ற கருத்து அறிஞர்களிடையே நிலவுகிறது.

மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் மொழிபெயர்ப்பு முறைமைகளை ஆராய்ந்த தமிழ் மொழிபெயர்ப்பறிஞர் சண்முக வேலாயுதம், பின்வருவனவற்றை மொழிபெயர்ப்பின் வகைகளாக முன்வைத்துள்ளார்:

1. சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு
2. விரிவான மொழிபெயர்ப்பு
3. முழுமையான அல்லது துல்லியமான மொழிபெயர்ப்பு
4. சுருக்க மொழிபெயர்ப்பு
5. தழுவல்
6. மொழியாக்கம்⁸

⁸ சண்முகவேலாயுதம், சு., மொழிபெயர்ப்பியல், சென்னை, உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், 1985.

நவீன மொழிபெயர்ப்புக் கொள்கைகளின் வழிநின்று மொழி பெயர்ப்பின் வகைகளை நோக்கும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பறிஞர் பூரணச்சந்திரன்.

1. சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு

Word to Word/Literal Translation

2. பொருள் மொழிபெயர்ப்பு

Sense to Sense Translation

என இருவகைப்படுத்தியுள்ளார்.⁹

இவ்வாறு மொழிபெயர்ப்பியலில் மூலப் பிரதியையும் இலக்குப் பிரதியையும் வெவ்வேறு கோணங்களில் அணுகி ஆராய்ந்த மொழியியல் அறிஞர்கள், அவரவர் அணுகு முறைக்கேற்ப வகைப்படுத்தியிருக்கின்றனர். எனினும், நடைமுறையில் மேல்வரும் ஆறு வகையான மொழிபெயர்ப்பு முறைகளே பெரும்பாலும் பலராலும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

1. சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு

Word to Word / Literal Translation

மூலமொழியில் உள்ள சொற்களுக்குப் பொருள்நிலையில் இணையான இலக்குமொழிச் சொற்களைக் கொண்டு, ஆனால் இலக்குமொழித் தொடரமைப்புக்கு மதிப்பளிக்காது மொழிபெயர்ப்பது சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பாகும். இவ்வகை மொழி பெயர்ப்புச் சொல்லுக்குச் சொல் அப்படியே மொழிபெயர்ப்பதிலேயே அதிக கவனம் செலுத்துகின்றது. சொல்லுக்குச் சொல் பெயர்ப்பது எல்லா இடத்துக்கும் பொருந்தக் கூடியதல்ல. எடுத்துக்காட்டாக, மரபுத் தொடர்களைச் சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்புச் செய்தால் அதன் கருத்து முற்றிலும் மாறிவிட வாய்ப்புண்டு. நல்ல மொழி பெயர்ப்பென்பது, மூலத்தினை முழுமையாகப் படித்துவிட்டு அதன் கருத்தை இலக்குமொழியிலும் எளிய நடையில் கொண்டுவர முயற்சிப்பதேயாகும்.

⁹ பூரணச்சந்திரன், க. நவீன மொழிபெயர்ப்புக் கொள்கைகள், தஞ்சாவூர், அகரம், 2003.

2. நேர் மொழிபெயர்ப்பு - Direct Translation

மூலப் பிரதியின் நடையைப் பின்பற்றி, அதிலுள்ள சொற்களைக் கூட்டாமலும் குறைக்காமலும் அப்படியே மொழிபெயர்ப்பது நேர்மொழிபெயர்ப்பு எனப்படும். இவ்வகை, இலக்குமொழி நடையையோ தொடரமைப்பையோ கருத்திற்கொள்ளாது மொழியளவில் மூலப்பிரதிக்கு மிக நெருக்கமாக நின்று மொழிபெயர்ப்பதைக் குறித்து நிற்கிறது.

3. தழுவுல் மொழிபெயர்ப்பு - Adaptation

மூலப்பிரதியைப் படித்த மொழிபெயர்ப்பாளர் அதன் மையக் கருத்தினை உள்வாங்கிக் கதைப் போக்கு, கதைப் பின்னல், கதைமாந்தர் படைப்பு போன்றவற்றைத் தன் விருப்பு வெறுப்புக் களுக்கேற்ப மாற்றுவதுடன் புதிய அம்சங்களைச் சேர்த்தும் கூட்டியும் குறைத்தும் இலக்குமொழி நடையில் மொழிபெயர்ப்பது இவ்வகை மொழிபெயர்ப்புள் அடங்கும். மொழிபெயர்ப்பாளரின் தனித்தன்மையையும் சிறப்பியல்பையும் அதிகளவில் வெளிப்படுத்தும் இவ்வகை மொழிபெயர்ப்பிலேதான் ஆரம்பகால மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியங்கள் அமைந்திருந்தன. எடுத்துக்காட்டாக வான்மீகி இராமாயணத்தைத் தழுவி கம்பர் எழுதிய கம்பராமாயணத்தைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால், அவை மொழிபெயர்ப்பு எனும் பெயர் பெறாமலேயே அமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

4. மொழி ஆக்கம் - Transcreation

ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளன் மூலமொழிப் படைப்பொன்றைத் தான் மொழிபெயர்க்கக் கருதும் இலக்குமொழிக்கேற்ற சமூக, பண்பாட்டு, விழுமியஞ்சார் சொற்களையும் தொடர்களையும் கொண்டு பெயர்ப்பது 'மொழியாக்கம்' எனப்படும். இவ்வகையினை ஒரு மொழிபெயர்ப்பென்று அறிதல் கடினமாகும். ஏனெனில், இலக்கு மொழியின் பண்பாடு, மரபு, சொல்வளம் முதலானவற்றைக் கருத்திற் கொண்டே இம்மொழியாக்கம் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

இம்மொழிபெயர்ப்பு வகையானது பிற துறைகளைவிட இலக்கியத் துறையிலேயே அதிகளவில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மொழிபெயர்ப்பாளன் மூலமொழிப்பிரதியை இலக்குமொழிக்கு மொழிபெயர்க்கும்போது மொழிபெயர்ப்பில் ஏற்படும் பண்பாட்டுச் சிக்கல் முதலான பல்வேறு சிக்கல்களைத் தீர்க்க மொழியாக்க முறை உதவுகிறது.

5. சுருக்கம் - Abridgment or Paraphrase

மூலப் பிரதியிலுள்ள கருத்துக்களைப் படித்து உணர்ந்து உள்வாங்கிக் கொண்ட மொழிபெயர்ப்பாளன் மையக்கருத்தினைச் சிதைக்காமல் இலக்குமொழியில் அதனைச் சுருக்கமாகத் தருவது இவ்வகை மொழிபெயர்ப்பிலாகும். இலக்குமொழிப் பண்பாட்டுக்குப் பொருத்தமற்ற விடயங்களைத் தவிர்ப்பதும் விரிவான, தேவையற்ற அல்லது பொருத்தமற்ற விடயங்களை நீக்கிப் பெயர்ப்பதும் சுருக்க மொழிபெயர்ப்பின் அடிப்படையாகும். சுருக்கும்போது மூலத்தின் சிறப்புக் கூறுகள் விடுபடாதவாறு கவனமாக மொழிபெயர்க்க வேண்டும். மூலமொழி இலக்கியம் குறித்த அறிமுகத்தை வாசகர்களுக்குக் கொடுக்கும் இவ்வகை மொழிபெயர்ப்பு முறையில், மூலமொழிப் படைப்பின் முழுமையான நிறைவைக் காண முடியாது. ஆயினும், மையக்கருத்து வெளிப்படும் வகையில் அமைந்திருக்கும். மூலப்பிரதியைப் படிக்க வாசகர்களைத் தூண்டுவதாகவும் சுருக்க மொழிபெயர்ப்பு அமைய வேண்டும். இவ்வகையிலேயே ஷேக்ஸ்பியரின் அதிகமான நாடகங்கள் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

6. துல்லியமான அல்லது சரியான மொழிபெயர்ப்பு Accurate or Exact Translation

மூலப்பிரதி வெளிப்படுத்தும் கருத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து இலக்கு மொழியின் சமுதாயப் பின்புலம், பண்பாடு, அமைப்பு என்பனவற்றுக்கேற்ப பொருள் சிதைவு ஏற்படாதவாறு எளியநடையில் மொழிபெயர்ப்பது துல்லியமான அல்லது சரியான மொழிபெயர்ப்பாகும்.

மொழிபெயர்ப்பின் முக்கியத்துவமும் பயன்களும்

4

தனிமனிதன் தனிமனிதனோடும் சமூகத்தோடும் தொடர்பு கொள்வதற்குப் பயன்படும் கருத்துப் பரிமாற்ற ஊடகமான மொழி குறித்துப் பேசும்போது, மொழிபெயர்ப்புக் குறித்துப் பேசுவது தவிர்க்க முடியாததாகிறது. விலங்குகளில் இருந்து அடிப்படையில் மனிதனை வேறுபடுத்துவது மொழி. அம்மொழியினது வளர்ச்சிக் கூறுகளில் மற்றொரு பரிமாணமாக விளங்குவது மொழிபெயர்ப்பு. அம்மொழிபெயர்ப்பு இல்லையெனில் இன்றைய நவீன உலகம் ஒரு கணமும் இயங்க முடியாது என்ற நிலை உருவாகியுள்ளது. அத்தகைய செயற்பாட்டுத் திறன்மிக்க மொழிபெயர்ப்பின் பயன்களையும் முக்கியத்துவங்களையும் அறிந்து கொள்வதும் பயனுடையதாகும்.

வெவ்வேறு மொழிகளைப் பேசும் மக்கள், மொழிவழித் தடையை நீக்கித் தமக்குள் தொடர்பு கொள்வதற்கான வலுவான சாதனமாக விளங்குவது மொழிபெயர்ப்பு. அது மொழி வளர்ச்சிக்கும் அதனூடான சிந்தனை வளர்ச்சிக்கும் ஆதாரமாக விளங்குகின்றது. இலக்கண, இலக்கிய வளங்குன்றிய மொழிகளும் மொழி பெயர்ப்பு வழி வளம்பெற வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. கலைச்சொல் ஆக்கம், தொடரமைப்பு மாற்றம் முதலானவை மொழிபெயர்ப்பு வழியே மொழியில் ஏற்படும் மாற்றங்களாகும். மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் அதிகமாக ஈடுபடும் மொழி அதிகளவில் வளம்பெற வாய்ப்புள்ளது. ஒரு மொழியானது, மொழிபெயர்ப்பு வழியாக வெவ்வேறு மொழிகளில் உள்ள விழுமியங்கள், சிறப்புக் கூறுகள் முதலானவற்றை உள்வாங்கிக் கொண்டு செழுமையடைகின்றது. புதிய சொற்கள் உள்வாங்கப்படும்போது ஒரு மொழி மேலும் வளம் பெறுகின்றது. முக்கியமாகக் கலைச் சொல்லாக்கம் மொழியின் சொல் வளத்தை அதிகரிக்கின்றது.

ஒரு மொழிவழிச் சமூகத்தின் கலை, பண்பாடு, நாகரிகம் முதலானவற்றை இன்னொரு மொழிவழிச் சமூகம் அறிந்து கொள்வதற்கு மொழிபெயர்ப்புக் காரணமாய் அமைகிறது. பல்வேறு மொழிகள் பேசும் மக்களிடையே புரிந்துணர்வையும் ஒருமைப் பாட்டையும் ஏற்படுத்த மொழிபெயர்ப்பு துணை நிற்கின்றது. வேறுபட்ட சமூகங்களின் மாறுபட்ட வாழ்க்கை முறைகளை மொழி பெயர்ப்பது ஒரு சமூகம் இன்னொரு சமூகத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது.

பல்வேறு மொழி இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ள மனித சமூகத்தின் இன்னல், உழைப்பு, ஏழ்மை, உயர்வு முதலான வாழ்வியல் அம்சங்களை மொழிபெயர்ப்பு வாயிலாகவே பரஸ்பரம் உலக மக்கள் அறிந்து கொள்கின்றனர். மொழிபெயர்ப்பின் ஊடாகவே இலக்கியங்கள் உலகமயமாகின்றன. வெவ்வேறு மொழிகளில் உள்ள புகழ்பெற்ற இலக்கியங்களை மொழிபெயர்ப்பின் மூலமே நுகர முடிகின்றது. ஒரு மொழியினர் பிறமொழி இலக்கியங்களை அறிந்து கொள்ளவும் பிறமொழி இலக்கிய வளங்களை மதிப்பிடவும் அவற்றைச் சமகால பிறமொழி இலக்கியப் படைப்புக்களோடு ஒப்பிட்டு ஆராயவும் மொழிபெயர்ப்பு இன்றியமையாதது.

நவீன இலக்கிய வடிவங்களையும் அவற்றின் போக்குகளையும் உலக இலக்கியம் குறித்த ஆழமான அறிவையும் தெளிவையும் மொழிபெயர்ப்பு வாயிலாகவே ஒரு படைப்பாளி அல்லது வாசகன் அறிந்து கொள்கிறான். ஒரு மொழியில் வெளியாகும் மொழிபெயர்ப்புக்கள் அம்மொழியின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உந்துசக்தியாக அமைகின்றன. மேலும், பிறமொழிகளின் இயல்புகளையும் அவற்றின் போக்குகளையும் மொழிபெயர்ப்பின் வாயிலாகவே அறியமுடிகின்றது. நாளுக்கு நாள், நிமிடத்துக்கு நிமிடம் உலகின் எங்கோ ஒரு மூலையில் இடம்பெறும் அறிவியல் கண்டுபிடிப்புக்கள், ஆய்வு முயற்சிகள் மற்றும் பிற செய்திகளைத் தாய்மொழி வழியாக அறிந்து கொள்வதற்கும் அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கும் மொழிபெயர்ப்பு மிக அவசியமாகும். அறிவுலகத்திற்கு மொழிபெயர்ப்பே ஒரு பாஸமாக விளங்குகிறது. அந்தளவிற்கு அறிவியற் துறையில் மொழிபெயர்ப்பு இன்றியமையாத ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது.

அவ்வழியில், மொழி வளர்ச்சிக்கும் மொழிசார் சமூக வளர்ச்சிக்கும் துணை நிற்கும் இலக்கண இலக்கியங்களோடு மொழிபெயர்ப்பும் இணைந்து கொள்கிறது.

பல மொழிகளைப் பேசும் மக்கள் வாழும் நாட்டில், குறித்ததோர் விடயம் தொடர்பாகப் பொதுவானதோர் கருத்தை ஏற்படுத்துவதில் மொழிபெயர்ப்பின் பங்கு முக்கியமானது. இனம், மதம், பிரதேசம் எனத் தமக்குள் வேறுபாடுகளை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கும் மக்களிடையே ஐக்கியத்தையும் புரிந்துணர்வையும் ஏற்படுத்த மொழிபெயர்ப்பினால் சிறந்த பங்கினை ஆற்ற முடியும்.

சாதனைகளையும் உயர்ச்சிகளையும் குறித்த எல்லைக்குள் முடக்கிவிடாது உலகளவில் அவற்றைப் பரப்புவதற்கும் ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்வதற்கும் மொழிபெயர்ப்பு சிறப்புப் பணியாற்றுகின்றது. பல்வேறுபட்ட மனிதக் குழுமங்களின் பண்பாட்டுக் கோலங்களை அறிமுகப்படுத்தி, அவற்றினிடையே பண்பாட்டுத் தொடர்பை ஏற்படுத்தும் மொழிபெயர்ப்பு உலகத் தொடர்பாடலுக்கும் இன்றியமையாதது. எல்லைகளைக் கடந்து, மனிதர்களை இணைத்துப் பரந்துபட்ட சிந்தனையை ஏற்படுத்துவது மொழிபெயர்ப்பின் இன்னொரு முக்கிய அம்சமாகும்.

மொழிபெயர்ப்பு இரு வேறு பண்பாடுகளைக் கொண்ட மக்களை, நாடுகளை மட்டும் இணைப்பதோடு நின்றுவிடாமல் கடந்த காலத்தையும் நிகழ்காலத்தையும் இணைக்கும் பாலமாகவும் விளங்குகின்றது.

உலக நாடுகளின் உல்லாசப் பயணத்துறையை விருத்தி செய்யவும் நாடுகள் தமது உற்பத்திப் பொருட்களை விளம்பரப்படுத்திச் சந்தைப்படுத்தவும் உலக சுகாதார நிறுவனங்கள் போன்றன தமது செயற்பாட்டுத் தளம் தொடர்பில் மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தவும் மொழிபெயர்ப்புப் பெரிதும் உதவுகிறது. இன்றளவில் மொழிபெயர்ப்புச் செயன்முறை இல்லையென்றால், நாடுகளிடையே அரசியல், அறிவியல், தொழில்நுட்பம், கலை, இலக்கியம் சார்ந்த செயற்பாடுகள் முழுமைபெறமாட்டா என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கலைகளுக்கு வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் உண்டு. எந்தவொரு கலையும் நினைத்த மாத்திரத்திலேயே திடீரெனத் தோற்றம் பெறுவதில்லை. அவை கால மாற்றத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டு, நெகிழ்ச்சி பெற்று, படிப்படியான வளர்ச்சியினூடாகவே உருவ முழுமை பெறுகின்றன. அவ்வழி, மொழி வளர்ச்சியோடு இணைந்து வளர்ந்த மொழிபெயர்ப்புக் கலையும் தனக்கென நீண்டதொரு வரலாற்றைக் கொண்டிருக்கிறது. மனிதன் தன் எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும் சைகைகள், ஒலிகள் மூலம் பெயர்த்து, இன்னொருவருக்குத் தெரிவிக்க முற்பட்ட வேளையிலே தோன்றிய மொழிபெயர்ப்புக் கலையின் வளர்ச்சியை, அதன் வரலாற்று வாயிலாகவே அறிந்துகொள்ள முடியும்.

மொழிபெயர்ப்பின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

மொழிபெயர்ப்புக் குறித்துப் பரவலாகப் பேசப்பட்டுவரும் இக்கால கட்டத்திலே, மொழிபெயர்ப்பின் தோற்றம், வளர்ச்சி குறித்து அறிந்துகொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாததாகிறது. மொழியின் தோற்ற, வளர்ச்சியோடு கிளைத்தெழுந்த மொழி பெயர்ப்புக் கலை, பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே தோன்றி விட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

வரலாற்றின் அடிப்படையில், உலக இலக்கியங்களில் காலத்தால் முந்தியமை என அடையாளப்படுத்தப்படுவன கிரேக்க இலக்கியங்கள். கிரேக்க இலக்கியத்தின் தோற்றம் ஹோமரின் இலியட், ஒடிசி ஆகிய காப்பியங்களுடனேயே இடம்பெறுகின்றது. ஹோமரின் காலம் கி.மு. 800ஆக இருக்கலாம் என்பது கிரேக்க அறிஞர்களது கருத்து. ரோமானியப் பேரரசின் எழுச்சியோடு கிரேக்க சாம்ராஜ்யம் வீழ்ச்சி அடையத் தொடங்கியது. அத்தோடு இலத்தீன் மொழி கிரேக்கத்தில் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கியது. கிரேக்கத்திலே கி.மு. 240 இல் இலீயியஸ் அந்திரோனிகஸின் படைப்பிலக்கியங்களோடு

இலத்தீன் இலக்கியம் தோற்றம் பெறுகின்றது. கிரேக்க இலக்கியங்களை மொழிபெயர்த்து அந்திரோனிகஸும் ஏனையவர்களும் படைத்த படைப்புக்களே இலத்தீன் இலக்கியத்தின் ஆரம்பகால முயற்சிகளாக விளங்கின என்பது அறிஞர் கருத்து. கிரேக்க மொழியில் எழுதப்பட்டிருந்த ஹோமரின் 'ஓடிசி' எனும் காப்பியத்தை இலீவியஸ் அந்திரோனிகஸ் இலத்தீன் மொழிக்கு மொழிபெயர்த்துச் செய்ததே காலத்தால் தொன்மையான மொழிபெயர்ப்பு முயற்சி என உலக இலக்கிய வரலாறு அடையாளப்படுத்துகின்றது. சான்றாதாரங்களின் அடிப்படையில், இது கி.மு. 240களில் நடைபெற்றதாகக் கருதப்படுகிறது. அதன் பின்னரே ஏனைய கிரேக்க மொழி இலக்கியங்களும் படைப்புக்களும் சிசிரோ, காட்டலஸ் போன்றவர்களால் இலத்தீனில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. அதன் பின்னர் ரோமப் பேரரசுக் காலத்திலே இலத்தீன் மொழியிலிருந்த படைப்புக்கள் கிரேக்க மொழியில் பெயர்க்கப்பட்டன. உலக இலக்கியங்களின் மொழிபெயர்ப்பு வரலாற்றை நோக்கும்போது கிரேக்க, இலத்தீன் மொழிப் படைப்புக்களே அதிகளவில் மொழிபெயர்ப்புச் செயல்முறைக்கு உள்ளாகி இருக்கின்றன.¹⁰

கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலப் பகுதியில் தமது படை பலத்தால் பக்கத்து நாடுகளையும் வென்று ஆட்சிக்குட்படுத்தியிருந்த அரேபியர்கள், பொருளாதார வளத்திலும் உயர்ந்திருந்தனர். கல்வியறிவும் வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கியது. இவை அரேபிய மொழியை வளம்பெறச் செய்தன. அக்காலப் பகுதியில் அவர்கள் மொழிபெயர்ப்பிலும் அதிக கவனஞ் செலுத்தத் தொடங்கியிருந்தனர். அக்காலகட்டத்திலே அறிவுப் பொக்கிஷமாக இருந்த கிரேக்க மொழியிலிருந்து கணிதம், மருத்துவம், வானியல், உடலியல், தத்துவம் முதலான அறிவியல் நூல்கள் அரேபிய மொழியில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டன. அத்துடன் கிரேக்க மொழி இலக்கியங்களும் அரேபிய மொழிக்கு மொழிமாற்றம் பெற்றன. அக்காலத்தில் அரேபியாவை ஆட்சி செய்த அப்பாஸிய கலீபாக்கள் தமது தலைநகரான பக்தாதை அறிவின் மையமாக்குவதற்காக

¹⁰ Shanti, R., Towards Translation, Thanjavur, Sarguru Publication, pp. 16 – 17 & முருகேசபாண்டியன், ந., மொழிபெயர்ப்பியல், சென்னை, உயிரெழுத்து, பக் 13 – 14.

அறிவியந்துறையை மேம்படுத்தத் தொடங்கியிருந்தனர். நூலகம், கலைக்கழகம் ஆகியவற்றோடு மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளை ஊக்குவிப்பதற்காகப் பக்தாத் நகரில் மொழிபெயர்ப்பு மைய மொன்றினையும் நிறுவியிருந்தனர். இதனால் அரேபிய மொழி மேலும் செழுமை பெறத் தொடங்கியது.

இக்காலத்தில் கிரேக்க அறிஞர்கள் பலரது படைப்புக்கள் அரபியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. அவற்றுள் அரிஸ்டோட்டில், பிளேட்டோ முதலானோரது படைப்புக்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. கிரேக்க மொழியில் ஹிப்போக்ரேட்ஸ் (Hippocrates), டயாஸ்கோரிடஸ் (Dioscorides), காலன் (Galen) போன்ற மருத்துவத்துறை சார்ந்த வல்லுனர்கள் எழுதிய நூல்களைப் பிரசித்திபெற்ற மருத்துவ நிபுணரான ஜோனிட்டஸ் (Joannitus) உட்பட பலர் மொழிபெயர்த்தனர். கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் தொலமியால் எழுதப்பட்ட வான நூலினையும் மூன்றாம் நூற்றாண்டில் 'யூக்லிட்' எழுதிய நிலவியலையும் 'அபூயஹியா இப்னு பத்ரிக்' மொழிபெயர்த்தார். இவ்வாறு மொழிபெயர்க்கும்போது மூலநூலின் மொழிக்கோ, நடைக்கோ முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படவில்லை. மாறாகக் கருத்துக்களுக்கு மட்டுமே முதன்மை கொடுக்கப்பட்டது. மூலமொழிச் சொற்களுக்கு இணையான இலக்குமொழிச் சொற்கள் அரேபிய மொழியில் கிடைக்காதபோது அச்சொற்கள் ஒலிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டன. பிற்காலத்தில் மூலமொழி நூல்கள் அழிக்கப்பட்டபோது, ஏலவே மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டிருந்த அரபு நூல்களே உலகின் ஏனைய மொழிகளுக்கு மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப் பேருதவி புரிந்தன.

கி.பி. பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதி மொழிபெயர்ப்புக் கலை வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்கவொரு காலகட்டமாகும். மொழிபெயர்ப்பின் வாழ்விற்கும் அதன் வளர்ச்சிக்கும் இக்காலப் பகுதியே களம் அமைத்துக் கொடுத்தது. இக்காலகட்டத்தில்தான் ஜெரோட் ஆப் கிராமனா என்பவர் ஸ்பெயினின் 'டொல்டோ' எனும் இடத்திலிருந்து மிகத் தீவிரமாக மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார். மொழிபெயர்ப்புப் பணியின் முன்னோடியாக விளங்கிய அவர் முக்கியமாக, கிரேக்க, அரேபிய

மொழிகளிலிருந்து அறிவியல் நூல்களை இலத்தீன் மொழிக்கு மொழிபெயர்த்தார். 'அடிஸ்ட் ஆப் பாத்' என்பவர் அரேபியில் இருந்து யூஹிலிட்ஸின் கொள்கைகளை இலத்தீன் மொழிக்கு மொழி மாற்றம் செய்தார். குர்ஆனின் முதல் இலத்தீன் மொழி பெயர்ப்பும் கி.பி. 1141 - 1143ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதிகளில் 'ரபர்ட் டி ரெடினஸ்' என்பவராலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டது. இக்காலப் பகுதியில் இலத்தீன் மொழி வளர்ச்சிக்கு மொழி பெயர்ப்பு துணையாக இருந்தது.

கி.பி. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரான மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் கிறிஸ்தவ சமயச் செல்வாக்கு அதிகமாக இடம் பெறுவதைக் காணலாம். இலத்தீன் மொழியைத் தவிர்த்த ஏனைய ஐரோப்பிய மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் பைபிள் மொழிபெயர்ப்புடனேயே தொடங்குவது இங்கு குறிப் பிடத்தக்க வொரு விடயமாகும். ஹீப்றூ பண்டடேச் (Hebrew Pentateuch) என்பவர் கிறிஸ்தவ வேதமறையான பைபிளை கி.பி. 1488இல் ஹீப்றூ மொழியில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். வில்லியம் ட்டைண்டேல்ஸ் (William Tyndales 1494 - 1536) என்பவர் கி.பி. 1525ஆம் ஆண்டில் அதன் புதிய ஏற்பாட்டையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். கி.பி. 1536 கிரேக்க மொழியிலிருந்து புதிய ஏற்பாட்டையும் ஹீப்றூ மொழியிலிருந்து பழைய ஏற்பாட்டின் ஒரு பகுதியினையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். எராஸ்மஸ் (Erasmus) என்பவர் கி.பி. 1516ஆம் ஆண்டு புதிய ஏற்பாட்டையும் கிரேக்க மொழியில் மொழிபெயர்த்தார். அதேவேளை, கி.பி. 1529ஆம் ஆண்டு டேனிஷ் மொழியிலும் கி.பி. 1541ஆம் ஆண்டு சுவீடிஷ் மொழியிலும் பைபிள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. ஆங்கிலம், டச்சு, ஜேர்மன், பிரெஞ்சு ஆகிய மொழிகளிலும் பைபிள் இக்காலகட்டத்தில் தான் மொழிபெயர்ப்பு வடிவம் பெற்றது. இத்தகைய மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளுக்கு எராஸ்மஸ் (Erasmus) என்பவரே பக்கபலமாக இருந்தார். அத்துடன் கீழைத்தேய நாடுகளில் சமயப் பிரச்சார நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காக வேண்டியும் பைபிளைக் கீழைத்தேய மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கும் முயற்சிகளும் இக்காலகட்டத்தில் தான் ஆரம்பமாகின.¹¹

¹¹ Bassnett - McGuire, Susan, Translation Studies, London, Methuen & Co. Ltd., 1980, pp. 46 - 50.

இலத்தீன் மொழியில் அதுவரை காலமும் இருந்த ஆக்க இலக்கியங்கள் கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டில்தான் பிற ஐரோப்பிய மொழிகளுக்குப் பெயர்க்கப்பட்டன. கி.பி. 1590ஆம் ஆண்டில் ஹோமரின் பல்வேறு இலக்கியங்களையும் மொழிபெயர்க்கும் பணியினைத் தொடங்கிய ஜோர்ஜ் சாப்மென் (George Chapman 1559 – 1634) எனும் ஆங்கில நாட்டு அறிஞர், கி.பி. 1598இல் 'இலியட்டினுடைய ஏழு நூல்கள்' (Seven Books) எனும் தலைப்பில் அவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார். அதனைத் தொடர்ந்து கி.பி. 1614 – 1616 வரையான ஆண்டு காலப்பகுதி களில் ஹோமருடைய எல்லா இலக்கியங்களையும் தொகுத்து 'ஹோமரின் அனைத்துப் படைப்புக்களும்' என்ற தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் பெயர்த்தார். சாப்மென் இவ்விலக்கியங்களை மொழிபெயர்க்கும்போது மொழிபெயர்ப்புக் குறித்த சில கொள்கைகளையும் உருவாக்கியமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஹோமரின் படைப்புக்களை மொழிபெயர்க்கும் போது,

- (அ) சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்த்தலைத் தவிர்த்தல்.
- (ஆ) மூலமொழியின் உயிர்ப்பைக் கிட்டுவதற்கு முயற்சித்தல்.
- (இ) அதிநெகிழ்ச்சித் தன்மையுள்ள மொழிபெயர்ப்புக்களைத் தவிர்த்தல்.

முதலான விடயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்றார் சாப்மென்.¹² 16ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ஆங்கில நாட்டு அறிஞர்களை விடவும் பிரெஞ்சு நாட்டு அறிஞர்கள் மொழிபெயர்ப்பு தொடர்பான விளக்கங்களைச் சிறப்பான முறையில் முன்வைத்தனர். பிரெஞ்சு அறிஞரான ஈட்டியேன் டோலெட் (Etienne Dolet 1509 – 46)யின் மொழிபெயர்ப்பு தொடர்பான கருத்துக்கு இணைவாக, மூலமொழியில் சொல்லப்பட்டுள்ள அனைத்துக் கருத்துக்களுக்கும் மொழிபெயர்ப்பின்போதும் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் எனும் கருத்தையும் சாப்மென் முன்வைத்தார். எனினும் ஆங்கிலத்தில் சாப்மென் அளித்த விளக்கங்களைவிட டோலட், ஜெக்ஸ் பிளீட்டயர் (Jacques Peletier) முதலான பிரெஞ்சு நாட்டு அறிஞர்கள் முன்வைத்த

¹² Bassnett – McGuire, Susan, Translation Studies, Londen, Methuen & Co. Ltd., 1980, p. 55.

விளக்கங்கள் சிறப்பானவையாகக் கருதப்பட்டன. 1540இல் டோலெட்டினால், மொழிபெயர்ப்பு மூலாதாரங்கள் குறித்து 'ஒரு மொழியிலிருந்து இன்னுமொரு மொழிக்குச் சிறப்பாக மொழி பெயர்ப்பது எப்படி' என்ற பெயரில் சிறு கையேடொன்று வெளியிடப்பட்டது. அதில் மொழிபெயர்ப்பாளனுக்காக ஐந்து மூலாதாரங்களைக் கட்டமைத்துள்ளார்.

மல்கர் பீஸ்ஸன் கதைகளை பிரெஞ்சு மொழியில் மொழி பெயர்த்து கி.பி. 1616ஆம் ஆண்டு வெளியிட்ட பிரெஞ்சு நாட்டு அறிஞரான லிவி (Livy) மொழிபெயர்ப்பின்போது சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பதைவிட கருத்துக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் எனும் கருத்தை ஆதரிப்பவராக இருந்தார். பைபிள் மொழிபெயர்ப்புக்களைத் தொடர்ந்து மொழிபெயர்ப்புத் துறை என்பது சமயம் சார்ந்தவொன்று எனும் கருத்து நிலவத் தொடங்கியது. இதனால் மொழிபெயர்ப்புக் குறித்து அதுவரை காலமும் நிலவி வந்த கருத்துக்களில் மாற்றம் செய்ய வேண்டிய தேவையேற்பட்டது. பதினாறாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து மொழிபெயர்ப்புக் குறித்த கொள்கைகளில் பல புதிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

கி.பி. 1647ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1656ஆம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதியில் பிரெஞ்சு மொழியில் பெருந்தொகையான மொழிபெயர்ப்புக்களை மேற்கொண்டவர்களின் வரிசையில் ஹோப்ஸ் டி அவெனென்ட் (Hobbes D Avenant), ஜேம்ஸ் ஹோவெல் (James Howell), ஜோன் எவெலின் (John Evelyn) போன்ற அறிஞர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

கி.பி. 1625 – 1660 வரையான காலப்பகுதியில் மொழிபெயர்ப்புத் துறை புதியதோர் பரிணாமத்தை அடைய பிரெஞ்சு நாட்டு அறிஞர்கள் காரணமாக இருந்தனர். பெருந்தொகையான இலக்கியங்கள் பிரெஞ்சு அறிஞர்களால் ஆங்கிலத்துக்கு இக்காலத்திலேயே மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டன. மொழிபெயர்ப்பு பென்பது முழுக்க முழுக்க 'போலச் செய்தல்' எனும் கருத்தை உடையவர்களாக அவர்கள் இருந்தனர்.

மொழிபெயர்ப்புக் குறித்த பல விளக்கங்களைக் கொடுத்த சேர் ஜோன் டென்ஹாம் (Sir John Denham 1615 – 1669) மொழி பெயர்ப்பு என்பது ஒரு கலை என்று கூறியதுடன் அது உயிர்ப்புத் (Spirit) தன்மை கொண்டதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்றார். மூல நூலாசிரியரின் கருத்தைக் கொஞ்சமும் சிதைவடையாது இலக்குமொழிக்குக் கொடுப்பதே சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு எனக்கூறும் அவர், மூலமொழி ஆசிரியனும் மொழிபெயர்ப்பு ஆசிரியனும் சமமானவர்களே எனும் கருத்தை உடையவராகவும் விளங்கினார்.¹³

பதினேழாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பெருந்தொகையான மொழிபெயர்ப்புப் பணிகள் நிகழ்ந்ததோடு, மொழிபெயர்ப்பு தொடர்பான பல்வேறு கொள்கைகளும் கோட்பாடுகளும் முன்வைக்கப்பட்டன. அந்தவகையில் இக்காலத்தில் எழுந்த மொழி பெயர்ப்புக் கோட்பாடுகளும் அறிஞர்களும் இலக்குமொழிக்கும் அது கூறும் கருத்தின் உயிர்ப்புத் தன்மைக்கும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பதைக் காணலாம்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் மொழிபெயர்ப்பு

மொழிபெயர்ப்பு வரலாற்றில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு சிறப்பித்துக் கூறக்கூடிய ஒரு காலகட்டமாகும். மூலமொழியில் உள்ளதை அப்படியே இலக்குமொழிக்குக் கொண்டு வருவதால் மொழிபெயர்ப்பாளன் என்பவன் 'போலச் செய்பவன்' (Painter or Imitator) என இக்காலத்தில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டான். மொழிபெயர்க்கும்போது மூலமொழியில் உள்ள உயிர்ப்பு இலக்கு மொழியிலும் இருக்க வேண்டும் எனும் கருத்து இக்காலத்தில் பலராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு விடயமாக இருந்தது. அந்தவகையில் அலெக்சாண்டர் ஃபிரேஸர் டைட்டர் கி.பி. 1791இல் எழுதிய 'மொழிபெயர்ப்புக் கொள்கைகள்' எனும் நூல் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

¹³ Bassnett – McGuire, Susan, Translation Studies, London, Methuen & Co. Ltd., 1980, p. 59.

(அ) மூலப் படைப்பிலுள்ள கருத்துக்களை மொழிபெயர்ப்பு முழுமையாகத் தருவதாக இருக்க வேண்டும்.

(ஆ) மூலமொழியின் நடையும் அது எழுதப்பட்டுள்ள நடையும் பெயர்ப்பு மொழியிலும் அப்படியே அமைந்திருக்க வேண்டும்.

(இ) மூலத்தின் எல்லா வகையான எளிமைகளும் மொழிபெயர்ப்பிலும் இருக்க வேண்டும்.¹⁴

எனும் அவரது கருத்துக்கள், மொழிபெயர்ப்புப் படைப்புக்களின் தரத்தை மதிப்பீடு செய்வதற்குத் துணையாக இருந்தன.

இக்காலகட்டத்தில் பல்வேறு மொழிகளிலிருந்த படைப்புக்களும் ஆங்கிலத்துக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. ஹோமரின் படைப்புக்களை அலெக்ஸாண்டர் போப் (Alexander Pope 1688 – 1744), வில்லியம் ஹோபர் (1731 – 1800) முதலானவர்கள் ஆங்கிலத்துக்கு மொழி பெயர்த்தனர். ஜெ. ஹெச் வாஸின் என்பவரால் கி.பி. 1781இல் ஓடிசியும் கி.பி. 1793இல் இலியட்டும் ஜேர்மன் மொழிக்கு மொழி பெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டன. இந்நூற்றாண்டின் கடைசிப் பகுதியில் ஷேக்ஸ்பியரின் படைப்புக்களும் ஏ. டப்ளியூ. வோன் சிகள்கில் என்பவரால் ஜேர்மன் மொழிக்கு மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மொழிபெயர்ப்பு

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மொழிபெயர்ப்பு தொடர்பாகப் பல விளக்கங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. அவை பெரும்பாலும் முன்னர் கூறப்பட்ட கருத்துக்களை அடியொற்றி வளர்ச்சியடைந்தனவாகவே காணப்பட்டன. ஜேர்மன் மொழியிலிருந்த பல இலக்கியங்களை கி.பி. 1809இல் ஆங்கில மொழிக்கு மொழி பெயர்ப்புச் செய்ய முற்பட்ட போது மொழிபெயர்ப்பு என்றால் என்ன? அதற்கு எவ்வாறு விளக்கம் கொடுப்பது? மொழிபெயர்ப்பு படைப்பாற்றல் மிக்கதா அல்லது இயந்திரத்தன்மை மிக்கதா?

¹⁴ Bassnett – McGuire, Susan, Translation Studies, London, Methuen & Co. Ltd., 1980, p. 63.

போன்ற பல சிக்கல்கள் கேள்விகளாக எழுந்தன. அவை மொழிபெயர்ப்புக் கொள்கைகள் குறித்த ஆழமான நோக்கிற்கும் அவற்றின் வளர்ச்சிக்கும் காரணமாக அமைந்தன. இக்காலகட்டத்தில் மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த அறிஞர்களுள் நியூமேன் (FW. Newman), தோமஸ் கார்லைல் (Thomas Carlyle), வில்லியம் மோரிஸ் (William Morris) முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். மொழிபெயர்ப்புக் குறித்துப் பல்வேறு கருத்துக்களை இவர்கள் முன்வைத்தனர். 19ஆம் நூற்றாண்டு மொழிபெயர்ப்புத் துறை வளர்ச்சியில் இவர்களது பங்களிப்பு முக்கியமானது.

“மூலமொழிப் படைப்பை வாசிக்கும் வாசகன் அடையும் திருப்தியை, இலக்குமொழிப் படைப்பை வாசிக்கும் வாசகனும் அடைய வேண்டும். மேலும், மொழிபெயர்ப்பின்போது மொழி பெயர்ப்பாசிரியன் தன்னுடைய திறமைக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தைவிட மூல நூலாசிரியரின் நடைக்கும் திறமைக்குமே அதிக முக்கியத்துவம் தர வேண்டும்” என்ற மத்திவ் ஆர்னோல்ட் (Matthew Arnold 1822 – 1868)இன் கருத்து மொழிபெயர்ப்புக் கொள்கைகளில் ஓர் புதிய திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது.¹⁵

மேலும், மொழிபெயர்ப்பின்போது பண்பாட்டிற்கு முக்கிய இடம் கொடுக்க வேண்டும் எனும் கருத்தும் இக்காலத்தில் நிலவியது. அத்துடன் ஜேர்மன், பிரெஞ்சு, ஆங்கில மொழிப் படைப்புக்களை மொழிபெயர்க்கும்போது அந்தந்தப் பண்பாட்டுக்கு அமைவாகவே மொழிபெயர்த்தனர். இவ்வாறான அடிப்படைகளில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மொழிபெயர்ப்புத்துறை குறிப்பிட்டதொரு வளர்ச்சி நிலையை எட்டியிருந்தது.

¹⁵. Bassnett – McGuire, Susan, Translation Studies, Londen, Methuen & Co. Ltd., 1980, p. 69.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் மொழிபெயர்ப்பு

இலக்கிய உலகில், மொழிபெயர்ப்பானது தனக்கென்றொரு தனியான இடத்தைத் தக்கவைத்துக் கொண்டது இருபதாம் நூற்றாண்டிலாகும். இருபதாம் நூற்றாண்டு மொழிபெயர்ப்பு வரலாற்றில் ஒரு பொற்காலம் என்று சொல்லுமளவில் உலகிலுள்ள பல்வேறு மொழிகளிலும் மொழிபெயர்ப்புப் படைப்புக்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. இருபதாம் நூற்றாண்டு மொழிபெயர்ப்பு வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர் ஹிலேயர் பெல்லொக் (Hilaire Belloc). மொழிபெயர்ப்புக் கொள்கைகள், மொழிபெயர்ப்பு நெறிமுறைகள் என்பன குறித்து 'மொழிபெயர்ப்பியல்' எனும் தலைப்பில் கி.பி. 1931இல் அவர் ஆற்றிய டெய்லரியன் (Tylorian) சொற்பொழிவு, மொழிபெயர்ப்புலகில் சிறந்த வரவேற்பைப் பெற்றது. மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் இருந்த பல நடைமுறைச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காண அது வழி செய்தது. அதன் பிற்பாடே மொழிபெயர்ப்புத் துறையினால் உலகில் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் சிறந்ததோர் இடத்தைப் பெற முடிந்தது.

க்ரீக், இலத்தீன் முதலான ஐரோப்பிய மொழிகளில் படைப்பு வளமானது ஐரோப்பிய குடியேற்ற நாடுகளிலே பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியது. இரு உலகப் போர்களும் மக்கள் வாழ்வில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட வழிவகுத்தன. அச்சியந்திரத்தின் அறிமுகத்தோடு அதன் பயன்பாடும் அதிகரித்தது. இவ்வாறான விளைவுகளால் பிரதேச வேறுபாடுகளைத் துறந்து, மக்கள் மொழிவழியே தொடர்பு கொள்ள முற்பட்டபோது மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளும் உலகெங்கும் வேகமாக நடைபெறத் தொடங்கின.

அறிவியல் தொழிநுட்ப வளர்ச்சியானது மொழிபெயர்ப்புப் பணியினை மென்மேலும் இலகுவாக்கத் தொடங்கியது. புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள், அறிவியல் துறை வளர்ச்சிசார் நூல்கள் அதிகமாக எழுந்தன. அவை குறித்த கல்வியைத் தாய்மொழி வழியே கற்கும் ஆர்வம் பல மொழிசார் சமூகங்களிடம் தோற்றம்பெற்றது. இவை பெரும் பாலான மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்புப் பணி நடைபெறக்

காரணமாகின. உலகின் எம்முலையிலாயினும் ஒரு படைப்பு வெளியாகி, சில மணித்தியாலங்களில் அதனை அவரவர் தாய்மொழியில் மொழிபெயர்த்துக் கொள்ளுமளவிற்கு இன்றைய அறிவியல் தொழில்நுட்பம் வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. கணினி மொழிபெயர்ப்பு அதற்கு அடிப்படையாகி விட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியா, ஜப்பான், பிரான்ஸ், ரஷ்யா, சீனா போன்ற நாடுகளில் மட்டுமன்றி உலகின் எல்லா நாடுகளிலும் இன்று மொழிபெயர்ப்புப் பணி தீவிரமாக இடம்பெற்று வருவதைக் காணலாம்.

மொழிபெயர்ப்பின் தேவையையும் இன்றியமையாமையினையும் உணர்ந்த பல்கலைக்கழகங்கள் மொழிபெயர்ப்புக்கென்றே தனித்துறைகளை உருவாக்கியுள்ளன. அவற்றின் மூலம் மொழி பெயர்ப்பு தொடர்பான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள வழிசெய்து கொடுத்துள்ளன. மேலும், மொழிபெயர்ப்பியல் தொடர்பான கருத்தரங்குகளை நடாத்தி மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள், கொள்கைகள், செயன்முறைகள் குறித்த அறிவையும் தெளிவையும் வழங்கி வருகின்றன. மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள், கொள்கைகள், நெறிமுறைகள் என்பவற்றை விளக்கும் வகையில் நாளாந்தம் கட்டுரைகளும் நூல்களும் வெளிவருகின்றன. இவையனைத்தும் இந்நூற்றாண்டில் மொழிபெயர்ப்புப் பணி சீராக இடம்பெற அடிநாதமாக உள்ளன. இன்றைய சூழலில் மொழிபெயர்ப்புக் கலை ஒரு தனித்துறையாக வளம்பட வளர்ந்து வருவதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்திய மொழிகளுள் சமஸ்கிருதம், பாளி, பிராகிருதம், தமிழ் முதலானவை இரண்டாயிரம் ஆண்டுகால இலக்கியச் செழுமையிக்கன. சமண, பௌத்த, வைதீக சமயக் கருத்துக்களைப் பரப்பியதில் மொழிபெயர்ப்பின் செல்வாக்கு குறிப்பிடத்தக்கது. பல்வேறு மொழிகளைப் பேசுகின்ற, பல்வேறு சமயப் பின்னணியில் வாழ்கின்ற மக்கட் தொகுதியைக் கொண்ட இந்தியாவில், சமயத் துறவிகள், போதகர் முதலானோர் மொழிபெயர்ப்பின் வாயிலாகவே தமது சமயக் கருத்துக்களை மக்களிடையே பரப்பி வந்தனர். பிராமணர்கள் சமஸ்கிருதத்தைத் தேவபாஷையாகப் போற்றி வந்தனர். பிற்சாதினார் வேதங்களை உச்சரிக்கக் கூடாது என்ற கருத்தையுடையவர்களாக அவர்கள் விளங்கினர். அதனால் வைதீக சமயங்களின் வேதக் கருத்துக்களுக்கு ஆதாரமாக விளங்கிய நான்கு வேதங்களும் உபநிடதங்களும் சமஸ்கிருத மொழியில் மட்டுமே பல்லாண்டு காலமாக வழங்கி வந்தன. இத்தகைய பின்னணியில் மகாபாரதம், இராமாயணம் போன்ற இதிகாசங்கள் மட்டுமே கதை மரபில் பிற இந்திய மொழிகளில் எழுதப்பட்டன. பதினேழாம் நூற்றாண்டின் பின்னரே சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்த இதிகாசங்களைப் பிற இந்திய மொழிகளிலும் ஐரோப்பிய மொழிகளிலும் நேர் மொழிபெயர்ப்பாகப் பெயர்க்கும் முயற்சிகள் ஆரம்பமாகின.¹⁶

வணிக நோக்கில் இந்தியாவிற்கு வந்த ஐரோப்பியர்கள், ஆரம்பத்தில் இந்திய மொழிகளைக் கற்க ஆர்வம் காட்டினர். அவர்கள் இந்தியாவில் ஐரோப்பியர் ஆட்சி வலுவாகத் தடம்பதிக்க வேண்டுமெனில் இந்திய மொழிகள் குறித்த அனுபவம் தேவை எனக் கருதினர். அதனால் அவர்கள் மொழிபெயர்ப்புப் பணியிலும் அதிக அக்கறை செலுத்தத் தொடங்கினர். ஆரம்பத்தில் தமது

¹⁶ முருகேசபாண்டியன், ந., மொழிபெயர்ப்பியல், சென்னை, உயிரெழுத்து, ப. 22.

கிறிஸ்தவச் சமயக் கருத்துக்களைப் பரப்பும் நோக்கில் கீழைத் தேசத்துக்கு வந்த கிறிஸ்தவ பாதிரிமாருமும் இந்திய மொழிகளை ஐயந்திரிபறக் கற்றுத் தேர்ந்தனர். அதன்வழி பைபிளை மொழி பெயர்த்துத் தமது சமயக் கருத்துக்களைப் பரப்பினர். காலப் போக்கில் இந்திய இலக்கியம், மெய்யியல், மருத்துவம், அறிவியல் தொடர்பான நூல்களையும் மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கினர்.

சாம வேதமும் பாகவதமும் ஜான் மார்ஷல் (கி.பி. 1668 – 1677) என்பவரால் ஆங்கில மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. கி.பி. 1779இல் சமஸ்கிருத இலக்கணமும் சார்ல்ஸ் விக்கின்ஸ் என்பவரால் ஆங்கில மொழிக்குப் பெயர்க்கப்பட்டது. மேலும், அவரது மொழிபெயர்ப்பில் பகவத்கீதை, இருக்கவேதம், விஷ்ணு புராணம் முதலான நூல்கள் ஆங்கிலத்தில் வெளியாகியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. காளிதாசனின் நாடகங்கள், வேதங்கள், அற நூல்கள், மனுதர்மம் முதலியன ஆங்கிலேய மொழிபெயர்ப்பாளர்களான வில்ஷன், மாக்ஸ் முல்லர், மாணியர் வில்லியம்ஸ் போன்றவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. இத்தகைய மொழி பெயர்ப்புச் செயற்பாடுகள், மேலைநாட்டவருக்குச் சமஸ்கிருத மொழிவளத்தை அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பைக் கொடுத்தன. தமது சமயப் பணிக்காகத் தமிழ்நாட்டுக்கு வருகை தந்திருந்த, இத்தாலிய அறிஞரான பெஸ்கி என்பார் கி.பி. 1710இல் திருக் குறளை இலத்தீனில் மொழிபெயர்த்தார். கி.பி. 1796இல் அது எல்லீஸ் என்பவரால் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. கி.பி. 1840இல் தமிழகம் வந்த ஜி.யூ. போப் எனும் ஆங்கில அறிஞர் திருவாசகம், நாலடியார், திருக்குறள் முதலானவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். இந்தியா முழுவதும் கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்பும் நோக்கில் செயற்பட்டு வந்தோர், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் பைபிளை இந்திய மொழிகளில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.¹⁷

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியா முழுவதும் ஆங்கிலக் கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அக்காலத்தில் ஆங்கிலத்தைக்

¹⁷ முருகேசபாண்டியன், ந., மொழிபெயர்ப்பியல், சென்னை, உயிரெழுத்து, ப. 23.

கற்றறிந்து கொண்ட இந்தியர் பலர் இந்திய மொழிகளில் வழங்கிய பல்துறைசார் நூல்களை ஆங்கிலத்திலும் ஆங்கில மொழி நூல்கள் பலவற்றை இந்திய மொழிகளிலும் பெயர்த்து வெளியிடத் தொடங்கினர். சமஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்புப் படைப்புக்களைக் கற்ற ஐரோப்பியர்கள் மத்தியில், இந்திய இலக்கிய, இலக்கண மரபானது சமஸ்கிருதம் சார்ந்தது என்ற மனப்பாங்கை ஏற்படுத்தி இருந்தது. ஆனால், ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பிற இந்திய மொழிப் படைப்புக்களின் மொழிபெயர்ப்புக்கள், அம்மனப்பாங்கைத் தகர்க்க உதவின. இக்காலத்தில், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் பழைமை வாய்ந்ததாக விளங்கும் தமிழ் முதலான மொழிகளிலும் உயரிய படைப்புக்கள் உள்ளனவென்பதை எடுத்துச் சொல்லும் வகையில் தமிழ்மொழிப் படைப்புக்களும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன.

நவீன இலக்கியங்களின் வருகை இந்திய மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் பெருஞ் செல்வாக்குச் செலுத்தத் தொடங்கியது. மேலைத்தேய நவீன இலக்கிய முயற்சிகளை உள்வாங்கும் நோக்கில் பல இலக்கியங்கள் இந்திய மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டன. இருபதாம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலப் பகுதியிலிருந்து பெருந்தொகையான மொழிபெயர்ப்புக்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்திய இலக்கியப் படைப்புக்களும் பிறதுறைசார் நூல்களும் உலக மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதேபோன்று மேலைத்தேய இலக்கியங்களும் பல்துறைசார் நூல்களும் இந்திய மொழிகளில் பரவலாகப் பெயர்க்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இம் முயற்சிகளில் ஈடுபடுவோருள் ஆங்கிலேய, இந்திய அறிஞர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர். இருபதாம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பகுதியில் இந்திய மொழிபெயர்ப்புப் பரப்பில் ரஷ்ய இலக்கியங்களின் செல்வாக்கு அதிகரித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு : தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் இலக்கியச் சிறப்பு வாய்ந்த மொழியாக விளங்கும் தமிழ்மொழியின் மொழிபெயர்ப்பு வரலாறு மிகப் பழைமையானது. தமிழ் இலக்கண நூல்களுள் காலத்தால் முந்தியது

என்ற பெருமைக்குரிய தொல்காப்பியத்தில் உள்ள மொழிபெயர்ப்பு குறித்த குறிப்புகள் தமிழுக்கும் மொழிபெயர்ப்புக்கும் இடையிலான உறவின் தொன்மையை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. தமிழர்களுக்கும் பிறமொழி பேசுபவர்களுக்கும் இடையே அரசியல், சமூக, சமய, பொருளாதாரத் தொடர்புகள் பன்னெடுங் காலமாகவே நிலவி வந்திருக்கின்றன வருகின்றன. கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்னரே தமிழர்களுக்கும் கிரேக்க யவனர்களுக்குமிடையே அரசியல், வணிகத் தொடர்புகள் இருந்தனவென்பது வரலாற்றாசியர்களின் கருத்து. இக்காலகட்டத்தில், ஏதோ ஒரு வகையில் மொழிபெயர்ப்பு இடம்பெற்றிருக்கலாம். ஆனால், அதற்கான சான்றுகள் எதுவும் கிடைக்கப்பெறாமை கவலைக்குரியது.

நூல் வழிச்சான்றுகள் இல்லாவிட்டாலும் சொல் நிலையிலும் கருத்து நிலையிலும் பழந்தமிழகத்தில் மொழிபெயர்ப்புச் செயற்பாடுகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. ஆங்காங்கே பெறப்படும் சில தகவல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தமிழ், சமஸ்கிருதம், பிராகிருதம், பாளி முதலான மொழிகளுக்கிடையே அவை நிகழ்ந்திருக்கலாம் என ஊகிக்க முடிகிறது. தமிழின் தொன்மையை உணர்த்தும் நூல்களுள் ஒன்றான தொல்காப்பியம் வழிநூல் வகை குறித்துக் குறிப்பிடும்போது,

“தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரி மொழிபெயர்த்து
அதர்ப்பட யாத்தலோடு அனை மரபினவே”¹⁸

எனக் கூறுகிறது. இதன்மூலம் தொல்காப்பியர் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களைக் கவனத்திற் கொண்டுள்ளமை தெளிகிறது. இங்கு ‘மொழிபெயர்த்து அதர்ப்பட யாத்தல்’ என்பது தொல்காப்பியரின் மொழிபெயர்ப்பு குறித்த சிந்தனையை வெளிக்காட்டுகின்றது. அவர், பிறமொழி நூல்களைத் தமிழுக்குக் கொண்டு வரும்போது சுருக்கியோ தழுவினோ கொண்டு வருவதில் பயனில்லை. அவற்றைத் தமிழ் மரபுக்கேற்ற நெறிமுறையில் நேருக்கு நேர் மொழிபெயர்த்துத் தமிழுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற

¹⁸ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், நூற்பா 643.

ஆழமான கருத்துடையவராக இருந்துள்ளமை தெரிய வருகிறது. தொல்காப்பியரின் மொழிபெயர்ப்பு குறித்த கருத்துக்களை நோக்கும் போது, தொல்காப்பியத்திற்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே மொழிபெயர்ப்புப் பணிகள் இடம்பெற்றிருக்க வேண்டும் எனத் துணியலாம். மொழிபெயர்ப்பு நெறிமுறையொன்றை வகுக்கும் நோக்கில் அவர் இவ்வாறான நூற்பா ஒன்றை இயற்றியிருக்கலாம்.

“இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் என்று அனைத்தே செய்யுள் ஈட்டச் சொல்லே”¹⁹

எனச் செய்யுளில் பயன்படுத்தக் கூடிய சொற்களைக் குறிப்பிடும் தொல்காப்பியர், அதில் வடசொல்லையும் சேர்த்துக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவ்வாறு வடசொல்லைத் தமிழுக்குக் கொண்டு வரும்போது மொழித்தாய்மை கெட்டுவிடக் கூடாது எனக் கருதி,

“வடசொற் கிளவி வடவெழுத்தொர் இ யெழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லாகும்மே”²⁰

எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழாக்கஞ் செய்யும்போது பிற மொழிகளில் உள்ள சிறப்பான எழுத்துக்களை நீக்கிவிட்டுத் தமிழ் மரபிற்கேற்ப தமிழ் எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும் எனக் கூறி எழுத்துப் பெயர்ப்பு நெறிமுறைக்கு வழிசமைக்கிறார்.

தொல்காப்பியர் காலத்தை அடுத்துத் தொடங்கும் சங்ககாலத்தில், பிறமொழி பேசுபவர்களுக்கும் தமிழர்களுக்குமிடையே இருந்த உறவுகளை மேல்வரும் சங்கச் செய்யுளடிகள் எடுத்தியம்புகின்றன.

“மொழி பெயர் தேஎத்த ராயினும்”²¹

“மொழிபெயர் தேஎந் தருமார் மன்னர்”²²

¹⁹ தொல்காப்பியம்

²⁰ தொல்காப்பியம்

²¹ மர்ரே எஸ்.ராஜம், (ப.ஆ.), அகநானூறு, சென்னை, என்சிபிஎச்., 1981, நூற்பா 127, ப. 76.

²² மர்ரே எஸ்.ராஜம், (ப.ஆ.), அகநானூறு, சென்னை, என்சிபிஎச்., 1981, நூற்பா 67, ப. 44.

“மொழிபல பெருகிய பழிதீர் தேஎத்துப்
புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையும்
முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம்”²³

“பனிபடு சோலை வேங்கடத் தும்பர்
மொழிபெயர் தேஎத்தர் ஆயினும் நல்குவர்”²⁴

கிரேக்க யவணர்கள் போன்று பிற நாடுகளிலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு குடியேறிய பிற நாட்டவர்கள் குறித்த செய்திகளும் சங்க இலக்கியங்களில் பெருமளவு காணப்படுகின்றன. புறநானூற்றிலும் கலித்தொகையிலும் வரும் சில சொற்கள், சங்க காலத்தில் சொல் நிலையில் மொழிபெயர்ப்பு இடம்பெற்றிருக்கலாம் என்பதனை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இவ்வாறான பல்வேறு அடிப்படைகளைக் கொண்டு பல்வேறு பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் மொழிபெயர்ப்புப் பகுதிகள் இடம்பெற்றுள்ளமையை அறிஞர்கள் நிறுவியுள்ளனர்.

அவ்வகையில், சங்ககாலப் பெண்புலவரான ஓளவையாரின் “நாடா கொன்றோ.” எனத் தொடங்கும் தொன்மையான புறநானூற்றுப் பாடல் கவனத்திற்குரியது. அப்பாடல், பாளி மொழியிலுள்ள ‘தம்ம பதம்’ எனும் பௌத்த நூலில் ‘அரகந்தவர்க்கம்’ எனும் பகுதியில் பேசப்படும் அறக்கருத்தொன்றின் நேரடி மொழிபெயர்ப்பே என்று மு.கு. செகநாதராசா நிறுவியுள்ளார்.²⁵

சங்க இலக்கியங்களான புறநானூற்றில் 378ஆவது பாடலில் வரும் இராமாயணக் கதைக் குறிப்புக்களும் கலித்தொகையில் 101ஆவது பாடலில் வரும் மகாபாரதக் கதைக் குறிப்புக்களும் தமிழுக்கும் பிற மொழிகளுக்கும் இடையிலான தொடர்பையும் மொழிபெயர்ப்பின் பரவலாக்கத்தையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. எனவே, சங்க காலத்தில் சொல் நிலையிலும் கருத்து நிலையிலும் கதை நிலையிலும் மொழிபெயர்ப்பு இடம்பெற்றுள்ளமை கவனத்திற்குரியது.

²³ சோமசுந்தரனார், பொ.வே. (ப.ஆ.), பட்டினப்பாலை, சென்னை, கழகம், செய் யுளடிகள் 216-218, ப. 7.

²⁴ மரீ எஸ் ராஜன், (ப.ஆ.), அகநானூறு, சென்னை, என்சிபிஎச், 1981, நூற்பா 211, ப.119.

²⁵ சாகுலஹூதி, க., தமிழில் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு, சென்னை, நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ், செப்டெம்பர், 2004, ப. 1.

அறநெறிக்காலமென வர்ணிக்கப்படும் சங்கமருவிய காலத்தில் சமண, பௌத்த சமயங்களின் செல்வாக்குக் காரணமாக, பாளி, பிராகிருதம், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிச் சொற்கள், அக்காலத் தமிழ் இலக்கியங்களான பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் விரவிக் காணப்படுகின்றன. பாளி, பிராகிருத மொழியிலிருந்த அறக் கருத்துக்களையே அக்காலத் தமிழ் அறநூல்களும் எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றன.

இக்காலகட்டத்தில் பிற மொழிப் படைப்புக்களை 'மொழிபெயர்ப்பு' என்று கருதாமல் தமிழ்ப்படுத்தியிருக்கின்றனர். வடமொழியிலிருந்த 'ஆரிடம்' எனும் நூலின் தமிழாக்கமாகவே பெருவாயின் முள்ளியனாரின் 'ஆசாரக்கோவை'யினைக் கருதக் கூடியதாகவுள்ளது. இதுவே முழுமையாகக் கிடைக்கும் நூல்களுள், முதல் மொழி பெயர்ப்பு நூலாகவும் விளங்குகின்றதெனலாம். சங்கமருவிய காலக் காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தில் வரும்,

“அருந்திறல் பிரிந்த அயோத்தி போல”²⁶

“மொழிபெயர் தேஎத்தோர் ஒழியா விளக்கமும்”²⁷

எனவருஞ் செய்யுளடிகள், இராமாயணக் கதை மரபோடு தொடர் பானவை.

மயிலை சீனி வேங்கடசாமி மணிமேகலைக் காப்பியத்தின் 'சமயக் கணக்கர்தம் திறம்கேட்ட காதையில்' மொழிபெயர்ப்புப் பகுதி யொன்று அமைந்துள்ளது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதாவது, பாளி மொழியிலுள்ள 'பிடக' நூலில் உள்ளதை உள்ளபடியே சாத்தனார் மொழிபெயர்த்துக் கூறியுள்ளார் என உறுதியாகக் கூறுகிறார். மணிமேகலைக் காப்பியத்தை நுணுக்கமாக ஆய்வு செய்துள்ள அவர், பிடக நூலின் மூலப் பிரதிப் பகுதியையும் சாத்தனாரின் மொழிபெயர்ப்புப் பகுதியையும் ஒப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளார்.

²⁶ சிலம்பொலி, க. செல்லப்பன், (உ.ஆ.), சிலப்பதிகாரம், புறஞ்சேரி இறுத்த காதை 65, சென்னை, பாரதி பதிப்பகம், ப. 202.

²⁷ சிலம்பொலி, க. செல்லப்பன், (உ.ஆ.), சிலப்பதிகாரம், கடலாடு காதை 143, சென்னை, பாரதி பதிப்பகம், ப. 96.

அவ்வொப்பீடு மேல்வருமாறு:
பீடக நூலின் முலப்பிரதி

அவிஜ்ஜா	பச்சயா	ஸங்க்காரா
ஸங்க்கார	பச்சயா	விஞ்ஞானம்
விஞ்ஞான	பச்சயா	நாமரூபம்
நாமரூப	பச்சயா	ஸளாயதனம்
ஸளாயதன	பச்சயா	பஸ்ஸோ
பஸ்ஸ	பச்சயா	தண்ஹா
தண்ஹா	பச்சயா	உபாதானம்
உபாதான	பச்சயா	பவோ
பவ	பச்சயா	ஜாதி
ஜாதி	பச்சயா	ஜராமரணம்
ஸோக	பரிதேவ	துக்கதோமஸ்ஸு

பாயாஸா ஸம்பவந்தி¹³

சாத்தனாரின் கிலக்குப் பிரதி

பேதைமை	சார்வாச்	செய்கை	யாகும்
செய்கை	சார்வா	உணர்ச்சி	யாகும்
உணர்ச்சி	சார்வா	அருவுரு	வாகும்
அருவுரு	சார்வா	வாயி	லாகும்
வாயில்	சார்வா	ஊறா	கும்மே
ஊறு	சார்ந்து	நுகர்ச்சி	யாகும்
நுகர்ச்சி	சார்ந்து	வேட்கை	யாகும்
வேட்கை	சார்ந்து	பற்றா	கும்மே
பற்றிற்	றோன்றும்	கருமத்	தொகுதி
கருமத்	தொகுதி	காரண	மாக
தருமே	ஏனை	வழிமுறைத்	தோற்றம்
தோற்றஞ்	சார்பின்	மூப்புபிணி	சாக்காடு
அவலம்	அரற்றுக்	கவலைகை	யாறெனத்
தவலில்	துன்பந்	தலைவரும்	என்ப ¹⁴

²⁸ சீனிவேங்கடசாமி, மயிலை, பௌத்தமும் தமிழும், சென்னை, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1964, ப. 14.

²⁹ சீனிவேங்கடசாமி, மயிலை, பௌத்தமும் தமிழும், சென்னை, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1964, ப. 14.

இதன்மூலம் சங்கமருவிய காலத்தில் நேரடியாகவே சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்புத் தொடங்கியுள்ளதனைக் காணமுடிகிறது.

சிறு சிறு குறிப்புக்களாக இடம்பெற்றுவந்த மொழிபெயர்ப்புச் செயற்பாடு ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் பின்னரே குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி நிலையினையும் நூல் வடிவினையும் பெறுகிறது. சங்க காலத்துக்குப் பின்னர் தமிழகத்தில் சமண, பௌத்த மதங்கள் பெருஞ் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கியிருந்தன. சமகாலத்திலேயே தமிழகத்தில் வடமொழியும் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கியது. இக்காலகட்டத்தில் 'மணிப்பிரவாள நடை' எனும் புதியதொரு நடையும் தமிழுக்கு அறிமுகமாகியது.

அறத்தினாலும் துறவினாலும் ஈர்க்கப்பட்டிருந்த மக்கள் சங்க மருவிய காலத்தைத் தொடர்ந்தும் அறக்கருத்துக்கள் சார்ந்த இலக்கியங்களைக் கற்பதில் ஆர்வம் காட்டினர். இதனால் அறக் கருத்துக்களை உள்ளீடாகக் கொண்டிருந்த பாளி, பிராகிருதம், சமஸ்கிருதம் முதலான மொழி இலக்கியங்கள் பல தமிழில் தழுவலாக்கஞ் செய்யப்பட்டன. பல்லவர் காலத்தில் மகாபாரதத் தினைத் தழுவி பெருந்தேவனார் தமிழில் 'பாரத வெண்பா'வை இயற்றியுள்ளார். குறிப்பாக, சோழர் காலத்தில் தோன்றிய பெரும் பாலான காவியங்கள் தழுவல்களாகவே அமைந்தன. பிராகிருத மொழியில் குணாட்டியார் எழுதிய 'பிரகத்கதா' என்ற காப்பியத் தினைத் தழுவி தமிழில் கொங்குவேளிர் பெருங்கதையை இயற்றியுள்ளார். வடமொழி நூலான ஸ்ரீபுராணம் தமிழில் சூளாமணி என அமைந்தது. வடமொழியில் எழுந்த 'யசோதர சரித்ர' தமிழில் யசோதர காப்பியமானது. திருத்தக்கத்தேவர் எழுதிய சீவகசிந்தாமணியும் சமஸ்கிருதக் காப்பியமொன்றின் தழுவலேயாகும்.

சமஸ்கிருத மொழியிலுள்ள வைஷ்ணவ புராணத்தின் தழுவலே 'வளையாபதி' காவியம். சமஸ்கிருத மொழியில் ஜைன அறக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லும் 'ரத்ன ஜரண்டக சிராவ காச்சார' எனும் நூலின் மொழிபெயர்ப்பே கி.பி. பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்த 'அருங்கலச் செப்பு'. கி.பி. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் வெளியாகிய 'ஸ்ரீ புராணம்' என்ற நூல்

சமஸ்கிருத மொழியிலுள்ள 'மகாபுராண சங்கிரக'த்தின் நேர் மொழிபெயர்ப்பாகும். சூளாமணி, யசோதரா காவியம், மேருமந்தர புராணம் என்பவற்றுக்கு மூலமாக இருந்ததும் சமஸ்கிருத மொழியிலுள்ள ஸ்ரீ புராணமே ஆகும். இவ்வாறு தழுவல் நிலையிலும் மொழிபெயர்ப்பாகவும் சமணர் தமிழ் இலக்கியத்துக்குத் தந்த படைப்புக்கள் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு வளம் சேர்த்தன.

அழிந்துபோன நூல்களுள் ஒன்றான, நாதகுத்தனால் படைக்கப்பட்ட 'குண்டலகேசி'க்கு பாளி மொழியிலுள்ள 'தேரி' காவியமே மூலமாக இருந்துள்ளது. வடமொழிக் கதைகளைத் தழுவிதாகவே நீலகேசி காப்பியத்தில் சில பகுதிகள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் வடமொழிக் காப்பியங்களை மூலமாக வைத்தே தோலா மொழித்தேவர் சூளாமணி காவியத்தைப் படைத்துள்ளார்.

வடமொழியிலுள்ள 'பிரபுலிங்கலீலா'வின் தழுவலே சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் படைத்த பிரபுலிங்கலீலை. பெளத்த சமயக் கருத்துக்களைப் போதிக்கும் புத்தரின் தம்மபதத்துக்கு இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழில் ஆறு மொழிபெயர்ப்புக்கள் வெளிவந்துள்ளன.

தமிழில் வெளிவந்துள்ள சைவ, வைணவ சமயம் சார்ந்த மொழிபெயர்ப்புக்களை மகாபாரத, இராமாயண, புராணகதைச் செல்வாக்குள்ள மொழிபெயர்ப்புக்கள் என்ற அடிப்படையிலும் நோக்கலாம். மகாபாரதக் கதைக் குறிப்புக்கள் சங்க இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளதாகச் சிலர் தெரிவித்துள்ளனர். கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் மகாபாரதம் தமிழாக்கப்பட்டதாகச் சில வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் தெரிவிக்கின்றன. கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் பெருந்தேவனார் இயற்றிய 'பாரத வெண்பா' மகாபாரதத்தைத் தழுவியே எழுந்துள்ளது. மகாபாரதத்தைத் தழுவி சமஸ்கிருத மொழியில் அகஸ்தியப்பட்டரால் எழுதப்பட்ட 'வில்வபாரத'த்தைத் தழுவி, கி.பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் முருகபிள்ளை, நல்லாப்பிள்ளை ஆகியோரால் 'நல்லாப்பிள்ளை பாரதம்' எழுதப்பட்டுள்ளது. புகழேந்திப் புலவர் மகாபாரதக் கிளைக் கதைகளுள் ஒன்றை வைத்தே 'நளவேண்பா'வை

இயற்றியுள்ளார். சமஸ்கிருத மொழியில் இருந்த 'நைஷத' எனும் நூலின் தழுவுலாகவே பதினாறாம் நூற்றாண்டில் அதிவீரமா பாண்டியர் படைத்த 'நைடதம்' வெளிவந்துள்ளது.

தமிழில் நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல் மரபில் வெளிவந்துள்ள 'அர்ச்சுணன் தபசு', 'அல்லி அரசாணிமாலை', 'புலவேந்திரன் மாலை', 'பவளக்கொடி சரித்திரம்' என்பன மகாபாரதத்தின் கிளைக்கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வெளிவந்தவை. மகாபாரதக் கிளைக்கதைகளைத் தழுவி, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழில் வெளிவந்த நாடகங்களுள் 'அரிச்சந்திரன் விலாசம்', 'அரவான் கனபலி நாடகம்', 'கிருஷ்ணன் தூது நாடகம்', 'அரிச்சந்திரன் நாடகம்' என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. தமிழில் உரைநடை வடிவில் அமைந்துள்ள 'வியாசர் விருந்து' மகாபாரதத்தைத் தழுவி இராஜாஜியால் இயற்றப்பட்டது.

மஹாகவி பாரதியாரின் 'பாஞ்சாலி சபத'மும் மகாபாரதத்தைத் தழுவியே இயற்றப்பட்டுள்ளது. இருபதாம் நூற்றாண்டில் மகாபாரதக் கிளைக்கதைகளை, தமிழில் உரைநடை வடிவில் தந்தவர்களுள் கிருபானந்த பாரதியார், ராஜகோபாலாச்சாரியார், நடராஜன், சோ.எஸ். ராமகிருஷ்ணன் முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

மகாபாரதத்தின் ஒரு பகுதியான, கண்ணன் அறிவுரையாக விளங்கும் 'பகவத கீதை'க்கும் தமிழில் பல மொழிபெயர்ப்புக்கள் எழுந்துள்ளன. 'பகவத கீதை', கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டில் ஆளவந்தாரால் 'கீதார்த்த சங்கிரகம்' எனும் பெயரில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. கி.பி. பதின்முன்றாம், பதினான்காம் நூற்றாண்டுகளில் ஸ்ரீ பட்டர், வாதிசேசரி அழகிய மணவாள ஐயர் போன்றோராலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு உள்ளது. பகவதகீதைக்கு இதுவரை தமிழில் சுமார் நாற்பது மொழிபெயர்ப்புக்கள் வெளிவந்துள்ளதாக அறியமுடிகின்றது.

சங்க இலக்கியம் முதலான தமிழ் இலக்கியங்களிலே கதைக் குறிப்புக்களாகவும் தழுவலாகவும் இடம்பெற்றுவந்த இராமாயணத்துக்கு, தமிழில் பல மொழிபெயர்ப்புக்கள் வெளிவந்துள்ளன.

இராமாயணத்தைத் தழுவி கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டில் கம்பர் படைத்த 'கம்பராமாயணம்' இராமாயண மொழிபெயர்ப்புக்களுள் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. 'கம்பராமாயணம்' ஒரு தழுவல் என்று கூறமுடியாத அளவிற்கு அமையப்பெற்றுள்ளது. மேலும், இராமாயணத்தை அடியொற்றி எழுந்தவற்றுள் 'வான்மீகி ராமாயணம்', 'துளசி ராமாயணம்' என்பனவும் குறிப்பிடத்தக்கன.

வான்மீகியின் ராமாயணத்தை எம். தாதாதேசிக தாதாச்சாரியார் (1878 – 1901), எஸ்.எம். நடேச சாஸ்திரி (1901), வி.எஸ். கிருஷ்ண சாமி ஐயர் (1992) ஆகியோரும் துளசி ராமாயணத்தை ஸ்ரீனி வாசாரியார் (1910), அம்புஜம்மன் (1942), எஸ். ஐயர் நாராயணன் (1972) ஆகியோரும் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தந்துள்ளனர். இராமாயணத்தை உரைவடிவில் ராஜகோபாலாச்சாரியார் 'சக்கர வர்த்தி திருமகன்' எனும் பெயரிலும் கவிதை வடிவில் வாலி 'அவதார புருஷன்' எனும் பெயரிலும் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தந்துள்ளனர். செய்யுள் வடிவில் மட்டுமன்றி, நாட்டுப்புற இலக்கியம், நாடகம், உரை முதலான வடிவங்களிலும் இராமாயணம் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, தமிழில் வழங்கி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வரலாற்றில் கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கி.பி. பதினேழாம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலப்பகுதி, புராண மொழிபெயர்ப்புகளுக்குப் பிரசித்தி பெற்ற காலப்பகுதியாக விளங்குகிறது. மக்களை நல்வழிப்படுத்தும் நோக்கில் உருவாக்கப்பட்ட வடமொழிப் புராணங்கள் தமிழில் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கியதன் விளைவாக அதிகமான புராண மொழிபெயர்ப்புக்கள் இக்காலப் பகுதியில் வெளிவந்தன.

'ஸ்கந்த புராண'த்தின் ஒரு பகுதியாக விளங்கும் 'சங்கிர சங்கதை' யே கி.பி. பதினான்காம் நூற்றாண்டில் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் இயற்றிய 'கந்த புராண'த்துக்கு மூலமாக இருந்துள்ளது. தொடர்ந்து, ஞானவரோதையர், கோனேரியப்பர் ஆகிய இருவரால் 'ஸ்கந்த புராண'த்தின் இறுதிப் பகுதியும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

வடமொழியிலிருந்த 'சூர்ம புராண'த்தையும் 'லிங்க புராண'த்தையும் 'ஸ்கந்த புராண'த்தின் ஒரு பகுதியான 'காசி காண்ட'த்தையும் 1964இல் அதிவீரமா பாண்டியர் மொழி பெயர்த்துள்ளார். சமஸ்கிருத மொழியில் சிறந்து விளங்கிய பதினொரு புராணங்களைத் தமிழிலும் கொண்டுவர வேண்டும் எனும் நோக்கில் இக்காலகட்டத்தில் புராணங்கள் அதிகளவில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. அவ்வகையில், 'கருட புராணம்' (1853), 'பத்மோதர புராணம்' (1870), 'மச்ச புராணம்' (1900), 'ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம்' (1925) ஆகிய மொழிபெயர்ப்புப் புராணங்கள் குறிப்பிடத்தக்கன.

கி.பி. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் வணிக நோக்கத்திற்காகக் கடல் வழியே இந்தியாவை வந்து சேர்ந்த ஐரோப்பியர்கள், நாளடைவில் உள்நாட்டு அரசியல் பூசல்களைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். அரசியல் ரீதியில் பலம் பெறவும் சமயத்தைப் பரப்பவும் அடிநிலை மக்களோடு தொடர்பு கொள்ளவும் சுதேசிகள் பயன்படுத்தும் மொழிகளை அறியவும் கற்கவும் வேண்டிய தேவைப்பாடு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. 'துவிபாஷிகள்' என அழைக்கப்படும் இருமொழி அறிந்த மொழி பெயர்ப்பாளர்களும் இக்காலகட்டத்தில் உருவாகத் தொடங்கினர். இக்காலத்தில் இடம்பெற்ற இலக்கண நூல் உருவாக்க முயற்சிகளும் அகராதி முயற்சிகளும் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் சிறப்பாக அமைவதற்கு அடித்தளமாக அமைந்தன. அதுவரை காலமும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் செல்வாக்குச் செலுத்திய வடமொழி, ஐரோப்பியர் வருகைக்குப் பின்னர் செல்வாக்கு இழக்கத் தொடங்கியது. சமயம் சார்ந்ததாக இருந்த தமிழ் மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் பிற துறைகளும் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கியமை ஐரோப்பியர் வருகைக்குப் பின்னரேயாகும்.

தமிழ் நாடு, ஈழம் உட்பட தெற்காசிய நாடுகளுக்குள், 17ஆம் நூற்றாண்டில், ஆங்கிலேயர் வாணிப நோக்கோடு நுழையத் தொடங்கினர். அதற்குச் சற்று முன்பின்னாக, போர்த்துகேயர், ஒல்லாந்தர், பிரான்சியர் முதலான பிற ஐரோப்பியரும் நுழைந்தனர். அவ்வாறு தெற்காசிய நாடுகளுக்குள் நுழைந்த ஐரோப்பியர் களுடைய வாழ்வியலும் நடத்தைகளும் இந்தியத் துணைக்கண்ட அறிவுலகத்தில் சில விருப்பங்களைத் தோற்றுவித்திருந்தது. ஆரம்பத்தில், அவ்வாறு சிறந்த, விரும்பத்தக்க வாழ்வியலைப் பிரதிபலித்த, வாழ்க்கைக்குப் பயனுடையதாயிருக்கும் எனக் கருதிய கருத்துக்களையும் அவற்றையுள்ளடக்கிய நூல்களையும்

தமிழிற் கொண்டுவர சில தமிழ் அறிஞர்கள் முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். அம்முயற்சிகள் பெரிதும் பயனளிக்கவில்லை எனினும் அவை தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வரலாற்றில் சில முயற்சிகளை வெளிக்காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. அவ்வாறு முயற்சி செய்தவர்களுள், 18ஆம் நூற்றாண்டில், பாண்டி நாட்டில் வணிக மன்னராகத் திகழ்ந்த சீதக்காதி வள்ளல் குறிப்பிடத்தக்கவர். அவர் அரபு மற்றும் போர்த்துக்கேய மொழிகளில் இருந்த சில மருத்துவ நூல்களையும் கால்நடைகள், குதிரைகள், மரக்கலங்கள் குறித்த நூல்களையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வழங்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தார்.

தமிழில் முதன் முதல் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்த நூல் 'கிறிஸ்தவ வேதோபதேசம்' ஆகும். இந்நூல் வைப்புக்கோட்டை எனும் ஊரில் கி.பி. 1577இல் வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலின் தலைப்பிலிருந்து இது ஒரு மொழிபெயர்ப்பு நூல் என்பதை உணரக் கூடியதாகவுள்ளது.³⁰ ஜேர்மனியிலிருந்து தமிழகம் வந்து சமயப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்த சீகன் பால்கு என்ற மதகுருவினால் பைபிளின் புதிய ஏற்பாடு கி.பி. 1715இல் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து கி.பி. 1774இல் பெப்ரீசியஸ் என்பவரால் பைபிள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. இந்திய மொழிகளில் தமிழிலேயே முதன்முதலில் விவிலியம் பெயர்க்கப்பட்டது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. சம காலத்திலேயே பெஸ்கி, கால்டுவெல், எல்லீஸ், ஜி.யூ. போப் போன்றோர் கிறிஸ்தவ சமய இலக்கியங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இவர்கள் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளையும் அறிந்தவர்களாக இருந்தமையினால் இக்காலத்தில் பல கிறிஸ்தவ இலக்கியங்கள் தமிழில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. தமிழ்மொழியில் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றிருந்த இவர்கள், தமிழில் சிறப்புற்றிருந்த சிற்றிலக்கிய வகைகளில் ஈடுபாடு கொண்டு, செய்யுள்களையும் இயற்றத் தொடங்கியிருந்தனர். எனினும் இவர்கள் பாரிய அளவில் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டதாகத் தெரியவில்லை.

³⁰ மயிலை சீனி, வேங்கடசாமி, கிறிஸ்தவமும் தமிழும், சென்னை, கழகம், 1938, ப. 37

அதேபோன்று தமிழ் - ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் பயிற்சி பெற்றிருந்த தமிழர்களும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதிவரை ஆர்வத்தோடு மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டதாகத் தெரியவில்லை. அச்சியந்திரங்களின் பயன்பாட்டுத் தளமும் அதன் செல்வாக்குமே அதற்கான அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்தது எனலாம். பதினாறாம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவுக்கு அச்சியந்திரங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தாலும் கிறிஸ்தவ பாதிமார்களும் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியாருமே அவற்றின் பாவனையாளர்களாக இருந்தனர். அவர்களும் அவற்றைக் கிறிஸ்தவ சமயம் சார்ந்த தேவைகளோடு மட்டுப் படுத்தியிருந்தனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிற்கான சுதேசிகள் அச்சியந்திரங்களைப் பயன்படுத்தும் உரிமை பெற்றனர். கி.பி. 1835 பின்னரே சுதேசிகள் அச்சு நூல்களை வெளியிடத் தொடங்கியிருந்தனர். தொடர்ந்து தமிழில் பல்துறை நூற்களும் மொழிபெயர்ப்பு நூற்களும் அதிகளவில் வெளிவரத் தொடங்கியிருந்தன. மொழிபெயர்ப்பு நூற்களின் வெளியீட்டில் அச்சியந்திரங்களின் செல்வாக்கை இதிலிருந்து தெளியலாம்.³¹

தமிழ்நாட்டில் அரசு பணிபுரிந்த ஆங்கிலேய உயர்நிலை அலுவலர்களுக்குத் தமிழ் மொழியினைக் கற்பிப்பதற்காகக் கி.பி. 1850இல் சென்னைப் பாடப் புத்தகச் சங்கம் நிறுவப்பட்டது. இந்நிறுவனமே தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நூல் வெளியீட்டில் ஈடுபட்ட முதல் நிறுவனமாகும். ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழிலே நூற்கள் மொழிபெயர்க்கப்படுவதற்கான பின்னணியையும் இந்நிறுவனமே உருவாக்கியுள்ளது. இப்பாடப் புத்தகச் சங்கம் அளித்த பரிசுத் திட்டத்தின் விளைவாகப் பல வசன நூல்கள் வெளிவந்தனவென்றும் 'ரொபின்ஸன் குருசோ', 'இந்திய சரித்திரம்', 'உலக சரித்திரம்' முதலான சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் சங்கம் அளித்த பரிசு காரணமாக வெளிவந்தவை யென்றும் மயிலை சீனி வேங்கடசாமி குறிப்பிட்டுள்ளார். டேனியேல் டீபோ எழுதிய 'ரொபின்ஸன் குருசோ'வே தமிழில் வெளியான, நெறிப்பட்ட

³¹ மயிலை சீனி, வேங்கடசாமி, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம், சென்னை, சாந்தி நூலகம், 1962, ப. 17.

முதல் மொழிபெயர்ப்பு நூலாகக் கருதப்படுகிறது. எனினும் அந்நூலின் வெளியீட்டாண்டு உறுதி செய்யப்படாததால் அக்கருத்தினை ஏற்றுக்கொள்வதில் சிக்கலுள்ளது.³²

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில், தஞ்சை அரசராகத் திகழ்ந்த சரபோஜி மன்னருக்கு ஐரோப்பிய அறிவியல் நூல்கள் குறித்துப் பரிச்சயம் இருந்தது. ஆகையால், அவற்றைத் தமிழ் மக்களின் அறிவு மேம்பாட்டிற்காக மொழிபெயர்க்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார். அறிஞர் லின்னஸ் எழுதியிருந்த செடி கொடிகள் பற்றிய நூல் ஒன்றைப் படவிளக்கங்களோடு தமிழில் மொழிபெயர்த்திருந்தார். ஒவ்வொரு செடிகொடி தொடர்பாகவும் ஆரிய மருத்துவ நூல்கள், தமிழ்ச் சித்தர் மருத்துவ நூல்கள், அரபு மற்றும் கிரேக்க நூல்கள் ஆகியவற்றில் காணப்படுகின்ற தகவல்களையும் தொகுத்து அட்டவணைப்படுத்தித் தாம் மொழிபெயர்த்த நூலின் இறுதியில் இணைத்திருந்தார். இவ்வாறு பல்துறைகளிலும் தமது மொழிபெயர்ப்பு ஆர்வத்தை அவர் காட்டியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை புராணங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், சைவ சித்தாந்தங்கள் முதலியவற்றைக் கற்பதும் அவற்றைப் போன்று செய்யுள்களை இயற்றுவதுமே 'கல்வி' என்ற எண்ணமுடையவராகத் தமிழர்கள் வாழ்ந்தனர். ஆனால், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கீழைத்தேசங்களில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஆங்கிலக் கல்வி முறைமை தமிழர்களிடையே பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. கி.பி. 1857இல் நிறுவப்பட்ட சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் ஆங்கிலக் கல்வி முறைமையை ஊக்கப்படுத்தியது. ஆங்கிலக் கல்வி முறைமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் நோக்கம், ஆங்கிலேயரின் நிர்வாகப் பொறிமுறையின் இயக்கத்தோடு தொடர்புடையதாகவிருந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பகுதியிலிருந்து, கல்வி கற்ற தமிழர்கள் பெரும்பாலும் 'மெக்காலே' கல்வி முறைமையினால் உருவாக்கப்பட்டவர்களாகவே இருந்தனர். அவர்கள் மரபுவழித் தமிழிலக் கியங்களைப் படிப்பதைவிட, ஆங்கில இலக்கியப் படைப்புக்களை

³². மயிலை சீனி, வேங்கடசாமி, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம், சென்னை, சாந்தி நூலகம், 1962, ப. 132.

ஆர்வத்தோடு படிப்பவர்களாக இருந்தனர். அவர்களுட் சிலர், ஆங்கில இலக்கிய வகையறாக்களைப் போன்று தமிழிலும் தோன்ற வேண்டும் என்ற எண்ணமுடையவராகியமையினால் மொழிபெயர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபாடு காட்டத் தொடங்கினர். அவர்களது முயற்சியின் காரணமாக ஆங்கில இலக்கியங்கள் தமிழில் வெளிவரத் தொடங்கின. கருத்து வெளிப்பாட்டிற்குச் செய்யுளை மட்டுமே நம்பியிருந்த தமிழ்ப் புலவர்களிடையேயும் நாளடைவில் உரைநடையிலான மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியங்கள் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கின. ஆரம்ப நிலையில் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புக்கள் தமிழில் வெளிவருவதற்கு ஆங்கிலக் கல்வி ஒரு ஊக்கியாகச் செயற்பட்டுள்ளது.

பிற மொழிகளில் வெளியான இலக்கியப் படைப்புக்களை முழுமையாகவோ, சுருக்கியோ, தழுவினோ தமிழில் வழங்கும் போக்கு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பரந்தளவில் உருவானது. இவ்வாறான சூழலில் கோட்பாடுகளைத் தழுவி, நேர்த்தியான முறையில் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட முதல் மொழிபெயர்ப்புக் குறித்து கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. எனினும் சில ஆய்வாளர்கள் தமிழில் வெளியான முதல் மொழிபெயர்ப்பு நூல் எனச் சிலவற்றைக் குறித்து நிற்கின்றனர்.

ஆங்கிலத்தில் ஜோன் பான்யான் எழுதிய 'பில்கிறிம் புரொக்ரஸ்' (Pilgrim Progress) என்ற நூல் 1793இல் 'ஒரு பரதேசி இந்த லோகத்தை விட்டு மறுமைக்கு நடந்தேறினது சொற்பணம்' என்ற தலைப்பில் தமிழில் வெளியாகியுள்ளது.³³ டேனியேல் டேபோ (Daniel Debow) எழுதிய ஆங்கில நாவலான 'ரொபின்ஸன் குரூசோ' அதே தலைப்பில் 1850களில் வெளியானது.³⁴ கி.பி. 1870இல் வீ. விசுவநாதபிள்ளை ஷேக்ஸ்பியரின் 'த மேர்ச்சண்ட் ஒப் வெனிஸ்' (The Marchand of Venice) என்ற நாடகத்தினை 'வெனிஸ் வர்த்தகன்' என்ற பெயரில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார்.

³³. கந்தசாமிப்பிள்ளை, நீ., (மொ.பெ.), தாமஸ்கிரேயின் இரங்கற்பா, நாட்டுப்புற இடுகாட்டில் எழுதியது, அறிவகம், தஞ்சாவூர், 1961, ப. 151.

³⁴. மயிலை சீனி வேங்கடசாமி, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம், சென்னை, சாந்தி நூலகம், 1962, ப. 132.

இந்நூலே தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நவீன இலக்கியம் குறித்த மேலைநாட்டு முதல் நூல் எனக் கருதப்பட்டு வந்தது.³⁵

ஆனால், 'பில்கிறிம் புரொக்ரஸ்', 'ரொபின்ஸன் குருசோ' ஆகிய வற்றின் மொழிபெயர்ப்புக்களைக் காணக் கிடைப்பதில்லை என்றும் பரவலாகக் குறிப்பிடப்படும் 1870களில் வெளியான 'த மேர்ச்சண்ட் ஓப் வெனிஸ்' (*The Merchand of Venice*) என்ற நாடகத்தின் மொழி பெயர்ப்பான 'வெனிஸ் வர்த்தகன்' என்பதனை முதல் நூலாகக் கொள்ள முடியாது என்றும் அதற்கு முன்னரே மில்டன் எழுதிய 'பெரடைஸ் லொஸ்ட்' என்ற நூல் 'ஆதி நந்தவனப் பிரளயம்' என்ற பெயரில் அ. வேதக்கண் என்பவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு உரை வடிவில் கி.பி. 1863இல் வெளியிடப் பட்டுள்ளது என்றும் ந. முருகேசபாண்டியன் தனது ஆய்வில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் தனது ஆய்வு முடிவின்படி தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூற்களில் காலத்தால் முதன்மையானது கி.பி. 1863இல் வெளியான 'ஆதி நந்தவனப் பிரளயம்' ஆகும் எனத் துணிந்து குறிப்பிட்டுள்ளார்.³⁶

மில்டன் எழுதிய 'பெரடைஸ் லொஸ்ட்' என்ற நூலினை கி.பி. 1880இல் சாமுவேல் யோவான் ஐயர் 'பாரதீசு உத்தியான நாசம்' என்ற தலைப்பில் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். ஜோன் பான்யான் எழுதிய 'பில்கிறிம் புரொக்ரஸ்' (*Pilgrim Progress*) என்ற நூலினை கி.பி. 1882இல் சாமு பவுல் என்பவர் 'ஒரு பரதேசியின் மோட்சப் பயணம்' என்ற தலைப்பில் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். மீண்டும் மில்டன் எழுதிய 'பெரடைஸ் லொஸ்ட்' என்ற நூலினை கி.பி. 1887இல் சாமுவேல் வேதநாயகம் என்பவர் 'பூங்காவனப் பிரளயம்' என்ற தலைப்பில் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். மீண்டும் ஜோன் பான்யான் எழுதிய 'பில்கிறிம் புரொக்ரஸ்' (*Pilgrim Progress*) என்ற நூலினை கி.பி. 1894இல் எச்.ஏ.கிருஷ்ணபிள்ளை 'இரட்சணிய

³⁵ Kanaga Nayakam, C., Shakespear Translations in Tamil: Proceedings of the Fifth International Conference, Seminar of Tamil Studies, Volume - 2, pp. 15 - 20.

³⁶ முருகேசபாண்டியன், ந., தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் உலக இலக்கியம், சென்னை, தி பாக்கர், 2004, ப. 34.

யாத்திரிகம்' என்ற தலைப்பில் தமிழில் தழுவல் மொழிபெயர்ப்பாக வெளியிட்டுள்ளார். மீண்டும் மில்டன் எழுதிய 'பெரடைஸ் லொஸ்ட்' என்ற நூலினை கி.பி. 1895இல் வெ.ப. சுப்ரமணிய முதலியார் 'சுவர்க்க நீக்கம்' என்ற தலைப்பில் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார்.³⁷ இவை தவிர ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் பலவும் இக்காலப்பகுதியில் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலிருந்து ஆங்கில இலக்கியங்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளிவரத் தொடங்கின.

ஐரோப்பியர் அறிமுகப்படுத்திய ஆங்கிலக் கல்வி முறையானது தமிழர்களின் கல்வி முறையிலும் பெரியதோர் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. பல்வேறு அறிவியல் நூல்கள் இக்காலகட்டத்தில் தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. இவ்வகையில் ஐரோப்பிய அறிவியல் நூல்களைத் தழுவி, இரேனியஸ் பாதிரியால் எழுதப்பட்ட 'பூமிசாஸ்திரம்', டாக்டர் சாமுவேல் பிஷ்க் கிறீனால் கி.பி. 1852இல் மொழிபெயர்த்து வெளியிடப்பட்ட 'அங்காதிபாத சுகரண வாத உற்பாவன நூல்' என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. டாக்டர் சாமுவேல் பிஷ்க் கிறீனின் முயற்சியால் 'வைத்தியாகரம்', 'மனுஷ சுககரணம்', 'மனுஷ அங்காதி பாதம்', 'கெமிஸ்தம்', 'இந்து பதார்த்தசாரம்', 'வைத்தியம்' ஆகிய மருத்துவ நூல்களும் மொழிபெயர்ப்பாகத் தமிழ் வடிவம் பெற்றன. இவைதவிர, 'இயற்கணிதம்', 'வீசகணிதம்' (1855), 'வானசாஸ்திரம்' (1861), 'தத்துவ சாஸ்திரம்' (1871), 'கால்நடையியல்' (1871) என்பனவும் தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அறிவியல் நூல்களாகும்.

³⁷ முருகேசபாண்டியன், ந., தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் உலக இலக்கியம், சென்னை, தி பாக்கர், 2004, ப. 35.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள்

8

ஆங்கிலம் கற்றவர்களின் எண்ணிக்கை இருபதாம் நூற்றாண்டின் படிப்படியாக அதிகரித்தது. ஐரோப்பிய இலக்கியங்களைக் கற்ற தமிழர்கள் மத்தியில் தாமும் அது போன்ற இலக்கியங்களைப் படைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் உருவானது. அதனால் ஐரோப்பிய இலக்கிய வடிவங்களான நாவல், சிறுகதை, நாடகம் ஆகியன தழுவலாகவும் மொழிபெயர்ப்பாகவும் பெருமளவில் தமிழுக்கு வந்து சேர்ந்தன. உலகப் போர்களின் விளைவால் மேலைநாடுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் மக்கள் வாழ்விலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியதோடு இலக்கியங்களிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தன. அத்தோடு, தாய்மொழி வழியே கற்க வேண்டும் என்ற உணர்வும் பல்துறை சார்ந்த நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க வழியேற்படுத்தியது. இவ்வாறு வந்து குவிந்த மொழிபெயர்ப்புப் படைப்புக்களால் தமிழ் இலக்கியம் மேலும் செழுமையடையத் தொடங்கியது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் மொழிபெயர்ப்புக் குறித்த சிந்தனையும் பார்வையும் பரவலாக்கம் பெறுகிறது. அந்நியராட்சிக்கும் அவர்தம் செல்வாக்கிற்கும் எதிராகக் கலகம் செய்தோரும், தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சிக்கு மொழிபெயர்ப்பு இன்றியமையாதது என்பதை உணரத் தொடங்கியிருந்தனர். அவ்வகையில்,

“சென்றிடுவீ ரெட்டுத் திக்கும் - கலைச்
செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்”

என்ற பாரதியின் குரல், மொழிபெயர்ப்பின் தேவையை வலியுறுத்தியது. மேலும்,

“பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
தமிழ் மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்”

என்ற பாரதியின் கூற்று, பிற மொழிகள் சார்ந்த அறிஞர்கள் கூறியுள்ள நல்ல விடயங்கள் அனைத்தையும் தமிழுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்துத் தமிழ்மொழியை வளமிக்கதாக மாற்ற வேண்டும் என்ற அவரது வேட்கையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இருபதாம் நூற்றாண்டு, தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வரலாற்றில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்கதொரு காலகட்டமாகும். இக்காலகட்டத்தின் பிற மொழியிலிருந்து பல்வேறு அறிவியல் நூல்களும் இலக்கியப் படைப்புக்களும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. அவற்றின் பட்டியல் மிக நீளமானது. ஆயினும் முக்கியத்துவமிக்க மொழிபெயர்ப்புக்கள் சில கவனத்திற்குரியவை.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் பிறதுறை மொழிபெயர்ப்புக்களை விட இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புக்களே அதிகளவில் இடம்பெற்றுள்ளன, தொடர்ந்தும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. 'லவ்ஸ் ஒப் தி ஹோம்' எனும் நாவல் 1904இல் 'விசாலாட்சி' எனும் பெயரில் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. 'மாண்டி கிறிஸ்டோ' எனும் நாவல் என்.சி. கோபாலகிருஷ்ண பிள்ளையால் 'அமரசிங்ஹன்' (1914) எனும் பெயரில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. சார்ள்ஸ் டிக்கன்ஸின், 'ஒலிவர் ட்விஸ்ட்' 1935இல் 'அனாதை ஆனந்தன்' எனும் பெயரில் எஸ். எஸ். மாரிசாமியின் மொழிபெயர்ப்பில் தமிழுக்கு வந்துள்ளது. 'கோரல் ஐலண்ட்' எனும் நாவல் நெ.ச. தெய்வ சிகாமணியால் 'பவளத்தீவு' (1937) எனும் பெயரில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

உலகப்புகழ் பெற்ற படைப்பாளியான மாக்சீம் கோர்க்கியின் 'மதர்' எனும் நாவலை 1946இல் 'அன்னை' எனும் பெயரில் ரா.ஸ்ரீ. தேசிகமணி தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். மேலும் சிலர் இந்நாவலை 'தாய்', 'அம்மா' முதலான பெயர்களிலும் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். அதேபோன்று குறிப்பிடத்தக்க இன்னு மொரு படைப்பாளியான லியோ டால்ஸ்டாயின் ரஷ்ய நாவ லொன்று 'வெறுப்பு' அல்லது 'கழிந்த காமம்' எனும் பெயரில் 1937 இல் யோசி சுப்பிரமணியத்தால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

அரபி மொழியில் பிரசித்திப் பெற்ற ஆயிரத்து ஒரு இரவில் சொல்லப்பட்ட கதைகளை கி.பி. 1938இல் அற்புதானந்தா தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். எமிலிஜோலாவின் பிரெஞ்சு சிறுகதைகள் வாணீசரணனால் 1944இல் 'வெற்றி' எனும் பெயரில் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

உலகப்புக்ழ்பெற்ற நாடகாசிரியரான ஷேக்ஸ்பியரின் 'ஓதல்லோ' (1902), 'கிங்லீயர்' (1936), 'சிம்பலின்' (1911), 'டுவல்த் நைட்' (1906), 'டேமிங் ஆப் தி ஷ்ரு' (1912), 'த டெம்பஸ்ட்' (1917), 'மெக்ஸ்த்' (1916), 'ரோமியோ அன்ட் ஜூலியட்' (1901) என்பன பல்வேறு கால கட்டங்களில் வெவ்வேறு மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

ஐரோப்பியரிடமிருந்து பெறப்பட்ட இந்திய விடுதலை பல்வேறு துறைகளது மறுமலர்ச்சிக்கும் காரணமாக அமைந்தது. இலவசக் கல்வி அறிமுகம் கல்வி கற்பவர்களின் வீதத்தை அதிகரிக்கச் செய்தது. இவற்றிற்கேற்ப தேவைக்கும் ரசனைக்கும் ஏற்ப நூல்களை எழுதியும் மொழிபெயர்த்தும் வெளியிட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதனால் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களின் தொகை அதிகரித்தது.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப்பின் அறிவியந்துறை மாபெரும் வளர்ச்சி காணத்தொடங்கியது. நவீன அறிவியலைத் தமிழுக்குக் கொண்டுவரும் முயற்சிகள் தொடர்ந்தும் இடம்பெற்றவாறே இருக்கின்றன. ஐரோப்பியக் குடியேற்ற நாடுகளாக இருந்து சுதந்திரம்பெற்ற நாடுகள் சுரண்டலுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்தன. சோசலிச நாடுகள், மாக்கிய - லெனினிய கருத்துக்களை இந்தியா, இலங்கை போன்ற வளர்முக நாடுகளில் பரப்பத் தொடங்கின. அதனால் தமிழிலும் புரட்சிகரமான தத்துவக் கருத்துக்களையுடைய படைப்புக்கள் மொழிபெயர்ப்பாக பெருமளவு வெளிவந்தன.

தகவல் தொடர்பாடலில் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சியால் உலகில் எந்தவொரு மூலை முடுக்கிலும் வெளியாகும் படைப்புக்களை இணையம் மூலம் பெற்று மொழிபெயர்த்துக் கொள்ளக்கூடிய

சூழல் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஏற்பட்டுள்ளது. இக்காலகட்டத்தில் அரசு, தனியார் நிறுவனங்கள் தமிழில் மொழி பெயர்ப்பு நூல்களை வெளியிட்டு வருகின்றன. யுனெஸ்கோ நிறுவனம் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை வெளியிடுவதற்காக நிதியுதவி அளிக்கின்றது. அமெரிக்க அரசாங்கம் மும்பையிலுள்ள 'பெரில்' பதிப்பகத்துடன் இணைந்து அரசியல், அறிவியல், இலக்கியப் படைப்புக்களைத் தமிழாக்கம் செய்து வருகின்றது.

அதேபோன்று ரஷ்ய அரசும் பல்வேறு மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளுக்கு ஆதரவளித்து வருகின்றது. ரஷ்யாவில் பல்வேறு துறைகளில் வெளியான நூல்களை தமிழாக்கம் செய்து ராதுகா, புரோகிரஸ் ப்ளிஷர்ஸ், அயல்மொழிப் பதிப்பகம், முன்னேற்றப் பதிப்பகம் முதலான நிறுவனங்கள் வெளியிட்டு வருகின்றன. இதுவரை சுமார் 250 ரஷ்ய மொழி அரசியல் நூல்களும் 150க்கும் மேற்பட்ட இலக்கியப் படைப்புக்களும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

பிரான்ஸ் தூதரகம் சென்னையிலுள்ள க்ரியா பதிப்பகத்துடன் இணைந்து பிரெஞ்சு நூல்களைத் தமிழாக்கம் செய்துள்ளது. அவ்வகையில், 'தி அவுட் சைட்' எனும் 'அல்பேர்ட் காமுஸி'ன் படைப்பு 'அந்நியன்' எனும் பெயரில் வெ. ஸ்ரீராம் என்பவரால் 1980இல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதேபோன்று எண்டொய்ன் டி செய்ன்ட் எக்ஸ்பெரியின் 'த லிட்டில் பிரின்ஸ்' எனும் நாவலை 'குட்டி இளவரசன்' (1981) என்ற பெயரிலும் ஜீன் போல் சாத்ரெயின் 'நோ எக்சிட்' எனும் படைப்பை 'மீள முடியுமா?' (1986) என்ற பெயரிலும் வெ. ஸ்ரீராம் மொழிபெயர்த்து க்ரியா வெளியீடாகத் தந்துள்ளார்.

இந்திய சாகித்ய எகாடமி, நெஷனல் புக் டிரஸ்ட் ஆகிய நிறுவனங்கள் தேசிய மொழிகளுக்கிடையில் ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்தும் நோக்கிலும் ஆங்கில மொழியில் பிரபலமான நூல்களை தமிழுக்குக் கொண்டு வரும் நோக்கிலும் அதிகமான படைப்புக்களை மொழி பெயர்த்து வருகின்றன.

இந்தவகையில் சிவராம காந்தரனின் கன்னட நாவலான 'மண்ணும் மனிதரும்' (1990) சதுரங்கவின் கன்னட நாவலான 'மௌன ஓலம்'

(1992) இச்சனின் 'நார்வே நாடகம்', 'காட்டு வாத்து' (1963) என்பன சாகித்ய எகடமியின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வெளியீடுகளில் குறிப்பிடத்தக்கன.

நெஷனல் புக் டிரஸ்ட் இன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வெளியீடுகளில், 'ஆசிய நாடோடிக் கதைகள்' (1980), நாவோயி மிக்சிகனின் 'கடல் கடந்த நட்பு' (1963) தோமஸ் மன்னனின் 'மாறிய தலைகள்' (1964) முதலியன குறிப்பிடத்தக்கன.

கலில் ஜிப்ரானின் தீர்க்கதரிசி (1980) ஒலிவர் கோல்ட் ஸ்மித்தின் வேக்பீல்ட் பாதிரியார் (1984) சோவியத் கவிஞர் நூற்றுவர் (1980) முதலியன தமிழக அரசின் பஸ்துறை சார்ந்த தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நூல் வெளியீட்டில் குறிப்பிடத்தக்க சில நூல்களாகும்.

உலகெங்கும் வெளியாகும் முக்கியமான படைப்புக்களுக்கு தமிழ் வடிவம் கொடுக்கும் நோக்கில் உருவான தென்மொழிகள் புத்தக நிறுவனத்தின் வெளியீடுகளில் மோலியர் நாவலான 'கருமி' (1959) ஹெஸ்டேயின் நாவல் மொழிபெயர்ப்பான 'சித்தார்த்தன்' (1957), ஆலன்பேடனின் நாவலின் மொழிபெயர்ப்பான 'அன்னையின் குரல்' (1957) என்பன நோக்கத்தக்கன.

ஏர்னஸ்ட் ஹெமிங்வேயின் 'த ஓல்ட் மேன் எண்ட் த சீ' நாவலின் மொழிபெயர்ப்பான 'கடலும் கிழவனும்' (1957), நட் ஹம்ஸனின் 'த ஹங்கர்' நாவலின் மொழிபெயர்ப்பான 'பசி' முதலானவையும் இக்காலத்தில் வெளிவந்த குறிப்பிடத்தக்க நாவல்கள்.

1990களில் பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்தின் அறிவியல் நூல்களைத் தமிழில் வெளியீடும் முயற்சியால் வேதியியல், உயிரியல் முதலான அறிவியல்துறைகளின் தழுவல் நூல்கள் வெளியாகின. மேலும் பொதுமக்கள் பயன்படுத்தும் வகையில் ஒலிபெயர்ப்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நடைமுறையில் அறிவியல் நூல்கள் மொழி பெயர்க்கப்படுகின்றன.

20ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் பல்வேறு நோக்கில் பலரும் பங்காற்றி வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மாஜினி ரங்கசாமி, திருவைகாவூர் கோ. பிச்சை, வல்லிக்கண்ணன், வி. ராதாகிருஷ்ணன், ஏ.ஜி.எத்திராஜுலு, என்.எஸ்.ஜெகந்நாதன், வி.கே. பாலகிருஷ்ணன், நா. தர்மராஜன், ஏ.எஸ். மணி, நீலகண்டன், தி.சு. சதாசிவம், புவியரசு, சு.கிருஷ்ணமூர்த்தி, வெ.சிறீராம், தமிழ்நாடன், சே. கோச்சடை, குறிஞ்சிவேலன், தேவபேரின்பன், சாந்தாதத், சிங்கராயர், ஆர். சிவக்குமார், லதா ராமகிருஷ்ணன், பாவண்ணன், சா.தேவதாஸ், அமரந்தத்தா, ரவிக்குமார், இரா. நடராசன், வெ.கோவிந்தசாமி, கலைச்செல்வன், திலகவதி, அப்பணசாமி, எஸ். பாலசந்திரன், உதயசங்கர், கோ. பிரேம்குமார், அசதா, கே.வி.ஷைலஜா, கே.வி.ஜெயஸ்ரீ, கே.எஸ்.சுப்பிரமணியன், ஞான அலோய்சியஸ், செளரிராஜன், மு.கு. ஜகந்நாத ராஜா, துளசிதாஸ், விஜயகுமார், தியாகு, நலங்கிள்ளி, வேலிறையன் முதலானோர் 20ஆம் நூற்றாண்டின் குறிப்பிடத்தக்க மொழி பெயர்ப்பாளர்களாக விளங்குகின்றனர். இவர்களுள் நா. தர்ம ராஜன், புவியரசு, சு.கிருஷ்ணமூர்த்தி, குறிஞ்சிவேலன் முதலானோர் தலா ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட மொழிபெயர்ப்புத் தொகுப்புக்களை வெளியிட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அண்மைக் காலமாக சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ஜாஹிர் ஹுசைன் அரபியிலிருந்து தமிழுக்கும் தமிழிலிருந்து அரபிக்கும் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். தமிழக அரசின் சார்பில் ஒளவையாரின் ஆத்திசூடியையும் வள்ளுவரின் திருக்குறளையும் அரபியில் மொழிபெயர்த்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதே வேளை, மஃமுத் தர்வேஷின் பாலஸ்தீனக் கவிதைகளை நேரடியாக அரபியிலிருந்து தமிழுக்கு 'கவிதையை நம்பாதே' எனும் பெயரில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அண்மையில் சிரியக் கவிஞர் நிசார் கப்பானியின் கவிதைகளை அக்கவிதைகளின் உணர்ச்சிகளை உள்ளவாறே பிரதிபலிக்கும் வகையில் தமிழில் சிறப்பாக மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ளார். இஸ்லாமிய நூல்கள் பலவற்றைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கும் முயற்சியில் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டுள்ளார். அரபுச் சிறுகதைகள் உட்படப் பல மொழிபெயர்ப்புத் தொகுதிகள் அவரது முயற்சியால் தமிழில் வெளிவரவுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் பலரது குறிப்பிடத்தக்க முயற்சிகள் உள்ளன. பெயர்ப்பட்டியலின் நீளம் கருதி சுருக்கமாகத் தரப்பட்டுள்ளது.

இவர்களுள் பலர் விருதுபெற்ற மொழி பெயர்ப்பாளர்கள். ஆங்கிலமொழி இலக்கியங்கள் மட்டுமன்றி, பல்வேறு வேற்று மொழி இலக்கியங்களையும் இவர்களுள் பலர் ஆங்கிலம் வழி தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. சீன இலக்கியங்கள், ரஷ்ய இலக்கியங்கள், பிரெஞ்சு இலக்கியங்கள் என உலகப் புகழ்பெற்ற படைப்பாளிகள் பலரதும் படைப்புக்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக ஷேக்ஸ்பியர், டோல்ஸ்டோய், மார்க்சீம் கார்க்கி, கலீல் ஜிப்ரான், ஓஷோ, உமர் கையாம் முதலானோரே தமிழில் அதிகமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளனர். அதேபோன்று இந்திய மொழி இலக்கியங்களுள் ஹிந்தி, தெலுங்கு, வங்காளி, கன்னடம், மலையாளம் முதலான மொழிகளிலிருந்து தமிழிலும் தமிழிலிருந்து இம்மொழிகளிலும் ஏராளமான மொழிபெயர்ப்புக்கள் வெளிவந்துள்ளன.

தற்காலத்துத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு குறித்து நோக்குகையில், தமிழில் பல்துறை நூல்களை மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவதில் சாளரம், தாமரைச் செல்வி, காவ்யா, சுவத் விஷன், விழுதுகள், சந்தியா, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவ்ஸ், அலைகள், விடியல், க்ரியா, அடையாளம், கண்ணதாசன் பதிப்பகம், தமிழ்ப்புத்தகாலயம், சென்னை புக்ஸ், மருரா, காலச்சுவடு போன்ற பதிப்பகங்கள் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

மேலும், மார்க்யூஸ், போர்ஹே போன்ற இலத்தீன் அமெரிக்க படைப்பாளர்களின் படைப்புக்கள் தொடர்ந்தும் தமிழுக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. வளர்முக நாடுகளின் அரசியல், காலனித்துவ அரசியல் மற்றும் அரசியல் விடுதலை தொடர்பான நூல்கள் அதிகளவில் தமிழ் வடிவம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. பூவுலகின் நண்பர்கள் பதிப்பகம் சுற்றுச் சூழல் நோக்கில் உலகினை அச்சுறுத்தும் பிரச்சினைகள் தொடர்பான நூல்களை மொழிபெயர்த்து வருகின்றது.

தமிழின் மொழிபெயர்ப்பு வரலாற்றை நோக்கும்போது, இருபத் தோராம் நூற்றாண்டு ஒரு பொற்காலம் என்று சொல்லுமளவில் அரசியல், மருத்துவம், இலக்கியம் எனப் பல்துறை சார்ந்த

நூல்களும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. உலகமயமாக்கலும் தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் பிறமொழி நூல்களைக் கற்கும் ஆர்வத்தை மக்களிடம் ஏற்படுத்தியுள்ளது. அதற்கேற்ப மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளும் நடந்து தமிழ் மொழியை மேலும் வளப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் ஈழத்தவர் பங்களிப்பு

9

தொல்காப்பியர், ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பே, தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு வழக்கிலிருந்தமைக்குச் சான்றாக, கோட்பாடு ரீதியாகச் சில கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளார். எனினும், ஐரோப்பியர் வருகையினுடனேயே தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சி பெருவழக்குப் பெறுகின்றது. 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியத் தமிழறிஞர்களின் தமிழ்ப்பணிகள் மிகவும் கவனத்திற்குரியவை. ஐரோப்பிய சமயத் தொண்டர்களானாலும், வெறுமனே பைபிள் மொழிபெயர்ப்பில் மட்டும் ஈடுபடாமல், தமிழர் சமுதாயத்திற்கு உயர்வுதரும் பல துறைகளிலும் அவர்கள் ஈடுபாடு காட்டினர். 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தமிழ் நாட்டில் நாகர்கோயில், ஈழத்து யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களில் தங்கியிருந்து சமயப் பணிப்புரிந்த பல ஐரோப்பிய சமயத் தொண்டர்கள், அறிவியல் நூல்கள் பலவற்றையும் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டனர். எண்ணியல், வானவியல், உடற்கூறியல் மற்றும் நில இயல் முதலிய நூல்கள் யாழ்ப்பாணத்திற் தங்கியிருந்தவர்களால் வெளியிடப்பட்டன. அவை முழு அளவிலான மொழிபெயர்ப்புகளாக இல்லாவிட்டாலும் பகுதிகளாகவேனும் வெளிவந்துள்ளன. மேல்நாட்டு மருத்துவக் கல்வியினைத் தமிழிலும் வழங்க முடியும் என்று துணிந்து செயற்பட்ட அமெரிக்க அறிஞர் மருத்துவர் சாமுவேல் பிஸ்க் க்ரீன் (Dr. Samuel Fisk Green) அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்து வட்டுக்கோட்டையில் 1848ஆம் ஆண்டிலேயே தமிழ் மொழிமூல மருத்துவக் கல்வியினைத் தொடங்கி, அவற்றிற்குத் தேவையான நூற்களையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வழங்கினார்.

ஒரு பிரதேசத்தில் புதிதாக ஒரு சமயத்தை பரப்பும்போது, அப்பிரதேச மொழியின் சமயஞ்சார்ந்த மூலநூல்களை மொழிபெயர்க்கும் பணிகளை, அச்சமயத்தைப் பரப்பும் தலைவர்களே

செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவ்வகையில் இந்தியாவிலும் ஈழத்திலும் கிறிஸ்தவ சமயம் விரிவாகப் பரவத் தொடங்கியபோது மேல்நாட்டுச் சமயத் தொண்டர்களே பைபிளை மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கியிருந்தனர். அதேவேளை, இராமானுசக் கவிராயர், மகாலிங்க ஐயர், ஆறுமுக நாவலர் மற்றும் ஐயா சாமிப்பிள்ளை போன்ற சில சிறந்த தமிழ்ப் புலவர்களும் பைபிள் மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபட்டனர். தஞ்சையிலிருந்த ஞானப்பிரகாசர் என்னும் கிறிஸ்தவ சமயத் தொண்டரும் கிரேக்க மொழியிலிருந்து புதிய ஏற்பாட்டை மொழிபெயர்த்தார். மேலும், பைபிளின் சிற்சில பகுதிகளைச் செய்யுள்களாகத் தமிழில் சிலர் மொழி பெயர்த்துள்ளனர். அவ்வகையில் 1886 இல் மெக்கார்த்தர் (Macarthur) பதிப்பித்த திருவாக்குப் புராணமும் புதுவை சாமிநாதப்பிள்ளை மொழிபெயர்த்து இயற்றிய புதிய ஏற்பாட்டின் பகுதிகளாகிய சில வெண்பாக்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

இந்திய மொழிகளில் முதல் முதலாக தமிழிலேயே பைபிள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. அம்முயற்சியினைச் செய்தவர் சீகன் பால்கு என்னும் ஐரோப்பியத் தமிழ் அறிஞர். அவரைத் தொடர்ந்து பலரும் அம்முயற்சியில் ஈடுபட்டனர்.

ஐரோப்பியத் தமிழ் அறிஞர்களின் பங்களிப்பில், இலங்கை மருத்துவம், உயர்கல்வி, மொழிபெயர்ப்பு, வசன நடை முதலான பல்திறங்களிலும் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. நான்காவது பைபிள் திருத்தமும் மொழி பெயர்ப்பும் இலங்கை மிஷனரிகளின் தலைமையில் நடந்தது. இந்த நான்காவது பைபிள் திருத்த மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியின் முக்கிய மொழிபெயர்ப்பாளராக பீட்டர் பேர்சிவல் (Peter Percival) செயலாற்றினார். இவர் இலங்கை மெதஸ்டிஸ்ட் திருச்சபையின் தலைவராகவும் யாழ்ப்பாணத்தின் முக்கிய உயர்கல்வி நிறுவனம் ஒன்றின் தலைவராகவும் இருந்து பணியாற்றினார். இவரது மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளுக்கு ஆறுமுகநாவலர் துணையாக விருந்தார். ஆறுமுகநாவலர் சிறந்த ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர்.

19ஆம் நூற்றாண்டில், ஆங்கிலேய நிர்வாகத்தைச் சிறப்பாக மேற்கொள்ள நிறுவப்பட்ட ஆங்கிலக்கல்வி முறைமையினால்,

மரபுவழித் தமிழ் இலக்கியங்களைவிட ஆங்கில இலக்கியங்களை ஆர்வத்துடன் படிக்கும் சூழல் உருவானது. அது ஆங்கில இலக்கியங்களைப் போலத் தமிழிலும் இலக்கியங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தைத் தமிழறிஞரிடையே ஏற்படுத்தியது. அதன் விளைவாகப் பலரும் ஆரம்பத்தில் ஆங்கில இலக்கியங்களைத் தமிழிற் பெயர்க்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். தமிழும் ஆங்கிலமும் கற்ற தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சியில் ஆர்வமுள்ள தமிழ் அறிஞர்கள் முயற்சியின் பயனாக ஐரோப்பிய இலக்கியங்கள் பல தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் வெளிவரத் தொடங்கின.

ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர்களின் பெருமுயற்சியால் வெளிவந்த தொடக்ககால நாவல்களும் சிறுகதைகளும் ஆங்கில இலக்கியத் தாக்கத்தால் வெளிவந்தவை. அவை ஒருவகையில் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியை இனங்காட்டும் தழுவல் முயற்சிகளாகவே விளங்கின. ஈழத்தின் முதற் தமிழ் நாவலாசிரியரான அறிஞர் சித்திலெப்பை, தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை முதலானோரின் முயற்சிகள் அவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கவை. சமகாலத்திலேயே ஈழத்தில் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. ஈழத்தில், 19ஆம் நூற்றாண்டில் புத்தூக்கம் பெற்றிருந்த மொழி பெயர்ப்பு முயற்சி பின்னர், பாடநூல்களை மொழிபெயர்ப்பதோடு மட்டுப்பட்டிருந்தது. 20ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட தாய்மொழிக் கல்விப் புரட்சியின் விளைவாக, மீண்டும் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் பரவலாக இடம்பெறத் தொடங்கின. இக்காலப் பகுதியில் புகழ்பெற்ற பல ஐரோப்பிய இலக்கியங்கள் ஆங்கிலம் வழி தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன.

ஐரோப்பியரின் வழிகாட்டலோடு முனைப்புப் பெற்ற ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர்களின் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் இக்காலத்தில் பெரு வரவேற்பைப் பெற்றன.

மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் ஈழத்து அறிஞர்கள் பலர் பெரும் பணியாற்றியுள்ளனர். உலகப் புகழ்பெற்ற அறிஞர் ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் யாவும் ஈழத்து அறிஞர் ஈழத்துப் பூராடனாரால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. கவிதை இலக்கியத்தைப்

பொருத்தளவில் பேராசிரியர்களான எம்.ஏ. நுஃமான், சி. சிவசேகரம், இ.முருகையன் போன்றோர் பாலஸ்தீனக் கவிதைகளை அரபியிலிருந்து ஆங்கிலம் வழி தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளனர். பல ஆபிரிக்கக் கவிதைகளும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுத் தொகுதியாக வெளிவந்துள்ளன. பல ஆங்கிலக் கவிதைத் தொகுதிகளும் ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர் முயற்சியால் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பாக வெளிவந்திருக்கின்றன. சோ.பத்மநாபன் தென் இலங்கைக் கவிதைகள், ஆப்பிரிக்கக் கவிதைகள் ஆகிய இரு தொகுதிகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். சிங்களக் கவிதைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கும் முயற்சிகள் 1963இலிருந்து இடம்பெற்று வந்தாலும் இதுவரை சில தொகுதிகளே வெளிவந்துள்ளன. இது சிங்களக் கவிதைகளை மொழிபெயர்க்கும் முயற்சி குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியினைப் பெறவில்லை என்பதையே காட்டுகிறது. ஆனால் ஆங்கிலக் கவிதைகளை மொழிபெயர்க்கும் முயற்சிகள் தற்போது பரவலாக இடம்பெற்று வருகின்றன. பல இளம் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். அண்மையில் குறிப்பிடத்தக்க சில மொழிபெயர்ப்புக்கள் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் வெளிவந்தும் உள்ளன. ஜிப்ரி ஹஸன், கந்தையா சிறீகணேசன், வைரமுத்து சுந்தரேசன் முதலானோர் ஆங்கிலக் கவிதைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தொகுப்புகளாகத் தந்துள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களுள் ஜிப்ரி ஹஸன் இந்திய, பிரெஞ்சு, சிங்களக் கவிதைகளை ஆங்கிலம் வழி தமிழில் மொழிபெயர்த்து 'முன்றாம் பாலினத்தின் நடனம்' என்ற பெயரில் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார்.

தமிழில் புனைகதை இலக்கியங்களை மொழிபெயர்க்கும் முயற்சியில் ஈழத்தில் பலரும் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர். ஆரம்பத்தில் அவை தழுவல் முயற்சிகளாக இருந்தபோதிலும் அண்மைக்காலமாகத் தரமான பல மொழிபெயர்ப்புக்கள் வெளிவருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வகையில் அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீன் அரபுலக்ச்சிறுகதைகள் பலவற்றைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து 'ஒரு சுறங்கைப் பேரிச்சம் பழங்கள்' எனும் தொகுதியாக 2011 இல் வெளியிட்டிருக்கிறார். அதேபோன்று அஷ்ரஃப் சிஹாப்தீனின்

‘வெய்யில் மனிதர்கள்’ என்ற நாவல் குறிப்பிடத்தக்கது. கஸ்ஸான் கனஃபானியின் ரிஜால் ஃபீ அஷ்ஷம்ஸ் எனும் அரபி நாவலை ஆங்கிலம் வழி தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்த முதலாவது அரபி நாவலாக இது விளங்குகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1960களில், சிங்களப் புனைக்கதை இலக்கியங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கும் முயற்சியை, அறிஞர் எம். எம். உவைஸ், பேராசிரியர் மார்ட்டின் விக்ரமசிங்கவின் கம்பெரலிய என்ற நாவலை ‘கிராமப் பிறழ்வு’ என மொழிபெயர்த்ததோடு தொடங்கி வைத்தார். நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர், குறிப்பாக 1990 களில் இருந்து தமிழில் நாவல்கள் முனைப்புடன் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. சிங்களத்திலிருந்து தமிழில் இதுவரை ஏறத்தாழ ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட நாவல்கள் மொழிபெயர்த்து வெளியிடப்பட்டுள்ளன. 1970களில் தொடங்கிய சிங்கள சிறுகதைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கும் முயற்சி ஏறத்தாழ இருபதுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைத் தொகுதிகளைத் தந்திருக்கிறது. புனைக்கதை இலக்கியத்தைப் பொருத்தளவில் சிங்களத்திலிருந்து மிகச் சிறந்த நாவல்களும் சிறுகதைகளும் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறான மொழிபெயர்ப்புகளுக்குக் காரணமானவர்களுள், எம்.எம். உவைஸ், சுந்தரம் செளமியன், திக்வேல்லைக் கமால், திக்வேல்லை சப்வான், மடுளுகிரியே விஜயரத்ன, உபாலி லீலாரட்ன, ரிஸான் ஷெரீப் முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். சிங்களத்திலிருந்து ஏராளமான சிறுவர் இலக்கியங்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அவற்றின் தரம் பற்றிய உத்தரவாதத்திற்கு அங்கு இடம் இல்லை. சிங்களத்திலிருந்து இதுவரை மூன்று நாடகங்கள் மட்டுமே தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளதாகத் தகவல் கிடைக்கிறது. சிங்களக் கவிதைகளும் நாடகங்களும் மிகக் குறைவாகவே தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளதன் காரணம் விரிவாக அலசி ஆராயப்பட வேண்டியது அவசியம்.

20ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப் பகுதியிலிருந்தே உலகளாவிய மொழிகளில் உள்ள சிறந்த இலக்கியங்களையும் அறிவியல் நூல்களையும் மொழிபெயர்க்கும் முயற்சிகள் ஈழத்துத் தமிழ்

அறிஞர்களினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. மொழிபெயர்ப்புக் கலையின் நுட்பங்களைக் கண்டுணர்ந்து தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் அவற்றைக் கையாளுபவர் இ.முருகையன். இவர், அறிவியல் நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதில் வல்லவராகத் திகழ்கிறார். கணிதம், இயற்பியல் உள்ளிட்ட அறிவியல் நூல்களுள் பலவற்றை, ஈழத்து அரசின் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்திற்காக இ.முருகையன் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். இவர், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மொழி மூலங்களிலிருந்து பல பொருட்பரப்பு களைத் தமிழ்ப் படுத்தியிருக்கிறார். எனினும், 1980/1990 களிலிருந்தே இம்முயற்சி பரவலாக்கம் பெருகிறது. குறிப்பாக, இம்முயற்சி பெரும்பாலான ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர்களின் ஐரோப்பியப் புலப்பெயர்ச்சியோடு முனைப்புப் பெறுகிறது. இக்காலப் பகுதியில் ஆங்கில, ரஷ்ய, சீன, யப்பானிய மொழி இலக்கியங்களோடு, பிரஞ்சு, ஸ்பானிஷ், நொஸ்க், சுவீடிஸ் முதலான மொழிகளிலிருந்தும் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலும் தொகுதிகளாக இல்லாவிட்டாலும் உதிரிகளாக அவற்றைக் காணக்கிடைக்கின்றன. மேற்கத்தைய இலக்கியங்களை ஆங்கிலம் வழி தமிழில் பெயர்க்கும் முயற்சிகளும் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்று வருகின்றன. அவற்றுள் நாவல், சிறுகதை மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் குறிப்பிடத்தக்களவு இடம்பெற்றுள்ளன.

இவ்வாறு, இலக்கியத்துறை மட்டுமல்லாமல் அறிவியல், கல்வி வெளியீடு, அரசு பதிப்பு, தொடர்பாடல் ஊடகம், சட்ட - நிதி - நீதி - நிர்வாகம் ஆகிய துறைகளிலுள்ள பொருட்பரப்புகளையும் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதில் ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர்கள் பங்காற்றியுள்ளனர்.

படைப்புப் பணியை விட கடினமானது சிறந்த மொழிபெயர்ப்புப் பணி. அதனைச் சரிவர செய்வது என்பது ஒரு சவால். அந்தச் சவாலை வெற்றி கொள்வது என்பது ஒரு கனவு. அந்தக் கனவை நனவாக்குபவன் நல்ல மொழிபெயர்ப்பாளன். அவ்வாறான பணியைச் செவ்வனே செய்து முடிக்கும் நல்ல மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் ஈழத்து மொழிபெயர்ப்புத்துறையை வலம் வந்துள்ளனர்.

அதனைத் தொடரும் வண்ணம் ஈழத்து மொழிபெயர்ப்புத் துறை தன்னை மீளத்தகவமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஏனெனில், தேவையான, தரமான மொழிபெயர்ப்புகளுக்கான கேள்வி, இன்றும் ஈழத்துத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புத்துறையில் நிலவி வருகிறது. எனவே, ஐரோப்பியர் வழி, ஈழத்துத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புத்துறைக்குக் கிடைத்திருந்த மதிப்பினை மேலும் உயர்த்தும் வகையில் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயத் தேவையாகும்.

தமிழில் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள்

10

காலமாற்றங்களுக்கும் நெகிழ்ச்சித் தன்மைகளுக்கும் இடம் கொடுக்காது வழக்கொழிந்து போன பாளி, பிராகிருதம், சமஸ்கிருதம் முதலான தொன் மொழிகளிலிருந்து நல்ல பல பெறுமானங்களை உள்வாங்கிக் கொண்டு இன்றும் செழுமையாக விளங்கும் மொழிகளுள் இந்தோ - ஆரிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சிங்களமொழி குறிப்பிடத்தக்கது. அனுராதபுர, பொலன்னறுவைக் காலகட்டங்களிலே சிங்களமொழி வளர்ச்சியில் வட-தென்னிந்திய பண்பாட்டு, அரசியல் செல்வாக்கு மிகையாகக் காணப்பட்டது.

திராவிட மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த தமிழ்மொழிக்கும் இந்தோ - ஆரிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த சிங்கள மொழிக்கு மிடையே தொன்றுதொட்டே நெருக்கமான உறவுகள் இருந்து வந்துள்ளமையை ஆய்வுகள் வழி அறிய முடிகின்றது. சிங்கள மொழியின் அமைப்பிலும் சொற்தொகுதியிலும் தமிழ்மொழியின் செல்வாக்கைக் காணமுடியும் என பீட்டர் சில்வா, ஹெட்டியாராச்சி முதலான சிங்கள அறிஞர்கள் கூறுவர். அதுபோலவே தமிழ் மொழியின் சொற்தொகுதியிலும் சிங்களமொழியின் செல்வாக்கிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கி.பி. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட 'சிதத் சங்கராவ' எனும் சிங்களமொழியின் முதல் இலக்கண நூலில், தமிழ் இலக்கண நூலான வீரசோழியத்தின் செல்வாக்கு இருப்பதாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. 'சிதத் சங்கராவ' வீரசோழியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டதாக தமிழ் அறிஞர்கள் கூறுவர். இதன் அமைப்பிலும் சிங்களமொழிச் சொற்தொகுதியிலும் தமிழின் தாக்கம் நிறையவே உண்டு. சிங்கள மொழி அகராதியில் தமிழ்மொழியின் செல்வாக்கு இருப்பது போலவே

சிங்களமொழிச் சொற்களின் தாக்கத்தை தமிழ் அகராதியிலும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இலங்கை பூராகவும் பரவலாக பதினேழு மில்லியன் மக்கள் சிங்கள மொழியைப் பேசுபவர்களாக உள்ளனர். தென்னிந்தியா, இலங்கை, மலேசியா முதலான நாடுகளைச் சேர்ந்த எழுபது மில்லியன் மக்கள் தமிழ் மொழியைப் பேசுபவர்களாகவும் உள்ளனர்.

“சிங்களமும் தமிழும் தமக்கென்று நீண்ட இலக்கிய வரலாற்றைக் கொண்டிருந்த போதிலும் மத்திய காலப்பகுதியில் தமிழ் இலக்கியம் சிங்கள இலக்கியத்தின் மீது மிகுந்த செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளது. பீட்டர் சில்வா (1963), கனில் ஆரியரத்ன (1995), சார்ள்ஸ் டி சில்வா (1964), ஹிஸ்ஸல்ல தம்மரத்தின தேரர் (1963) ஆகியோர் சிங்கள இலக்கியத்தின் மீது தமிழ் இலக்கியத்தின் செல்வாக்கை சுட்டிக் காட்டி உள்ளனர். ஆயினும் அண்மைக்காலம் வரையில் தமிழ் இலக்கியம் சிங்கள இலக்கியத்திலிருந்து எதையும் பெற்றுக் கொள்ளவில்லை. பண்டைக் காலத்திலும் இடைக்காலத்திலும் தமிழ்மொழி இப்பிராந்தியத்தில் அரசியல் ரீதியிலும் இலக்கிய ரீதியிலும் மேலாதிக்கம் பெற்றிருந்தமை இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்”³⁸

இவ்வாறாக தமிழ்மொழி, சிங்களமொழியின் இலக்கிய, இலக்கண, அகராதி வளர்ச்சிக்கு வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் துணையாக இருந்துள்ளது. மொழிபெயர்ப்பு வழி சிங்கள இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பெரும்பங்காற்றி வந்துள்ளன. ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் இவ்விரு மொழிகளும் தமிழ் - சிங்கள இனங்களிடையே நாளாந்த தொடர்பாடல் தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன.

ஐரோப்பியர் ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை பெற்ற பின்னர் 1950 களில் சிங்கள மொழி அரசுகளும் மொழியாக மாற்றப்பட்டமையும் அதன்பின் தமிழ்-சிங்கள சமூகங்களிடையே ஏற்பட்ட வன்முறைகளும் புரிந்துணர்வின்மையும் தமிழ் மக்களுக்கு சிங்கள மொழியைக் கற்கவும் சிங்களமொழி இலக்கியங்களை மொழிபெயர்ப்பதற்குமான ஆர்வத்தையும் தேவையையும் ஏற்படுத்தின.

³⁸ நு.மான், எம்.ஏ., 'தமிழ் மொழிபெயர்ப்பியல் சிங்கள இலக்கியம்', மொழியும் இலக்கியமும், 2006, ப.179

சிங்களமொழி அரசுகளும் மொழியாக்கப்பட்டதனாலும் அது சமூகத்தில் பெற்ற மேலாண்மையினாலும் தமிழ்ச் சமூகத்தினர் தங்களுடைய அரசு பதவிகளையும் தொழில்களையும் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்காக சிங்கள மொழியை அவசியம் கற்க வேண்டியிருந்தது. இத்தகைய சூழல் தமிழ்ச் சமூகத்தினருக்கு சிங்கள மொழித் தொடர்பினை ஏற்படுத்தி, அம்மொழியில் தேர்ச்சிபெறவும் ஏதுவாக அமைந்தது.

இலங்கையில் தமிழ் பேசும் சமூகத்தினர் அதிகமாக வாழும் பிரதேசங்களாக வடக்கு, கிழக்கு, மத்திய மாகாணங்கள் உள்ளன. ஏனைய பகுதிகளில் சிங்களம் பேசும் மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்கின்றனர். சிங்களம் பேசும் மக்கள் செறிந்து வாழும் பிரதேசங்களில் வாழும் தமிழ் பேசும் சமூகத்தினர் சிங்களத்தைச் சரளமாகப் பேசக் கூடியவர்களாக உள்ளனர். இரு சமூகத்தையும் சேர்ந்த அரசு உத்தியோகத்தர்கள் சிங்கள, தமிழ் மொழிகளை இரண்டாம் மொழியாக கற்பதில் ஆர்வம் காட்டியும் வருகின்றனர். ஏனைய பகுதிகளுடன் ஒப்பிடும்போது, இலங்கையின் தென் பகுதியில் வாழக்கூடிய முஸ்லிம் சமூகத்தினரில் சிலர் சிங்கள மொழியைத் தம் கல்விகற்கும் ஊடக மொழியாகக் கொண்டுள்ளதூடன், பெரும்பாலானோர் சிங்கள மொழியை சரளமாகப் பேசக் கூடியவர்களாகவும் உள்ளனர். சிங்கள மொழியை அறிந்த, கற்ற முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் குறிப்பிடத்தக்க சிங்கள இலக்கியங்களுக்கு தமிழ் வடிவம் கொடுத்தும் உள்ளனர்.

மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்கவின் 'கம்பரெலிய' எனும் நாவல், பேராசிரியர் எம்.எம். உவைஸினால் 'கிராமப் பிறழ்வு' எனும் பெயரில் 1964 இல் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, இலங்கை சாகித்திய மண்டலத்தின் அனுசரனையோடு வெளிவந்தது. இம்முயற்சி தொடர்பில், "சிங்கள இலக்கியத்தில் உள்ள இதுபோன்ற சிறந்த இலக்கியப் படைப்புக்கள் பிறமொழிகளில் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்படுவதால் வெவ்வேறு இனத்தவருக்கிடையே நெருங்கிய உறவும் இலக்கிய வளர்ச்சியும் இயல்பாகவே ஏற்படுமென சாகித்திய மண்டலம் எதிர்பார்க்கின்றது"³⁹ என்று இலங்கை சாகித்திய மண்டலத்தின் அப்போதைய தலைவர் வண. கிரிவத்துடுவே

³⁹ நு.மான், எம்.ஏ, 'தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் சிங்கள இலக்கியம்', மொழியும் இலக்கியமும், 2006, ப. 179

ஸ்ரீ பிரக்ஞாசர நாயக்க தேரர் குறிப்பிட்டுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

நாட்டு மக்களின் வளமான வாழ்க்கைக்கும் தமிழ் - சிங்கள மொழிகளின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் இரு சமூகத்தினரதும் மனவுணர்வுகள், பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் முதலானவற்றை அறிவதற்கும் தமிழ்-சிங்கள இலக்கியப் படைப்புக்களை மொழிபெயர்க்கும் நடவடிக்கை வழிவகுக்கும் என பேராசிரியர் உவைஸ் தொகுப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இது அறுபதுகளிலேயே தமிழ் - சிங்கள மொழிகளுக்கிடையே இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியதன் தேவையும் முக்கியத்துவமும் உணரப்பட்டுள்ளமையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

1970களின் இறுதிவரை மிகச் சொற்ப அளவிலான தமிழ் இலக்கியப் படைப்புக்களே சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இது இவ்விரு மொழி பேசுபவர்களிடமும் தமிழ்-சிங்கள மொழிகள் தொடர்பாக இருந்த ஆர்வமின்மையை வெளிக்காட்டியது. 1983இன் பின் ஏற்பட்ட ஜுலை கலவரமும் உச்சநிலையை அடைந்த இன முரண்பாடுகளும் வன்செயல்களும் தமிழ் - சிங்கள மொழிகளைப் பேசுபவர்களிடையே தொடர்பாடலை ஏற்படுத்துவதற்கான, பிரக்ஞாசரர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய தேவையை வலியுறுத்தின. தேவையை ஈடுசெய்யுமுகமாக முற்போக்கு சிந்தனையுடைய தமிழ் - சிங்கள இலக்கியவாதிகளும் அறிஞர்களும் இம் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியங்களைச் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்தது போலவே, சிங்கள மக்கள் தொடர்பாக தமிழ்ச் சமூகத்தினரின் மனதிலே இருந்த கசப்புணர்வை அகற்றுவதற்காக அவர்களது வாழ்க்கை முறை, தனித்துவம், போராட்ட உணர்வு என்பவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியப் படைப்புக்களையும் தமிழுக்கு மொழிபெயர்ப்பதில் தமிழ் இலக்கியவாதிகளும் குறிப்பாக முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களும் ஆர்வங்காட்டினர். 1990களில் தமிழ்-சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் முனைப்புப் பெறத் தொடங்கின.

2009ஆம் ஆண்டில் ஈழத்தில் புரையோடிப்போயிருந்த இன வன்முறைகளும் இனமோதல்களும் முடிவுக்கு வந்தன. தொடர்ந்து தமிழ்-சிங்கள சமூகங்களிடையே உண்மையான, நிலையான சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு மொழி ஒரு ஊடகமாக செயற்பட வேண்டும் எனவும் உணரப்பட்டது. இக்கால கட்டத்திலே, தமிழ்பேசும் சமூகத்தினருக்கு சிங்களத்தை இரண்டாம் மொழியாகவும், சிங்களத்தைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட வர்களுக்கு தமிழை இரண்டாம் மொழியாகவும் கற்பிப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளுக்கு இருமொழி பரிச்சயம் அவசியம் என்ற காரணத்தால் பெரும் பாலானவர்கள் இவ்விடயம் தொடர்பில் அதிக அக்கறை செலுத்தியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ், சிங்கள மொழிகளை இரண்டாம் மொழிகளாகக் கற்பிக்கும் முயற்சியில் சில அரசு, தனியார் நிறுவனங்கள் அக்கறைகாட்டி வருகின்றன. குறிப்பாக, சமூக நல்லிணக்க அமைச்சின் அனுசரணையோடு மொழிகள் பயிற்சி தேசிய நிறுவகம் உட்பட நாட்டின் பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களும் வேறு உயர்கல்வி நிறுவனங்களும் இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகின்றன.

ஈழத்தில் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, கல்வி, கலை - பண்பாட்டு தொடர்பாடலுக்காகச் சிங்கள - தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்கள் வெளிவரவேண்டியமை காலத்தின் கட்டாயத் தேவையாக மாறியுள்ளது. இவ்விடயம் பலராலும் உணரப்பட்டுள்ள போதிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் போதுமானவையா? என்பது மறுபுறம் கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது.

சிங்கள இலக்கியங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதில் அறுபதுகளில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'மல்லிகை' சஞ்சிகையின் ஒத்துழைப்பு அண்மைக்காலம்வரை தொடர்ந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. 'மல்லிகை' சிங்கள மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகளுக்காகவென மாதாந்தம் தனி இடத்தை ஒதுக்கியும் வந்தது. அதேபோன்று பல தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளர்களையும் சிங்கள சிறுகதையாசிரியர்களையும் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தியும் உள்ளது. அத்துடன் காத்திரமான இலக்கிய விமர்சனங்களையும் மேற்கொண்டு வந்தது.

‘சரித துனக்’ என்ற கே. ஐயதிலகவின் சிங்களச் சிறுகதைத் தொகுப்பை ‘மூன்று பாத்திரங்கள்’ எனும் பெயரில் இந்தியாவில் வெளியிடுவதற்கு ஒத்துழைத்ததோடு, சிங்கள சிறுகதைத் தொகுப்பொன்றையும் 2004இல் தமிழுலகிற்கு வழங்கியது. மேலும், மொழிபெயர்ப்பாளர் எம்.எச்.எம். சம்ஸ், தினகரன் வார மஞ்சரியில் சேவையாற்றிய காலத்தில், ‘சாளரம்’ எனும் பகுதியினூடாக மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகள், கவிதைகள் ஆகியன அறிமுகப் படுத்தப்பட்டு வந்தன.

‘மல்லிகை’ சஞ்சிகையைத் தவிர, இன்று வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ‘ஞானம்’, ‘படிகள்’, ‘இளங்கதிர்’ முதலான சஞ்சிகைகளும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சிங்கள இலக்கியங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இதுபோலவே, சிங்கள சஞ்சிகைகளிலும் தமிழ் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புக்கள் வெளி வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

தமிழில் சிங்கள இலக்கியங்களை மொழிபெயர்ப்பதில் நிறுவனங்களும் அமைப்புக்களும் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வந்தாலும் அந் நிறுவனங்களிலும் அமைப்புக்களிலும் செயற்பாட்டாளர்களாக இருந்துவரும் சில தனிநபர்களின் தனிப்பட்ட விருப்பம் ஈடுபாடுமே ஓரளவு சாத்தியப்பட்டிற்குக் காரணமாக இருந்து வருகிறது. மாண்டின் விக்கிரமசிங்க, சேபாலி மாயாதுன்ன, தெனகம சிறிவந்தன, குலசேன பொன்சேகா, குணசேகர குணசோம, ரஞ்ஜித் தர்மகீர்த்தி, உபாலி லீலாரத்ன, லீல் குணசேகர, கே. ஐயதிலக, கருணாசேன ஐயலத், டி.பி. இலங்கரத்தின, மெரில் காரியவசம், ஆர். சமரகோன், சோமரத்ன பாலசூரிய, பந்துல குருகே, சிறிகுணசிங்க, குமாரதுங்க முனிதாச, டெனிசன் பெரேரா, விமலதாச முதானே, நிமல் பண்டார முதலானவர்கள் தமிழில் மொழிபெயர்ப்புக்கள் மூலம் அறிமுகமான சிங்கள நாவலாசிரியர்களாவர்.

மாண்டின் விக்கிரமசிங்க, எதிரிவீர சரச்சந்திர, தயாசேன குணசிங்க, குணதாச அமரசேகர, ஆரியரத்ன விதான, குணசேன விதான, குணதாச லியனகே, ஐயசேன ஐயகொடி, கே. ஐயதிலக, ஐயதிலக்க கம்மல்வீர, ஐயலத் மனோரத்ன, லக்ஷ்மி டோம்புவெல, கருணா

பெரேரா, லீல் குணசேகர, மடவல எஸ். ரத்னாயக்க, கே. யலன் பெரேரா, மடுளுகிரிய விஜேரத்ன, பியசோம பெரேரா, சரத் விஜேசூரிய, ஓஸ்வின் டி அல்விஸ், நிஸ்ஸங்க விஜேமான, ஆனமடுவ விஜேசிங்க, திலக் குடிஹெட்டி, ஏ.வி. சுரவீர, சோமரத்ன பாலசூரிய, எட்வின் ஆரியதாச, விமலதாச சமரசிங்க, சோமசிறி பல்லேவல, சிட்னி மாகஸ் டயஸ், கமல் பெரேரா, எரெவ்வெல நந்தமித்ர, நிஸ்ஸங்க ரணவக, நந்தசேன ஹேரத், பியசிரி கொடித்துவக்கு, உபாலி வணிகசூரிய, யஸவர்தன ருத்ரிசு, பந்து நாத தஸநாயக்க, ஜயசிங்க கோரளகம, லீலாநந்த விக்கிரமசிங்க முதலானோர் சிங்களச் சிறுகதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக் களிணால் தமிழ்ச் சிறுகதை வாசகர்களுக்கு அறிமுகமாகியுள்ளனர்.

கோங்கஸ்தெனிய ஆனந்த தேரோ, மொனிக்கா றுவன் பத்திரன, பராக்கிரம கொடித்துவக்கு, சிறிலால் கொடிகார, ஜயவது விதான, ரத்னஸ்ரீ விஜேசிங்க, தர்மசிறி ராஜபக்கூஷ, புத்ததாச கலப்பதி, தயாசேன குணசிங்க, செனரத் கொஸ்சல் கோரள முதலான சிங்களக் கவிஞர்கள் கவிதை மொழிபெயர்ப்புக்கள் மூலம் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமாகியுள்ளனர்.

எம்.எம். உவைஸ், அல் - அஸுமத், க. கனகராஜன், சின்னையா கனகமுர்த்தி, சின்னையா சிவநேசன், சரோஜினி தேவி அருணாச்சலம், சுந்தரம் செளமியன், தம்பிஜயா தேவதாஸ், நிலார் எம் காசிம், எம்.எச்.எம். யாக்கூத், எஸ்.ஏ.சி.எம். கராமத், இரா. சடகோபன், எம்.சி. றஸ்மின், எம்.எச்.எம். ஷம்ஸ், எம்.ஏ. நுஃமான், ஜனைதா சரிபுத்தீன், திக்குவல்லை கமால், திக்குவல்லை சப்வான், மடுளுகிரிய விஜேரத்ன, எம்.எஸ். பாஹிம், எல்.எம். மன்கூர், லர்னா ஏ. ஹக், டி. யோகநாதன், சகீலா அப்துல் கணி, சின்னையா கனகமுர்த்தி, எம்.எச்.எம். ஹஸன், ரிஷான் ஷேரீப் முதலானவர்கள் சிங்கள இலக்கியங்களைத் தமிழில் வழங்கிவரும் குறிப்பிடத்தக்க ஈழத்து மொழிபெயர்ப்பாளர்களாவர். இவர்களுட் பலர் நாவல், சிறுகதை, கவிதை எனத் தொடர்ந்தும் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டும் வருகின்றனர். தமிழில் சிங்கள இலக்கியங்களை மொழிபெயர்ப்புச் செய்யும் முயற்சியில் தொடர்ந்தும் சிலர் அயராது ஆர்வம் காட்டி வருவதையும் காணக்கூடியதாக

உள்ளது. எதிர்கால சிங்கள - தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் சிறப்பாக அமைய இத்தகைய ஆர்வம் மேலும் துணையாக அமைய வேண்டும்.

ஈழத்தில் அரசு, தனியார் நிறுவனங்களும் மனித நேய அமைப்புகளும் தமிழ் - சிங்கள இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளை ஊக்குவித்து வருவதுடன், மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியங்களை கணிசமானளவு பதிப்பித்து வெளியிட்டும் வருகின்றன. எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், தோதென்ன வெளியீடகம் முதலான பதிப்பகங்களின் மொழிபெயர்ப்பு நூல் வெளியீட்டு முயற்சி இங்கு விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழில் வெளிவந்துள்ள சில சிங்கள இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புக்கள்

நாவல்கள்

1. விக்ரமசிங்க, மார்க்டின்., கம்பெரலிய - கிராமப் பிறழ்வு, உவைஸ். எம்.எம், சாகித்ய எகடமி, கொழும்பு, 1964
2. ஐயதிலக, கே., சரித துனக் - மூன்று பாத்திரங்கள், தம்பி ஐயா தேவதாஸ்., என்.சி.பி.எச், சென்னை, 1977
3. குணசேகர, லீல்., பெட்சம - பெட்சம், ஜுனைதா ஷெரிப், தமிழ் மன்றம், கண்டி, 1986
4. விக்ரமசிங்க, மார்க்டின்., விராகய - பற்றற்ற வாழ்க்கை, சுந்தரம் செளமியன், திசர பப்ளிஷர்ஸ், தெகிவளை, 1992
5. ஐயரத்ன, கருணாசேன., கொளு ஹதவத - ஊமை உள்ளம், தம்பி ஐயா தேவதாஸ்
6. சமரகோன், ஆர்.ஆர்., கே குருல்லா-சிட்டுக் குருவிகள், சரோஜினி தேவி அருணாசலம், எம்.டி குணசேன, கொழும்பு, 1992
7. விக்ரமசிங்க, மார்க்டின்., மடோல்தாவ - மடோல் தீவு, சுந்தரம் செளமியன், திசர பப்ளிஷர்ஸ், தெகிவளை, 1993

8. கருணாரத்ன. ஏ. எம்., உதுரு துரு சடன - குடா நாட்டுப்போர், எம்.ஏ. கருணாரத்னவும் ஏனையவர்களும், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 1998
9. நிமல் பண்டார., நெல்லி கெலே வீரயோ - நெல்லிக்காட்டு வீரர்கள், துரைரத்தினம், கே. சூரியா பப்ளிஷர்ஸ்
10. பொன்சேகா, குலசேன., பாலமடய - பாலத்தின் அடியில், சுந்தரம் செளமியன், பசறை வீதி, பொல்காதென்ன, 1999
11. பீட்டர், தொன்., நங்கிய அய்யய் - தங்கையும் தமயனும், யோக நாதன், பீ., எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2003.
12. அனுல த சில்வா., அபியாளுய் - நாம் நண்பர்கள், கருணா நிதி, எம்., எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2004
13. மாயாதுன்ன, சேபாலி., திதச - சொர்க்கம், மடுளுகிரிய விஜேரத்ன, எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், 2004.
14. சிறிவர்தன, தெனகம., மிதுரோ - நண்பர்கள், சம்ஸ், எம்.எச்.எம்., எம்.டி. குணசேன அன்ட் கம்பனி லிமிடட் - 2004
15. பாலசூரிய சோமரத்ன., வடமகுல - ஏர்விழா, மடுளுகிரிய விஜேரத்ன, எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு - 2006
16. சிறி குணசிங்க., ஹெவனெல்ல - நிழல், சரோஜினி தேவி அருணாசலம், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு- 2007
17. பந்துபால குருகே, செனஹின் உபன் தருவோ - உழைப்பால் உயர்ந்தவர்கள், இரா.சடகோபன், கௌரி பிரின்ட்ஸ், கொழும்பு 2007
18. இலங்கரத்தின, ரி.பி., அம்ப யாளுவோ - இணைபிரியாத தோழர்கள், சரோஜினி தேவி அருணாசலம்
19. மெரில் காரியவசம்., தருவன்கே கெதர - பிள்ளைகளின் வீடு, சின்னையா கனகமுர்த்தி, சமூக பண்பாட்டு ஒருங்கிணைப்பு (திட்ட அமைச்சு)
20. சிட்னி மாகஸ் டயஸ்., அசிரிமத் வக்ரமய - முன்மாதிரி, எம்.ஸி. ரஸ்மின், தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ, 2007

21. தெனகம சிறிவர்தன., குரு பண்டுரு - குருதட்சனை, திக்கு வெவல்லை கமால், தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ, 2008
22. சி்ட்னி மாக்கஸ் டயஸ்., சவந்த யாளுவோ - ஆப்த நண்பர்கள், எம். எஸ். பாஹிம், தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ, 2007
23. சி்ட்னி மாகஸ் டயஸ்., பொடியா சக யாளுவோ - சின்னவனும் நண்பர்களும், எம்.ஸி. ரஸ்மின், தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ, 2007
24. சோமசிறி கஸ்தூரி ஆரச்சி., வைரா துடு சிஹின - வைரா கண்ட கனவு, போ. சுந்தர லட்சுமி, எஸ். கோடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2008
25. குணசேகர குணசோம., வெடிஹண்ட - நெடும் பயணம், மடுளுகிரிய விஜேரத்ன, அகர்ஸா வெளியீடு, மீரிகம, 2008
26. தொன். பீட்டர் எல். ஏ. டி. டப்ளியூ., வனகத லமோ - காட்டை அடைந்த சிறுவர்கள், எம்.எச்.எம். ஹசன், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2008
27. தொன். பீட்டர் எல். ஏ. டி. டப்ளியூ., டிங்கி, எம்.எச்.எம் ஹஸன், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2008
28. முதாகே விமலதாச., தயாசேனலாகே ஜயக்ரஹனய - வெற்றியின் பங்காளிகள், திக்குவல்லை கமால், தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ, 2009
29. தெனகம சிறிவர்தன., - கோபால் எல்.ரீ.ரீ.ஈ சிறுவர் போர் வீரர் கதை இல - 01, பரிபூரணன், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2009
30. தெனகம சிறிவர்தன.. - வேலாயுதன் எல்.ரீ.ரீ.ஈ சிறுவர் போர் வீரர் கதை இல - 02, பரிபூரணன், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2009.
31. தெனகம சிறிவர்தன., - இராமன் எல்.ரீ.ரீ.ஈ சிறுவர் போர் வீரர் கதை இல - 03, பரிபூரணன், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2009.

32. தென்கம சிறிவந்தன., - முத்து எல்.ரீ.ரீ,ஈ சிறுவர் போர் வீரர் கதை இல - 04, பரிபூரணன், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2009.
33. தென்கம சிறிவந்தன., - ரவிக்ருமார் எல்.ரீ.ரீ,ஈ சிறுவர் போர் வீரர் கதை இல - 05, பரிபூரணன், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2009.
34. உபாலி லீலாரத்தன., பினிவந்தலாவ - விடைபெற்ற வசந்தம், திக்குவல்லை கமால், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2010.
35. டெனிசன் பெரேரா., ஆகாச மாளிகாவ- மலையுச்சி மாளிகை, திக்குவல்லை கமால், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2010.
36. ரஞ்சித் தர்மகீர்த்தி., அஹச பொலவ லங்வேலா - சங்கமம், எம்.எச்.எம். யாக்கூத், தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ, 2010.
37. குணசேகர குணசோம., வன கத வீரயோ - காட்டுப்புற வீரர்கள், திக்குவல்லை கமால், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2011.
38. குணதாச அமரசேகர., எக்டெமின் பொலவட - தந்த கோபுரத் திலிருந்து மண்ணுக்கு
39. அனுலா விஜயரத்தின மெனிகே., வடவா முகாக்கினி - வடவா முகாக்கினி, சரோஜினி தேவி அருணாசலம்
40. அனுலா விஜயரத்தின மெனிகே., வடபாக்கின்ன - வரண்ட பசி, சரோஜினி தேவி அருணாசலம்
41. சிட்னி மாகஸ் டயஸ்., முலதீவ் சீயா - முல்லைத்தீவு தாத்தா, திக்குவல்லை கமால், தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ, 2011.
42. கமல் பெரேரா., ரன் நெலும் பொகுன- பொன்தாமரைக் குளம், மடுளுகிரிய விஜேவந்தன, எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2012.
43. சுநேத்ரா ராஜகருணாநாயக்க., கெதர பதுன்கே ரகச- அம்மாவின் இரகசியம், ரிஷான் ஷெரீப்

44. குணரத்ன ஏகநாயக., தேகி கொடய் - வெற்றி மழை, திக்குவல்லை கமால், நிபுன் பொத் வெளியீடு, மொரட்டுவை, 2014
45. சிட்னி மாகஸ் டயஸ்., அஸ்தராஜ அடவிய - ராஜயாணை வணம், திக்குவல்லை கமால், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2014.
46. கமல் பெரேரா., கந்துயாய நிசல்ய - அசையாத மலைத் தொடர், திக்குவல்லை கமால், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2015.
47. சேபாலி மாயாதுன்ன., சொர்க்கம், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2015.
48. சுதாரி - சுதாரி, திக்குவல்லை கமால், தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ, 2017.

சிறுகதைகள்

1. சிங்கள சிறுகதைத் தொகுப்பு, சேது பந்தனம், த. கனக ரத்தினம், கொழும்பு, 1979.
2. சிங்களச் சிறுகதைகள், எட்டு மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், தமிழ்நாடு, 1982.
3. ஏ.வி. சுரவீர, மினிஸ்கம ஹா ரஜகம - மண்ணுள் ஒரு மனிதம், ஏ.வி.எம் ராஸிக், சமீனா சீட், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 1984.
4. மடுளுகிரிய விஜேரத்தினவினதும் ஏனையவர்களதும் ஐந்து சிங்கள சிறுகதைகள் - வலை (சிங்கள சிறுகதைகள்), மடுளுகிரிய விஜேரத்தின, எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 1994.
5. ஆதர் சி. கிளார்க், பத்ர சூத்ரய - பல சிறுகதைகளின் தொகுப்பு, இப்பனு அசுமத்

6. இருபத்தைந்து சிங்கள சிறுகதைகளின் தொகுப்பு- சிங்களச் சிறுகதைகள், சிவசுப்பரமணியமும் ஏனையோரும் செங்கை ஆழியான் தொகுப்பு, மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடு, கொழும்பு, 2004.
7. வெலிக்கன்னகே பியதாஸ, சிறுகதைத் தொகுப்பு, வீரயோ சக தீரயோ- வீரர்களும் தீரர்களும், ஏ.ஏ.எம் புவாஜி, எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2004
8. சிங்கள சிறுகதைகளின் தொகுப்பு, நம் அயலவர், சமகால சிங்களச் சிறுகதைகள், எம்.ஏ. நுஃமான், முச்சக்கர வண்டி வெளியீட்டகம், 2006.
9. இருபத்தைந்து சிங்கள சிறுகதைகளின் தொகுப்பு - ஒரே இரத்தம், திக்குவல்லை ஸப்வான், மீரா வெளியீட்டகம், கொழும்பு, 2007
10. சிட்னி மாகஸ் டயஸ்., எந்திரி நீதிய - ஊரடங்குச் சட்டம், எம்.ஸி. ரஸ்மின் மற்றும் மல்லிகா தேவி, தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ, 2008.
11. அயலவரின் இலக்கியம், சிங்களச் சிறுகதைகளின் தொகுப்பு - 01, கலங்கரை விளக்கமும் ஏனைய கதைகளும், எம்.எச்.எம் யாக்கூத், திக்குவல்லை கமால், எஸ். ஏ.ஸீ.எம். கராமத், தோதன்ன வெளியீடு, 2008
12. அயலவரின் இலக்கியம், சிங்களச் சிறுகதைகளின் தொகுப்பு - 02, ராஜினி வந்து சென்றாள், எம்.எச்.எம் யாக்கூத், திக்கு வல்லை கமால், எஸ். ஏ.ஸீ.எம். கராமத், தோதன்ன வெளியீடு, 2008
13. கமல் பெரேரா., எரனு தொர - திறந்த கதவு, திக்குவல்லை கமால், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2009
14. சிட்னி மாகஸ் டயஸ்., பவ சரண - தொடரும் உறவுகள், திக்குவல்லை கமால், தோதன்ன வெளியீடு, 2009
15. மார்டின் விக்கிரமசிங்ககே கெடி கதா, மார்டின் விக்கிரம சிங்கவுடைய சிறுகதைகள், சபா ஜெயராசா, சரச பிரைவட் லிமிட்., இராஜகிரிய, 2009

16. சிட்னி மாகஸ் டயஸ்., நல்வாழ்வுக்கான அறிவு (மரபுக் கதைகள்), திக்குவல்லை கமால்,எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2011.
17. சிட்னி மாகஸ் டயஸ்., நல்லாட்சிக்கான அறிவு (மரபுக் கதைகள்), திக்குவல்லை கமால்,எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2011.
18. சிட்னி மாகஸ் டயஸ்., சுக வாழ்வுக்கான அறிவு (மரபுக் கதைகள்), திக்குவல்லை கமால்,எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2011.
19. சிட்னி மாகஸ் டயஸ்., புதுவாழ்வுக்கான அறிவு (மரபுக் கதைகள்), திக்குவல்லை கமால்,எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2011.
20. சுனில் சாந்த., உனுவெலி - சுடுமணல், திக்குவல்லை கமால், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2012.
21. ஐயதிலக கே., பொரு கியன்ன எபா - பொய் சொல்ல வேண்டாம், திக்குவல்லை கமால்,எஸ்.கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2013.
22. டபிள்யூ.ஏ.சில்வா., கைக்குட்டை, திக்குவல்லை கமால், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2013.
23. ஐயதிலக கே., பட்டி - பட்டி, மாவனல்லை எம்.எம்.மன்கூர், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2015.
24. குணசேனவிதான, பாலம். எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2015.
25. தெனகம சிறிவர்தன, எல்லோரும் தலைவர்கள், மொஹமட் ரசூக், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு
26. அயல் பெண்களின் சிறுகதைகள் - ரிஷான் ஷெரீப், 2019

சிறுவர் இலக்கியங்கள்

1. தெனகம சிறிவர்தன., எஸ் தன் துன் ரஜதுமா - கண் தானம் செய்த மன்னன், எஸ்.கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2003
2. சிபில் வெத்தசிங்க., கெவும் யோதயா - குண்டோதரப் பணியாரம், மடுளுகிரிய விஜேரத்ன, எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு
3. சிபில் வெத்தசிங்க., புஞ்சி லமய் ரத்தரங் - சிறுவர் நாம் தங்கந்தான், மடுளுகிரிய விஜேரத்ன, எஸ்.கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு
4. தெனகம சிறிவர்தன., எளு நுவன - ஆட்டுப்புத்தி, பீ.யோகநாதன், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2003
5. தெனகம சிறிவர்தன., பெலி கெடிய - வில்வக்காய், பீ. யோகநாதன், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2003
6. தெனகம சிறிவர்தன., செகய - சந்தேகம், பீ யோகநாதன், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2003
7. சிபில் வெத்தசிங்க., ஓடிப்போகும் தாடி, பூமணி குலசிங்கம், நுகேகொடை, 2003
8. விஜேதுங்க., சிறிமன் கீர்த்தி குமரயா - நன்றிக்கடன் வழங்கிய கீர்த்தி குமாரன், மடுளுகிரிய விஜேரத்ன, எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு
9. சோமா ஜயக்கொடி., தேவதைகளும் மூன்று சகோதரிகளும், ம. யோக விநாயகன், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2003
10. ரூபராஜ், தேவதாஸ்., தங்கொடுவா, வாசனா பப்ளிஷர்ஸ்.

11. பத்மசிறி பெர்னான்டோ, மந்த்ர பெட்டிய, மந்திரப்பெட்டி
12. சிபில் வெத்தசிங்க., ரண்டு - சண்டை, சரோஜினி தேவி அருணாசலம், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2007
13. ஆ. சந்திரதாச., வனக் கதைகள் -1, எஸ்.கருணாகரன், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2007
14. சிபில் வெத்தசிங்க., தம்பயா - தம்பியா, சரோஜினி தேவி அருணாசலம், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு
15. சிட்னி மாகஸ் டயஸ்., சுப உபன் தினக் - இனிய பிறந்த நாள், எம்.ஸி. ரஸ்மின், தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ, 2008
16. தெரனியகல தயானி., குகுளுஹாமி சஹ ஓரலோகவ - சேவலாரும் கடிகாரமும், எம்.ஸி. ரஸ்மின், தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ, 2008
17. சிட்னி மாகஸ் டயஸ்., சுட்டி நாயும் வெள்ளைப்பூனையும், எம்.ஸி. ரஸ்மின், தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ, 2008
18. பி. செனரத், மாபிடிக்கம்., மீ கதூர - எலிப்பொறி, சகீலா அப்துல் கனி, தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ - 2008
19. புள்ளியாகே யாலுவோ - புள்ளி மாட்டின் நண்பர்கள், எம்.எஸ். பாஹிம், தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ, 2008
20. சிட்னி மாகஸ் டயஸ்., பியுமாலிகே லோகய - பியுமாலியின் உலகம், எம்.எஸ். பாஹிம், தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ, 2008
21. டப்ளியூ. டி. மெடிஸ்டா அதிகாரம், விஹிளுகார வந்துரு பெட்டியா - குறும்புக்கார குரங்குக் குட்டி, திக்குவல்லை கமால், தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ, 2009
22. ஓ.டி. டப்ளியூ. பெர்னாந்து., - திறமையான குட்டிக் குதிரை, சுபாஷினி கௌசிகன், ஜிஹான் புத்தகசாலை

23. ஓ. டி. டப்ளியூ பர்னாந்து, - கிராமத்துக் கஞ்சன், ஆர். கொசிகள், ஜிஹான் புத்தகசாலை
24. அகுருய் மமய் யாளுய் - எழுத்தும் நானும் நண்பர்கள், எம்.ஸி. ரஸ்மின், தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ
25. ரோச குமாரி - ரோஜா இளவரசி, எம்.ஸி. ரஸ்மின், தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ
26. ஏ.பி. எல். சுதர்ம டி சில்வா., சூரிய குமரன் ஒரு பதில், வஜிர பிரபாத் விஜேசிங்க, எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2010
27. சிட்னி மாகஸ் டயஸ்., ரஜ்ஜூருவோ உடய் உடய் - மயில் அரசன், முஹம்மது மஹ்பூப், தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ, 2010
28. குரங்குக் கூட்டம் நாபெங்கும் ஓட்டம், எம்.ஸி. ரஸ்மின், தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ
29. சிட்னி மாகஸ் டயஸ்., தினும் குருல்லா - வெற்றிக்குருவி, முஹம்மது மஹ்பூப், தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ, 2010
30. சிட்னி மாகஸ் டயஸ்., அம்மா எனதுரு - அம்மா வரும் வரை, திக்குவல்லை கமால், தோதன்ன வெளியீடு, ஆனமடுவ, 2011
31. உடத்துவ ரவீந்திர பிரதீப்., - நத்தார் பரிசு, க.சந்திர மோகன், உதாரி வெளியீடு
32. உடத்துவ ரவீந்திர பிரதீப்., - சின்ன தேவதை, க.சந்திர மோகன், உதாரி வெளியீடு
33. பூ வண்ணாத்திப் பூச்சி, திக்குவல்லை கமால், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு
34. எல்லோரும் எமது நண்பர்களே, எஸ். கலாஞ்சலி, எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2014

35. தெனகம சிரிவர்தன., கண் தானம் செய்த மன்னன், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2015
36. சோமசிறி கஸ்தூரியாரச்சி., கன்னங்கரா, எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2015
37. அனுல டி சில்வா., நாம் நண்பர்கள், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2015
38. டயிள்யூ. எல். ஏ. தொன் பீட்டர்., தங்கையும் தமையனும், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2015
39. ஏ.வீ. சுரவீர்., மன்னனுள் ஒரு மனிதம், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2015.
40. பியதாஸ வெளிகன்னகே., வீரர்களும் தீரர்களும், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2015
41. ஏ. சந்திரதாச., வனக் கதைகள், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2015
42. ஏ.பீ.எல். சுதர்மா டி சில்வா., சூரிய குமாரனுக்கு ஒரு பதில், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2015
43. எம்.எல். விதான பதிரன்., குருவிக் கூண்டுக்கு வந்த சரோஜாஷம் நண்பர்களும், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2015
44. உடுகம எஸ் ஜயசுந்தர்., மகீ தாத்தாவின் சுற்றாடல் கதைகள் - 01, திக்குவல்லை கமால், எஸ் கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2015
45. உடுகம எஸ் ஜயசுந்தர்., மகீ தாத்தாவின் சுற்றாடல் கதைகள் - 02, திக்குவல்லை கமால், எஸ் கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2015
46. டபிள்யூ. ஏ அபயசிங்க., சிங்க யாளுவா - சிங்க நண்பன், திக்குவல்லை கமால், எஸ் கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2015
47. டயிள்யூ. ஏ அபயசிங்க., நல்ல பிள்ளைகள், திக்குவல்லை கமால், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2015

48. டயிள்யூ. ஏ அபயசிங்க., அரசன், திக்குவல்லை கமால், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2015
49. டயிள்யூ. ஏ அபயசிங்க., ஆட்டுக்குட்டி நண்பர்கள், திக்குவல்லை கமால், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2015
50. டயிள்யூ. ஏ அபயசிங்க., தீக்குருவி, திக்குவல்லை கமால், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2015
51. ஜயசேன பத்பிடிய., பார்வதியின் பிள்ளைகள், ஆர்தர் ஜோன்ஸ் பெர்ணான்சோ, எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2016
52. உடுகம எஸ். ஜயசுந்தர., போகல சுவந்திரிஸ், போகல சுவந்திரிஸ், திக்குவல்லை கமால், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2016
53. உடுகம எஸ். ஜயசுந்தர., சூழல் சார்ந்த கதைகள் - 01: யானையின் கதை, சோ. கலாஞ்சலி, எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2016
54. உடுகம எஸ். ஜயசுந்தர., சூழல் சார்ந்த கதைகள் - 07: குளத்தின் கதை, சோ. கலாஞ்சலி, எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2016
55. உடுகம எஸ். ஜயசுந்தர., சூழல் சார்ந்த கதைகள் - 05: காட்டில் ஒரு சத்தம், சோ. கலாஞ்சலி, எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2016
56. உடுகம எஸ். ஜயசுந்தர., சூழல் சார்ந்த கதைகள் - 06: கடலிலே ஒரு குழப்பம், சோ. கலாஞ்சலி, எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2016
57. ரோஹினி அபேசிங்க., தூக்குத் தட்டக்காரன், எஸ். கொடகே சகோதரர்கள், கொழும்பு, 2017
58. வலஸ் புஞ்சா., - கரடிக் குட்டி, இ. முருகையன்
59. சந்திரா பர்ணாந்து., - சுத்தம் சுகம் தரும், த.கனகரத்தினம்

கவிதைகள்

1. சிறி. ராகுல தேரர், செல்லிஹினி சந்தேசய - புவை விடு தூது, நவாலியூர். எஸ். நடராசன், இலங்கை சாகித்ய மண்டலம், 1963
2. தெரிவு செய்யப்பட்ட சிங்களக் கவிதைகளின் தொகுப்பு- தென்னிலங்கைக் கவிதைகள், எஸ். பத்மநாதன், தூண்டி, யாழ்ப்பாணம், 2003
3. சிங்கள இனத்துவக் கவிதைப்பாடல்களின் மொழிபெயர்ப்பு, ஹெடத் நவ தவஸக் - நாளையும் மற்றும்மொரு நாள், எம்.ஸி. ரஸ்மின், தோதன்ன வெளியீடு, 2008
4. மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள், மௌனத்தின் ஓசைகள், லறீனா. ஏ.ஹக், 2008

நாடகங்கள்

1. தயானந்த குணவர்தன, நரிபேனா - நரி மாப்பிள்ளை, சின்னையா சிவநேசன், 1971
2. எஸ். கருணாரத்ன. கங்கட உடின்கொக்கு கியா - மடுளுகிரிய விஜேரத்ன
3. சுனந்த மகேந்திர, சோக்ரடஸ் - சோக்ரடஸ், மடுளுகிரிய விஜேரத்ன

சிறுவர் நாடகங்கள்

1. பிரிஷம் உறவும், திக்குவல்லை கமால், 2015,

திரைப்படச் சுவடி

1. பிரசன்ன விதானகே, ஆகாச குசம் - ஆகாயப் பூக்கள், ரவிரட்ணவேல்

செவ்விலக்கியம்

1. சிலப்பதிகாரம் - பத்தினி தெய்யோ, ஹதிஸ்ஸல்லே தர்மரத்ன தேரோ
2. மணிமேகலை - மணிமேகலா சம்பு, ஹிஸ்ஸல்லே தர்மரத்ன தேரோ
3. திருக்குறள் - சிறிகீய, சாள்ஸ் த சில்வா
4. திருக்குறள், நாலடியார், ஆத்திச்சூடி, கொன்றை வேந்தன் - மிஸிகாமி கொறக்கொட

மொழிபெயர்ப்பியலில் 'மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்கள்' மிகுந்த கவனத்திற்குரியனவாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. மொழிபெயர்ப்பியலுமை, மொழிபெயர்ப்பியலாமை குறித்துப் பல்வேறு அறிஞர்களும் பல்வேறு கோணங்களில் தமது கருத்துக்களையும் முன்வைத்துள்ளனர். எவ்வாறாயினும் மொழிபெயர்ப்பியலாமை (Untranslatability) என்பது தவிர்க்க முடியாதது. இது மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்களின் செல்வாக்கினையே காட்டுகிறது. ஒரு மொழியிலிருந்து இன்னொரு மொழிக்கு மொழிபெயர்ப்புதென்பது எப்பொழுதுமே சிக்கல் நிறைந்ததாகக் காணப்படுகிறது. எனவே, ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளன் ஒரு பிரதியை மொழிபெயர்க்க முற்படுகின்றபோது அவன் பல்வேறு சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்க நேரிடுகின்றது. அச்சவால்களை மையமாகக் கொண்ட மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்கள் இங்கு கவனத்திற்குரியவை.

மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் ஈடுபடும் ஒருவர் மூலமொழியிலிருந்து இலக்குமொழிக்கு ஒரு பிரதியை மொழிபெயர்க்க முற்படும்போது மொழிக் கூறுகள் மற்றும் பண்பாட்டுக் கூறுகள் போன்றவற்றை மொழிபெயர்க்க முடியாமல் சிக்கலுக்குள்ளாகும் நிலையே மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்கள் எனப்படுகின்றது. இச்சிக்கல்கள் மொழிபெயர்ப்பாளனின் மொழியறிவு, ஆளுமை, பிரதியின் தன்மை முதலானவற்றின் அடிப்படையில் ஆளுக்காள் வேறுபட்டு நிற்பதை அவதானிக்கலாம்.

பொதுவாக மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்களை இரண்டு வகைகளாகப் பகுத்து நோக்குவதுண்டு. மொழிகளுக்கிடையே உள்ள இடைவெளியினால் ஏற்படும் சிக்கல்கள் முதலாவது வகை. அதாவது மொழியின் அமைப்பொழுங்கில் ஏற்படும் வேறுபாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது இவ்வகை. இவ்வடிப்படை சார்ந்த சிக்கல்கள்

மொழிசார் சிக்கல்கள் எனச் சுட்டப்படுகின்றன. மொழிகளுக்கு கிடையிலான பண்பாட்டு இடைவெளியினால் ஏற்படும் சிக்கல்கள் இரண்டாவது வகை. மூலமொழியின் பண்பாட்டுக் கூறுகளைச் சுட்டி நிற்கும் நிகரன்களுக்குத் தகுதியான இலக்கு மொழி நிகரணைத் தேர்வு செய்யும் அடிப்படையைக் கொண்டது இவ்வகை. அதாவது மொழியின் பண்பாட்டு அமைப்பொழுங்கில் ஏற்படும் வேறுபாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது இவ்வகை. இவ் வடிப்படை சார்ந்த சிக்கல்கள் பண்பாட்டுச் சிக்கல்கள் எனப்படுகின்றன.

முதல் வகையான மொழிசார் சிக்கல்களை எழுத்து, சொல், தொடர் என நிலைப்படுத்தி நோக்கலாம். எழுத்துவழக்குப் பெற்ற மொழிகளிடையே எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கைகள் வேறுபடுகின்றன. ஒரே மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளுக்கிடையிலோ, ஒரே பிராந்திய மொழிகளுக்கிடையிலோ கூட பெரும்பாலும் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை ஒன்றுபடுவதில்லை. ஒரு மொழியில் பொருள்மாற்றத்தைச் செய்யக்கூடிய ஒலிகளே அடிப்படையான ஒலிகள் எனக் கணக்கெடுக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறான அடிப்படையான ஒலிகளுக்கே ஒரு மொழியில் எழுத்துக்கள் வழக்கிலிருக்கின்றன. அவ்வடிப்படையான ஒலிகள் ஒலியன்கள் எனவும் அழைக்கப்படு கின்றன. பொருள்மாற்றத்தைச் செய்யாத அடிப்படையற்ற ஒலிகள் மாற்றொலிகள் எனப்படுகின்றன. சில மொழிகளில் ஒலியன்களாக இருக்கும் ஒலிகள் வேறு சில மொழிகளில் மாற்றொலிகளாக இருக்கின்றன. ஆகையினாலேயே மொழிகளிடையே எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கைகள் வேறுபடுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக தமிழ் - சிங்கள மொழிகளிடையே உள்ள உயிரெழுத்துக்களின் எண்ணிக்கை ஒரே சீராக இல்லை. அதேபோன்று தமிழ் - ஆங்கில மொழிகளிடையே உள்ள உயிர் மற்றும் மெய் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையும் ஒரே சீராக இல்லை. தமிழில் 12 உயிர்கள், ஆங்கிலத்தில் 5 உயிர்கள், சிங்களத்தில் வேறு சில உயிர்கள் இருக்கின்றன. தமிழில் உயிர்கள் குறில், நெடில் என உயிர் பெற்று தனித்தனி ஒலியன்களாக உள்ளன. ஆனால் ஆங்கிலத்தில் நெடில்கள் மாற்றொலிகளாகவே சுட்டப் படுகின்றன. தமிழில் க் - ன் வரை 18 மெய்கள் உள்ளன. ஆங்கில நெடுங்கணக்கில் 5 உயிர்கள் நீங்கலாக 21 மெய்கள் வழக்கி லிருக்கின்றன. இந்நிலையில் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியொன்றை

மேற்கொள்ள முயலும்போது பல்வேறு சிக்கல்கள் தோற்றம் பெறுகின்றன.

ஒலிபெயர்ப்பு / எழுத்துப்பெயர்ப்புச் சிக்கல்கள்

முற்குறிப்பிட்ட நிலையில், குறிப்பாக மொழிபெயர்ப்புச் செயன் முறையொன்றில் ஒலிபெயர்ப்பு அல்லது எழுத்துப்பெயர்ப்பு செய்ய முனையும்போது சிக்கல்கள் எழுகின்றன. மொழிகளுக்கிடையே வழங்கும் எந்த ஒலிகளையும் அல்லது எழுத்துக்களையும் மிகப் பொருத்தமான இணைகள் எனக் கூற முடியாதவாறு மிக நுண்ணிய வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

ஆகையினால் ஒலிகளுக்கான அல்லது எழுத்துக்களுக்கான நிகரன்களை மிகப் பொருத்தமானவையாக தேர்ந்தெடுப்பதில் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன.

தமிழில் 'க்' /k/, 'ப்' /p/ ஆகியன தனித்தனி ஒலியன்கள். அவற்றைக் குறிக்கத் தனித்தனி எழுத்துக்கள் உள்ளன.

இவை முறையே [k], [g], [h] – [p], [b], [f] என மும்முன்று மாற்றொலிகளையும் கொண்டுள்ளன.

ஆனால் ஆங்கிலத்தில் அம்மாற்றொலிகள் தனித்தனி ஒலியன்களாக விளங்குகின்றன. ஒவ்வொரு மொழியிலும் காணப்படும் ஒலியன்களின் மாற்றொலிகளுக்கான வருகையிடங்கள் அல்லது பரம்பல் வேறுபடுகின்றன. 'க்' /k/ என்ற ஒலியன் தமிழில் [k], [g], [h] மூன்று மாற்றொலிகளைக் கொண்டுள்ளது.

அவை பின்வரும் வருகையிடங்களைக் கொண்டுள்ளன.

[h] பகல், மகள், காகம் -
இரண்டு உயிர்களுக்கிடையில்
வரும்

[ப் + அ + க் + அ + ல்]

‘வ’கரம் தவிர்ந்த ஏனைய
இடையின் மெய்களை
அடுத்து வரும்
பொய்கை, வளர்க, வெல்க,
வாழ்க, கொள்கை

/க்/ - /k/

[g] தங்கம், சிங்கம், மங்கை -
‘ங’கர மெய்யை
அடுத்து வரும்.

[k] ஏனைய சூழல்களில் வரும்
சொல்லின் முதலில் வரும்
கடை, கப்பல், கழுகு

சொல்லின் இடையில் ஒற்று
இரட்டிக்கும் போது வரும்
அக்கம், பக்கம், சொர்க்கம்

‘ட்’, ‘ற்’ ஆகிய மெய்களை
அடுத்து வரும்
வெட்கம், கற்கை

இவ்வாறான சூழலில் *Hotel, Hospital, Hello* முதலான சொற்கள் மாற்றொலிச் செல்வாக்கினால் கோட்டல், கொஸ்பிட்டல், கெல்லோ என்றே பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. 'Galle' என்பதைத் தமிழில் 'காலி' என ஒலிபெயர்ப்புச் செய்கின்றனர். தமிழில் மொழிமுதலில் [g] என்ற மாற்றொலி வராத காரணத்தினால் அதனைக் [kaali] என்றே உச்சரிக்கின்றனர். அதே போன்று *Blade* என்பதை *Plate* என்றே உச்சரிக்கின்றனர். *Tofee, Tie* முதலான சொற்களை எழுதும்போது ரொபி, ரை என்றே எழுதுகின்றனர். இவ்வாறாக மொழிகளுக்கிடையேயான இவ்வொலி வேறுபாடுகள் ஒலிபெயர்ப்பு அல்லது எழுத்துப்பெயர்ப்புச் செயன்முறையில் சிக்கல்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

மேற்குறித்த சூழல்களில், வெவ்வேறு நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி அவற்றை வேறுபடுத்திக் காட்டவேண்டிய நிலை காணப்படுகின்றது. அவ்வாறான சூழல்களில் மூலமொழிச் சொல்லுக்கு மிகக் கிட்டிய ஒலிகளைப் பயன்படுத்தி ஒலிபெயர்ப்பு அல்லது எழுத்துப் பெயர்ப்புச் செய்யலாம். தெளிவுகருதி தேவையான இடங்களில் மூலமொழிச் சொற்களை அடைப்புக் குறிக்குள் வழங்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக: சிலர் தமது மொழிபெயர்ப்புச் செயன்முறையின் போது *Hong Kong, Wine, Hydrogen, Oxygen, Van* ஆகிய சொற்களை முறையே ஆங்காங்கு, ஓயின், ஐதரசன், ஆட்சிசன், வான் என ஒலிபெயர்த்துள்ளனர். ஆனால் அவற்றை முறையே ஹாங்காங், வைன், ஹைட்ரஜன், ஆக்சிஜன், வேன் என ஒலி பெயர்க்கலாம்.

நிகரன் சிக்கல்கள்

மொழிபெயர்ப்பியலில் மூலமொழியில் வழங்கும் ஒரு சொல்லுக்கு நிகரான இலக்கு மொழிச்சொல் 'நிகரன்' என அழைக்கப்படுகிறது. அதாவது, ஒரு மொழியில் வழங்கும் சொல்லுக்கு நிகராக இன்னொரு மொழியில் வழங்கும் சொல் 'நிகரன்' எனப்படுகிறது. ஒரு மொழிபெயர்ப்பில் நிகரனைக் கண்டறிதலே மிகப்பெரும் சிக்கலாகக் கொள்ளப்படுகிறது. நிகரன் தேர்வுச் சிக்கல்கள் இருநிலைப்பட்டனவாகக் காணப்படுகின்றன. ஒன்று மூலமொழிச்

சொல்லுக்கு நிகராக, இலக்குமொழியில் பல சொற்கள் வழங்கும் சூழலில் பொருத்தமான சொல்லைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் உள்ள சிக்கல். மற்றொன்று மூலமொழிச் சொல்லின் பொருண்மையைக் குறிக்க இலக்குமொழியில் தகுந்த சொல் இல்லாமை.

ஒவ்வொரு மொழியிலும் பொது வழக்குச் சொற்கள், சிறப்பு வழக்குச் சொற்கள் எனச் சொற்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டு வழக்கில் உள்ளன. அதாவது பல சொற்கள் பொதுச் சொற்களாகவும் வேறுபல சொற்கள் சிறப்புச் சொற்களாகவும் வழங்கி வருகின்றன. மேலும் பல சொற்கள் பொதுச் சொற்களாகவும் சிறப்புச் சொற்களாகவும் வழக்கிலுள்ளன. இவற்றுள் துறைசார்ந்த சிறப்பு வழக்குச் சொற்களே கலைச்சொற்கள் எனவும் வழங்கப்படுகின்றன. இப்பொதுச்சொல் சிறப்புச்சொல் பாகுபாடு சொற்களின் பொருள் வழக்கினை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஏனெனில் தமிழில் வழங்கும் பல சொற்களுக்கு பொதுக் கருத்துக்களும் சிறப்புக் கருத்துக்களும் உள்ளன. பொதுக்கருத்து என்பது ஒருசொல் நேரடியாகச் சுட்டிநிற்கும் பொருண்மையைக் குறிக்கும். சிறப்புக் கருத்து என்பது ஒரு சொல் கால, சூழல், இட அமைவுக்கேற்ப சிறப்பாகச் சுட்டிநிற்கும் பொருண்மையைக் குறிக்கும். இத்தகைய தன்மை ஒரு மொழி பெயர்ப்பில் நிகரன்களைத் தேர்வுசெய்ய முற்படும்போது சிக்கல் களைத் தோற்றுவிக்கின்றது. இதனாலேயே மொழிபெயர்ப்பு பறிஞ்சர்கள் நிகரன்களை முறைசார் நிகரன்கள் (Formal Equivalences), ஆற்றல்சார் நிகரன்கள் (Dynamic Equivalences) என இரண்டாகப் பகுத்து நோக்கியுள்ளனர். ஒரு மொழிபெயர்ப்பைப் பொருத்த வரையில் எல்லா இடங்களிலும் முறைசார் நிகரன்களைப் பயன்படுத்த முடியாது. மூலமொழியிலுள்ள சொல்லுக்கு இலக்கு மொழியில் பல நிகரன்கள் இருக்கலாம். அவை நுண்ணிய பொருள் வேறுபாடுடையனவாகவும் இருக்கலாம். அவ்வாறே மூலமொழியில் நுண்ணிய வேறுபாடுகளுடன் ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் பல சொற்கள் இருக்கும்போது இலக்குமொழியில் அதற்கு ஒரு சொல் மட்டுமே இருக்கலாம். இத்தகைய சூழலில் மூலமொழிச் சொல் உணர்த்தும் பொருளையும் அது பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சூழலையும் கருத்திற்கொண்டு ஆற்றல்சார் நிகரன் ஒன்றையே தேர்வு செய்து பயன்படுத்தல் வேண்டும். இருவேறு மொழிக்

குடும்பங்களைச் சேர்ந்த மொழிகளுக்கிடையில் மேற்கொள்ளப்படும் மொழிபெயர்ப்புச் செயற்பாட்டின்போதும் இருவேறு பண்பாட்டுத் தளங்களைக் கொண்ட மொழிகளிடையே மேற்கொள்ளப்படும் மொழிபெயர்ப்புச் செயற்பாட்டின்போதும் இத்தகைய சிக்கல்கள் ஏற்படுவதுண்டு. நிகரன் தேர்வின்போது அவற்றையும் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

ஆங்கிலத்தில் வழங்கும் Run, Green ஆகியன தமிழில் முறையே ஓடு, பச்சை ஆகிய நேரடிப் பொருளைத் தருகின்றன. இவை முறைசார்ந்த நிகரன்களும் கூட. ஆனால், வேன் ஓடிக் கொண்டிருந்தது, திரையில் நாடகம் ஓடிக் கொண்டிருந்தது, அவர்கள் ஓடிப்போய் விட்டார்கள், ஆறு பெருக்கெடுத்து ஓடியது முதலிய வசனங்களில் வரும் 'ஓடு' - பச்சைத் தண்ணீர், பச்சை மிளகாய், பச்சைப் பொய், பச்சை உடம்பு, பச்சைக் குழந்தை, பச்சை அரிசி, பச்சை மண், பச்சை பச்சையாக முதலிய வசனங்களில் வரும் 'பச்சை' ஆகியன வெவ்வேறு நுண்ணிய பொருள்களில் வழங்கி வருவன. வெவ்வேறு சூழல்களில் இவ்வாறான சொற்களை மொழிபெயர்க்க முற்படும் போது குறித்த சூழலுக்கேற்ற ஆற்றல்சார்ந்த நிகரனொன்றையே தேர்ந்து பயன்படுத்தல் வேண்டும்.

ஓலி, ஓலியன், உருபன் ஆகியனவற்றுக்கு அப்பால் ஒரு மொழியின் அடிப்படைக் கூறாக அமைவது சொல். இவ்வாறான சொற்கள் பல்வேறு பொருண்மைகளைக் கொண்டமைந்து காணப்படுகின்றன. சொற்களுக்கும் அவை கூட்டும் பொருளுக்குமிடையிலான உறவு நிலை, குறித்த மொழிபேசும் சமூகங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டன வாகவும் விளங்கும். ஒரு சொல் கூட்டி நிற்கும் மூலப்பொருண்மையிலிருந்து அச்சொல்லுக்கான வேறுபல பொருண்மைகளும் மெது மெதுவாகப் பரவலாக்கம் பெறுகின்றன. ஒரு சொல் கூட்டி நிற்கும் மூலப்பொருண்மையே அச்சொல்லுக்கான முறைசார் பொருண்மையாக பெரும்பாலும் விளங்குகிறது. ஒரு சொல் கூட்டிநிற்கும் பொருண்மை, மெது மெதுவாகப் பரவலாக்கம் பெற்று, காலப்போக்கில் சிறப்புச் சூழலால் பெறும் வேறுபல பொருண்மைகள் அச்சொல்லின் ஆற்றல்சார் பொருண்மைகளாகத் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. முற்குறிப்பிட்ட எடுத்துக்காட்டுக்கள்

வழங்கும் ஓடு, பச்சை ஆகியன இவ்வாறுதான் முறைசார் பொருண்மைகளையும் ஆற்றல்சார் பொருண்மைகளையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

சிலவேளைகளில் சுட்டுப்பெயர்கள் சுட்டும் பொருண்மைகள் சிறப்புச் சூழல்களால் வெவ்வேறு பொருண்மைகளைத் தருகின்றன. உணர்வு (கோபம், எரிச்சல், நகை, காதல்), சூழல் (பகை, நட்பு) முதலான சந்தர்ப்பங்களில் சுட்டுப்பெயர்கள் வெவ்வேறு பொருண்மைகளைக் குறித்து நிற்கின்றன. அதாவது சிறப்புச் சூழலில் சுட்டுப்பெயர் குறிப்புப் பொருளுடையதாக மாற்றம் பெறுகிறது. இதனை ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர் மிக நுணுக்கமாக உணர்ந்து, உள்வாங்கிச் செயற்படுதல் வேண்டும்.

நெருங்கிய நண்பனை 'டேய் நாயே!' என விளிக்கும்போதும் தொழிலாளி ஒருவனை 'ஏய் கழுதை' என அழைக்கும்போதும் ஒரு கபடனைப் பார்த்து 'நீ ஒரு நரி' எனக் குறிப்பிடும்போதும் அச்சுட்டுக்கள் வெவ்வேறு குறிப்புப் பொருளைத் தருகின்றன. 'நாய்' என்பது நன்றிகெட்ட தன்மையுடையவன் அல்லது நன்றியுடையவன் முதலான பொருளிலும் 'கழுதை' என்பது பாரம் சுமக்கும் தன்மையுடையவன், கழுதைத் தன்மையுடையவன் (கத்துதல்) முதலான பொருளிலும் 'நரி' என்பது வஞ்சகம், கபடத்தன்மை, ஏமாற்று முதலான பொருளிலும் வழங்கப் பெறுகின்றன. இவ்வாறான அம்சங்களை ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளன் நன்குணர்ந்து தனது மொழிபெயர்ப்புப் பணியைச் சிறப்புற ஆற்ற வேண்டும்.

இலக்கணக் கூற்றுச் சீக்கல்கள்

இருவேறுபட்ட இலக்கண மரபினைக் கொண்ட மொழிகளுக்கிடையே மொழிபெயர்த்தலென்பதும் சிக்கல் நிறைந்ததாகக் காணப்படுகிறது. இதற்குத் தமிழ் - சிங்கள மொழிகளுக்கிடையே வழங்கும் முன்னிலைப் பெயர்ப்பயன்பாடு தக்க எடுத்துக்காட்டாகும். தமிழ் - சிங்கள மொழிகளுக்கிடையே சில ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றபோதிலும் சில பண்பாட்டு ரீதியான இலக்கணக் கூறுகளில் நுண்ணிய வேறுபாடுகளும் உள்ளன.

சிங்களம் - தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளும் அமைப்பு நிலையில் வேறுபாடுடையன. சிங்களமொழியிற் காணப்படும் மொழியியற் கூறுகளை தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதில் சிக்கல்களுள்ளன. சிங்களமொழியின் மூவிடப்பெயர்ப்பு பயன்பாடு தமிழ்மொழி அமைப்பினின்றும் மாறுபட்டது. பழங்காலத்தில் நீ, நீவிர, நீயிர, நீர், நீங்கள், தாங்கள் முதலான முன்னிலை இடப்பெயர்கள் வழக்கிலிருந்தன. ஆனால், தற்காலத்தமிழில் நீ, நீங்கள், தாங்கள் ஆகிய முன்னிலை இடப்பெயர்களே வழக்கிலுள்ளன. ஆனால் சிங்களமொழி ஏறத்தாள பதினைந்துக்கும் மேற்பட்ட முன்னிலை இடப்பெயர் வடிவங்களைக் கொண்டுள்ளது. இவை பல்வேறு மரியாதைத் தளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை.

தே	/tē/ (தோ)	-Singular
தேசி	/topi/ (தொபி)	-Singular
தொ	/oyā/ (ஓயா)	-Singular
தழை	/tamuse/ (தமுசெ)	-Singular
ஓ	/umbā/ (உம்ப)	-Singular
ஊ	/numbā/ (நும்ப)	-Singular
ஔ	/obā/ (ஔ)	-Singular
ஔதூ	/obetumā/ (ஔதுமா)	-Singular
ஔதூன்	/obetuman/ (ஔதுமன்)	-Singular
தழைநானே	/tamunnānse/ (தமுந்நாந்சே)	-Singular
ஓநவநே	/unvahansē/ (உந்வகந்சே)	-Singular
தொலா	/oyāī/ (ஓயாலா)	-Plural
தழைலா	/tamusēī/ (தமுசேலா)	-Plural
ஓலா	/umbalā/ (உம்பலா)	-Plural
ஊலா	/numbalā/ (நும்பலா)	-Plural
ஔலா	/obalā/ (ஔலா)	-Plural
ஔதூலா	/obatumāī/ (ஔதுமாலா)	-Plural
ஔதூனலா	/obatumānī/ (ஔதுமந்லா)	-Plural
ஓநவநேலா	/unvahansēī/ (உந்வகந்சேலா)	-Plural

முதலானவை சிங்களத்தில் முன்னிலை இடப்பெயர்களைக் குறிக்கப்பயன்படும் வடிவங்கள். இவற்றை எங்கெங்கு பயன்படுத்துவதென்ற தெரிவில் சிக்கலிருப்பதனால், உரையாடலில் முன்னிலை இடப்பெயர்களைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்க்கும் போக்கும் சிங்களமொழியிற் காணப்படுகிறது. இவற்றை அடியாகக்கொண்ட சிங்களமொழியின் முவிடப்பெயர்ப் பாவனையை தமிழில் மொழிபெயர்த்தலென்பது சிக்கல் நிறைந்தது.

மேலும், சிங்களமொழியில் வினைப் பயனிலைகள் திணை, பால், எண், இடம் ஆகியவற்றைக் உணர்த்துவதில்லை. காலத்தை மட்டுமே உணர்த்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக :

மேனகா கொஹேத யன்னே?

என்ற வினா வாக்கியம் சிங்களத்தில் சூழலுக்கேற்ற இரண்டு விதமான பொருண்மையைத் தருகின்றது. ஒன்று, மேனகா எங்கே போகிறாய்?. என மேனகாவை முன்னிலையாகக் கொண்டு மேனகாவிடமே வினவுவது. மற்றொன்று, மேனகா எங்கே போகிறாள்? என மேனகாவைப் படர்க்கையாகக் கொண்டு முன்னால் இருப்பவரிடம் வினவுவது. இப்பொருண்மையை சிங்களத்தில் சூழலும், தமிழில் திணை, பால், எண், இடமும் தீர்மானிக்கின்றன.

இவ்வாறான, மொழியியற் கூறுகளை அடியாகக் கொண்ட பல சிக்கல்களுக்கு, சிங்களத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கும் ஒருவர் முகங்கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, அவ்வாறான ஒருவர் தமிழிலக்கணத்தில் மட்டுமன்றி சிங்கள இலக்கணத்திலும் தகுந்த பயிற்சியுடையவராயிருத்தல் சிறந்தது.

நேர்மொழிபெயர்ப்பு/சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு

சிங்களப் பிரதிகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகளுள் அநேகமானவை சொல்லுக்குச் சொல்லமைந்த நேர்மொழிபெயர்ப்பையே பிரதிபலிக்கின்றன. மிகச் சிறந்த நாவல்களின் மொழிபெயர்ப்புகளான 'பற்றற்ற வாழ்க்கை', 'மடோல் தீவு', 'ஏர்விழா', 'குருதிப்பூஜை' முதலானவையும் மிகச் சிறந்த சிறுகதைகளின் மொழிபெயர்ப்புத்

தொகுதிகளான 'திறந்த கதவு', 'ஒரே இரத்தம்' முதலானவையும் அதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

“என்னோடு ஒன்றாக ஒரே வகுப்பில் படித்து ஒன்றாகவே ஓடிப் பிடித்து விளையாடி தாம்பத்திய வாழ்வில் ஈடுபட்ட பின்பும் என்னோடு பழகிய சிரிதாச ஐயசேனவைக் காண இம்முறை நான் கின்பத்தலியவில் உள்ள அவனுடைய வீட்டுக்கு ஒரு வருடத்துக்குப் பின்பே சென்றேன்.

திருமணமான பின்னர் சிரிதாச தன்னாலேயே கட்டப்பட்ட வீடு ஒன்றில் குடியிருந்தான். அவனுடைய தாயின் மரணத்திற்குப் பின் அவன் புதிய வீட்டை வாடகைக்குக் கொடுத்து விட்டு, பெருவளவில் வசித்தான். ஏறக்குறைய மூன்று ஏக்கர் வீட்டுத் தோட்டத்தில் அமைந்துள்ள அவ்விலம் இடவசதியில் அவ்வளவு பெரிய அறைகளாக இல்லாவிட்டாலும் சுவர்கள், தூண்கள், நிலைகள், ஜன்னல்கள், சலாகைகள், கைமரங்கள் எல்லாமே பெரியவையாக இருந்தன.

இவ்வாறான மர வேலைப்பாடுகளை செய்வித்த சிரிதாசவின் தந்தையின் உறுதியான செயல்களையும், தொன்மையான பரம்பரையில் வழிவந்த ஊர்த்தலைவனான அவருடைய மனதில் தீட்பத்தையும் காட்டுகின்றன.” (பற்றற்ற வாழ்க்கை ப-1)

“முதல் முதல் இரகசியமாக வாசனை சுவர்க்காரம் பூசினாலும் இப்ப இப்ப எல்லோரும் வெளிப்படையாக பூசுகின்றனர்.”(ஏர்விழா ப-67)

“கரத்தையைச் செலுத்தும் கொத்தலாவலையின் சந்தர்ப்பம் இறுதிக்கட்டத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. கீழ் வளைவில் கரத்தை இழுபட்டுச் செல்கையில், கரத்தையை மீண்டும் திருப்பும் விதமாகக் கயிற்றுப் பட்டையை இழுத்துக் கொண்டிருந்தான் அவன். கரத்தை வந்த வேகம் காரணமாக, மீண்டும் திருப்பிய போதும் மேட்டுப் பக்கம் சென்றே நின்றது. இள வட்டத்தினருக்கு அற்புதமான இன்ப அனுபவத்தை வழங்கும் விளையாட்டு அது.” (‘விடைபெற்ற வசந்தம்’, ப. 15)

“இந்தப் பூசையின் மூலம் தமது எதிர்பார்ப்பு நிறைவேறும் என்ற நம்பிக்கையை வலுவூட்டும் விதமாக வேதகரிகள் பல உச்சாடனம் செய்த வயதான சமயப் பிரதிநிதி சேவலின் கழுத்தை வெட்டினார். பின்னர் கோயில் முற்றத்தில் தேங்காய் கல் மீது சேவலின் உடலைப் போட்டார். சிறகடித்தது இரு பக்கமாகவும் மேலும் கீழும் துடிதுடித்த தலையில்லாச் சேவலின் கழுத்திலிருந்து வழிந்த குருதி குழவரச் சிதறியது. சிறிது நேரம் துடித்து கல் மீது விழுந்த அது அமைதியடைந்தது.” (‘விடைபெற்ற வசந்தம்’, ப. 109)

மேலே தரப்பட்டுள்ள உரைப்பகுதிகள் நேர்மொழிபெயர்ப்புக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். அவற்றிற் காணப்படும் சொற்களின் கோவையும் வாக்கியங்களின் எண்ணிக்கையும் நடையும் அமைப்பும் நேர்மொழிபெயர்ப்பின் விளைவே. மூலமொழியிலிருந்து சற்றும் விலகாத, ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளனின் சுதந்திரத்தை முற்றிலும் பேணாத மொழிபெயர்ப்பின் பிரதிபலிப்பு இது. இவ்வாறான மொழிபெயர்ப்புகள், இலக்குமொழி வாசகனுக்கு எளிதில் பொருளை உணர்த்துவதில்லை.

நடையும் வாக்கிய அமைப்பும்

மூலமொழியிலிருந்து இலக்குமொழிக்குப் பிரதியொன்றை மொழிபெயர்க்கும்போது மொழிபெயர்ப்பாளர் மூலமொழிக்கு விசுவாசமான அல்லது மிகக் கிட்டிய நடையையும் அமைப்பையும் கையாள்வது மிகச் சிக்கலான ஒர் அம்சமாகும். இவ்வம்சம் வாசகனுக்குப் பொருள்கோள் செயன்முறையில் பெருஞ்சவாலாக அமைந்து விடுகிறது. ஈழத்துத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்களிலே இவ்வம்சத்தைப் பரவலாகக் காணலாம். சிங்களத்திலிருந்து தமிழில் இதுவரை வெளிவந்திருக்கின்ற மொழிபெயர்ப்புப் பிரதிகளுள் ஏராளமானவை சிங்கள மொழிநடையையும் வாக்கிய அமைப்பையும் தழுவியனவாகவே உள்ளன. அதற்குக் கீழ்வரும் உரைப்பகுதிகள் சிலவற்றை எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளலாம்.

“நந்தா அன்னியருடன் உணவு உண்ண உட்கார்ந்தாளெனினும், அனுலா உட்காரவில்லை. வேலைக்காரனொருவனினதும் வேலைக்காரி

ஒருத்தியினதும் உதவியோடு அவள் உணவு உண்ணுகிறவர்களை உபசரித்தாள். கறியுள்ள பீங்கானையும் கரண்டியையும் கையால் எடுத்து, உணவு உண்ணுகிறவர்களைச் சுற்றிச் சென்று, தாழ்ந்து அல்லது முழந்தாளிட்டு மீன் ஆணத்தைப் பகிர்தல் அனுலாவுக்கு அவர்களுடன் சேர்ந்து உணவு உண்ணுவதைவிட மகிழ்வூட்டு வதாக இருந்தது.” (கிராமப்பிறழ்வு ப-6)

சராசரி மொழியறிவும் வாசிப்பனுபவமும் கொண்ட ஒரு நல்ல வாசகனுக்கு மேற்குறித்த உரைப்பகுதியில் காணத்தகும் குறைபாடுகள் மிகத் தெளிவாகவே புலப்படும். இலக்குமொழியின் நடையோ வாக்கிய அமைப்போ இவ்வரைப்பகுதியில் கையாளப் படவில்லை. மூலமொழிக்குக் கிட்டியவொரு மொழிநடையே இதில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பொதுச்சூழலில் கையால் எடுத்தல், வாயால் சாப்பிடுதல், மூக்கால் சுவாசித்தல் முதலான சொற்றொடர் பிரயோகங்கள் தமிழ்மரபில் பெரிதும் கையாளப்படு வதில்லை. ஆனால் மருத்துவம் போன்ற சில சிறப்புச் சூழல்களில் ஆங்காங்கே பயன்படுத்தப்படுவதுண்டு. மேற்குறித்த உரைப்பகுதி எளிதாகப் பொருள் கொள்ளக்கூடிய வகையில் பின்வருமாறு அமைதல் சிறப்பு.

“நந்தா விருந்தினர்களோடு உண்ணுதற்கு உட்கார்ந்தாள். ஆனால் அனுலா உட்காரவில்லை. அவள் வேலைக்காரர்களின் உதவியோடு விருந்தினர்களை உபசரித்தாள். கறியுள்ள பீங்கானையும் கரண்டியையும் ஏந்திக்கொண்டு, விருந்தினர்களைச் சுற்றி வந்து, குனிந்து அல்லது முழந்தாளிட்டு கறியினைப் பகிர்தாள். அது அவர்களுடன் சேர்ந்து உண்ணுவதைவிட அனுலாவுக்கு மகிழ்ச்சியளிப்பதாக இருந்தது.”

மூல மொழிப்பண்பாடு

மூலமொழியிலிருந்து பிரதியொன்றை மொழிபெயர்க்க முற்படுகிறபோது, நடைமுறையிலுள்ள மூலமொழிப் பண்பாட்டம்சங்களை இலக்குமொழியில் தரமுனைவதும் சிக்கலான ஒரு அம்சமாகும்.

அது சிலவேளைகளில் நகைப்புக்கிடமானதாகவும் கொள்ளப்படும். குறிப்பாகச் சிங்களமொழியில், முன்னால் உள்ள ஒருவரோடு உரையாட முனையும்போது அவரது பெயரை சுட்டி விழிப்பது, தொழிற்தகுதியைச் சுட்டி விழிப்பது அல்லது அவரது உறவு முறையைச் சுட்டி விழிப்பது பண்பாடாகும். இப்பண்பாட்டைத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்களில் பலரும் கையாண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். பெரும்பாலும் தமிழில் இவ்வாறானவொரு வழக்கம் இல்லை. பின்வரும் உரைப்பகுதிகளினூடாக இதனைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

முலமொழி

“மேனகா உலாத் திநுகமீன் டிசின் கரந்தை டேச விசரமீ டுசின் டுசுலா ட. டேசுன்னெகி டாடி உஞ்சு மீநீசுதன் டேடேனகு விசின் டாரு கரனன் டேலா டுகிநகு தோல டேடகமெ டிச தான்தா டல டுதனன் மேனகா ட “டிமீமீ!” டி குகுடசுனா ட.

‘டிசோசி!’ கிசமீன் டிவ டா டிமீமீ டிமாருவென் டுகுடமீ மூட டன்தா ட. தான்தா டாரு கரனெ டா மீநீசுதன் டேடேனா பமன்க் தோல டிபி டு தான்தா டுசுடாதெ காமரசு ட டமன் கெடெசு.” (பிராயசு p51)

கிலக்குமொழி

“மேனகா மேலும் அக்கறையுடன் வண்டியை நோக்கி கூர்ந்து பார்த்தாள். இரு பக்கத்திலும் உட்கார்ந்த இருமனிதர்கள் தாங்கிக் கொண்டிருந்த நோயாளி வேறு யாருமில்லை. வைத்தியம் செய்வதற்குப் போன அப்பாவே என்று அறிந்து கொண்ட மேனகா ‘அம்மே’ என்று தானாகவே கத்தினாள்.

“அய்யய்யோ” என்று கத்திக்கொண்டு ஓடி வந்த அம்மா ஆயா சத்துடன் அழுகையை அடக்கிக் கொண்டாள். அப்பாவைத் தாங்கிக் கொண்டு வந்த மனிதர்கள் இருவரும் மட்டுமல்ல நாங்களும் அப்பாவைத் தூக்கிக் கொண்டு அறைக்குள் சென்றோம்.” (பற்றற்ற வாழ்க்கை, ப-56)

முலமொழி

“யோனா! லோனவெ டு மீநினோர் டும மீ கனாவ டுனனெ ஓந்நெ”
பி மல டுநின் பிபி மல்கெடெ வுன் வுன்கெமீ.” (பிராயச p85)

கிலக்குமொழி

“மாடு! எதற்கு மனுஷன் நீ இந்தக் கதையை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய்” என்று அப்பால் இருந்த மல்லிசை ஏசினேன்.
(பற்றற்ற வாழ்க்கை, ப - 94)

முலமொழி

“பரா மீ மீநிவெ டுநு நோபி வெருனே பூருவே வாய்வெவெ.”
(பிராயச p119)

கிலக்குமொழி

“சரோ இந்த மனிதனிடம் அகப்படாமல் தப்பியது பூர்வத்தில் செய்த புண்ணியத்தினால்.” (பற்றற்ற வாழ்க்கை, ப - 133)

இவ்வாறான வாக்கிய அமைப்புக்கள் சிங்களமொழிக்கு மிகக் கிட்டிய பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் உள்ளன. இவை தமிழ்மொழிப் பண்பாட்டிற்கு அந்நியமானவொரு நிலையையே சுட்டி நிற்கின்றன. எனவே, மேற்குறித்த உரைப்பகுதிகள் பின்வரும் வகையில் அமைதலே சிறப்பு.

“மேனகா மேலும் அக்கறையோடு வண்டியை நோக்கிக் கூர்ந்து பார்த்தாள். இரு பக்கங்களிலும் உட்கார்ந்திருந்த இருவரும் தாங்கிக் கொண்டிருந்த நோயாளி வேறு யாரும்ல்ல, வைத்தியம் செய்வதற்குப் போன அப்பாவேதான் என்று அறிந்து கொண்ட அவள் ‘அம்மா’ என்று கத்தினாள்.

“ஐயையோ” என்று கத்திக்கொண்டு ஓடி வந்த அம்மா வருத்தத்தோடு அழுகையை அடக்கிக் கொண்டாள். அப்பாவைத் தாங்கிக் கொண்டு வந்தவர்களோடு நாமும் சேர்ந்து அவரைத் தூக்கிக் கொண்டு அறைக்குள் சென்றோம்.”

“மாடு! எதற்கு நீ இந்தக் கதையை கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய்?”
அப்பால் நின்ற மல்லிசை ஏசினேன்.

“சரோ இவனிடம் அகப்படாமல் தப்பியது பூர்வத்தில் செய்த
புண்ணியத்தினால் தான்.”

ஒவ்வொரு மொழியும் தத்தமது சொற்களைக் கையாளுவதற்
கென்றொரு ஒழுங்கமைப்பு மாதிரியைக் கொண்டுள்ளன. மொழி
பெயர்ப்புக்களில் ஒழுங்கமைப்பு மாதிரிகள் மிகக் கவனமாகக்
கையாளப்படல் வேண்டும்.

முறையற்ற சொற்கோவை / வீணான சொற்சேர்க்கை

மூலமொழியிலிருக்கும் கருத்தமைவொன்றை இலக்குமொழிப்
பிரதியில் வழங்கமுற்படுகிறபோது முறையற்ற விதத்தில் சொற்
களைக் கோப்பதும் வீணான சொற்களை மேலதிகமாகக் கையாள்
வதும் மொழிபெயர்ப்பில் மிகப்பெரும் சிக்கல்களை உருவாக்கு
கின்றன. பெரும்பாலும் நேர்மொழிபெயர்ப்பில் அல்லது சொல்லுக்குச்
சொல் மொழிபெயர்ப்பில் இச்சிக்கல்கள் காணப்படுகின்றன.
கீழ்வரும் இலக்குமொழிப் பிரதிகளின் பகுதிகள் அதனைத்
தெளிவாகப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன.

முலமொழி

“கிந்தேன் ஈடி கிந்தேன் பஃபவ மஃ, வறூரென் பிசி வான் டஃ வஃ
ஈரூரா ஃன ஃஃபென் பஃ ஈஃ ஈஃ ஈஃபஃபென் டஃஃஃஃ ஃஃஃஃஃ
ஃஃஃஃஃ ஃஃஃஃஃஃஃ ஃஃஃஃஃஃஃ ஃஃஃஃஃஃஃ ஃஃஃஃஃஃஃ
ஃஃஃஃஃஃஃ.” (வஃஃஃஃ p41)

இலக்குமொழி

“நித்திரையிலும் அரை நித்திரையிலும் தூங்கிக்கொண்டிருந்த
எனக்கு, நீரினால் குளம் நிரம்பி வான்போடும் அழகும் பிள்ளைகள்
விளையாடும் தோற்றமும், பசுமை நிறைந்த பயிர்களும் என்
உள்ளத்தில் காட்சியளித்தன.” (‘ஏர்விழா’, ப-59)

மேலே தரப்பட்டுள்ள உரைப்பகுதிகளின் கருத்தினைப் புரிந்து கொள்வதில் மிகுந்த சிரமம் ஏற்படுகிறது. ஒரு சாதாரண வாசகன் இவற்றின் பொருளைப் புரிந்து கொள்வதென்பது ஓர் அரிய செயலாகும். இவற்றை வாசிக்கும்போது வேற்று மொழியொன்றை படிப்பதானவொரு அனுபவம் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. முறையற்ற சொற்கோவையும் வீணான சொற்சேர்க்கையுமே அதற்கான அடிப்படையாகும். முற்குறிப்பிட்ட உரைப்பகுதிகளை பின்வருமாறு மிக எளிதாகப் பொருள்நிரக்கூடியவாறு மொழியெயர்க்க முயற்சிக்கலாம்.

“தூக்கத்திலும் அரைத் தூக்கத்திலும் இருந்த எனக்கு, நீரினால் குளம் நிரம்பி வான்போடும் அழகும் சிறுவர்கள் ஓடி விளையாடும் காட்சியும் பசுமை நிறைந்த பயிர்களும் நினைவிற தோன்றின.”

“அயல் கிராமத்தவர்கள் சைக்கிள்களிலும் நடந்தும் எமது குளத்திற்கு வந்து, ஆலமரத்தடியில் அமர்ந்து, நீரைநோக்கி நெடுநேரம் பார்த்துவிட்டு குளித்துக்கொண்டு போனார்கள். கிராமத்தில் பலர் நீண்டகாலமாகத் தண்ணீரைக் காணாததனால் முன்னரைப் போன்றே தங்களது துணி மணிகளைக் கழுவிக்க் குளக்கட்டில் காயவைத்துக் கொண்டனர். அவர்கள் சாய்பல் பூத்து வெடித்திருந்த தமது உடல்களைக் கழுவி, குளித்து முழுகிச் சுத்தப்படுத்திக் கொண்டார்கள். குமரப் பெண்கள் நீரில் விளையாடிக் குளித்து, வேறு நாட்களில் இல்லாத ஒரு பெரும் மகிழ்ச்சியுடன் நனைந்த கூந்தலை தங்களது தோள் மேல் வைத்தபடியே நடப்பது சாதாரண காட்சியாகியது.”

“முதுகுப்புறம் மறையும் வகையில் ‘சீத்தைத் துணியை’த் தலையிற் கட்டிக்கொண்டு, பாதையில் குந்திக்கொண்டே குனிந்து கருங்கற்களைப் பரவினார்கள்.”

இவை, மிகச்சாதாரணமாகப் பொருள் புலப்படக்கூடிய வகையில் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மொழிபெயர்ப்பைச் சோதித்தல்

காத்திரமான மொழிபெயர்ப்பைக் கண்டறிவதற்கும் மொழி பெயர்ப்பொன்றின் தரத்தை மதிப்பிடுவதற்கும் மொழிபெயர்ப்பைச் சோதித்தல் தேவையானதாகும். இச்சோதனை ஒரு மொழி பெயர்ப்பாளனைப் புடம் போடவும் அவனை நல்வழிப்படுத்தவும் உதவும். மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்களில் இருந்து விடுபடுவதற்கு அல்லது மேலெழுவதற்கு மொழிபெயர்ப்பைச் சோதித்தல் இன்றியமையாதது. அது குறித்த அறிவும் அனுபவமும் மிகுந்த பயனை அளிக்கும்.

நெறிமுறைக்குட்பட்ட மதிப்பீடு, திறனாய்வு எனப்படுகிறது. அது கணக்கிடுதல், நிர்ணயித்தல், மதிப்பைக் கண்டறிதல், சோதனை செய்தல் ஆகிய பொருண்மையைக் கொண்டது. அதாவது, திறனாய்வென்பது ஒரு செயலின் சிறப்புக்களையும் அது தவிர்க்க வேண்டியவற்றையும் காரண காரியத் தொடர்புகளோடு சோதித்தறியும் செயன்முறையாகும். பொதுவாக இலக்கியம், கலைப் படைப்புகள் மீதே இத்திறனாய்வு முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அவ்வகையில் மொழிபெயர்ப்பிலும் இத்திறனாய்வு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஒரு மொழிபெயர்ப்பு கலைப்படைப்பாகிறபோது அதனை மதிப்பிடுவதும் திறனாய்வு செய்வதும் தேவையாகிறது. ஒரு சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு திறனாய்வினுடாகவே இனங்காணப்படுகிறது.

மொழிபெயர்ப்பைச் சோதித்தல் என்பது மொழிபெயர்ப்பிலுள்ள சிக்கல்கள் எல்லாவற்றையும் இனங்காண்பதாக இருத்தல் வேண்டும். துல்லியமாக மொழிபெயர்த்தல், எளிதில் புரியும்படி மொழிபெயர்த்தல், மொழிநடையைச் சரியான விதத்தில் மாற்றுதல், பண்பாட்டுப் பின்னணியைச் சரியான விதத்தில் விளக்குதல் போன்றன ஒரு நன்மொழிபெயர்ப்புக்குச் சவாலாக அமைவன. மொழிபெயர்ப்பின் போதான சிக்கல்களைக் கவனத்திற் கொள்ளும் போது அவற்றையும் சோதிக்க வேண்டும்.

மூலமொழியிலிருந்து இலக்குமொழிக்கு மொழிபெயர்ப்புச் செய்யும் நிலையில், மூலமொழியில் சொல்லப்பட்ட அனைத்துக் கருத்துகளும் இலக்குமொழியில் அமைவதை எதிர்பார்த்தல் நியதியாகும். ஆனால், நடைமுறையில் அனைத்துக் கருத்துகளும் இலக்குமொழியில் இடம்பெறுவது அரிது. இலக்குமொழியின் இயல்புக்கு ஏற்பவோ அல்லது மூலமொழியின் இயல்புக்கு ஏற்பவோ மொழிபெயர்க்கும்போது சில கருத்துகள் விடுபடவோ, தொடர்புடைய கருத்துகள் கூடுதலாக இடம்பெறவோ வாய்ப்புகள் உள்ளன. இவை இவ்விரு மொழிகளின் அமைப்பையும் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் பொருத்தே அமையும். இவ்வாறான விடயங்களிலும் கூடுதல் கவனம் செலுத்தப்படல் வேண்டும்.

மதிப்பிடுதல், திறனாய்வு செய்தல், சோதித்தல் இம்மூன்று சொற்களுக்கிடையே மிகுந்த வேறுபாடில்லை. எனவே, சோதித்தல் என்பது மொழிபெயர்ப்பின் தன்மையை அறிவதற்கு தேவையாகிறது.

- அ) மூலமொழியிலும் இலக்குமொழியிலும் உள்ள சொற்களின் ஒப்புமையையும் அவற்றின் தன்மையையும் அறிந்து கொள்ளுதல்
- ஆ) மூலமொழியில் உள்ள கலைச்சொற்கள் ஆற்றல்மிகு நிகரன்களாக இலக்குமொழியில் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை இனங்காணல்
- இ) இருமொழிகளிலும் உள்ள சொற்கள், சொற்றொடர்கள் ஆகியனவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து மதிப்பிடுதல்
- ஈ) மொழிபெயர்ப்பைப் பயன்படுத்துவோர் வழி நோக்குதல் ஆகிய அடிப்படைகளில் நின்றும் மொழிபெயர்ப்பைச் சோதித்தறிய வேண்டும்.

ஒரு மொழிபெயர்ப்பானது எந்த அளவு மக்களின் வரவேற்பைப் பெறுகிறது. எந்த அளவு அதில் கூறப்பட்டுள்ளவை மக்களை

ஈர்க்கிறது என்பதை மட்டும் கணக்கில் கொண்டு அதன் தரம் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. ஏனெனில், ஒரு மொழிபெயர்ப்பில் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகள் சிலருக்குப் பிடித்திருக்கலாம் - மொழிபெயர்ப்பின் தன்மை பிடிக்காமல் இருக்கலாம். அதேபோல வேறு சிலருக்கு மொழிபெயர்ப்பின் தன்மை பிடித்திருக்கலாம் - மொழிபெயர்க்கப்பட்ட செய்திகள் பிடிக்காமல் இருக்கலாம். மொழிபெயர்ப்பின் தரம் மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்களை கையாண்டுள்ள தன்மையினை, சவால்களை எதிர்கொண்ட முறைமையினை அடிப்படையாகக் கொண்டே தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

ஒரு மொழிபெயர்ப்பானது பிறழ்ந்த மொழிநடையையோ கடினமான மொழியமைப்பையோ மொழிநிலையில் இயற்கைக்கு மாறான அமைப்பையோ கொண்டிருத்தல் கூடாது. பொருள் நிலையில் தடுமாற்றமளிக்கும் அமைப்பையோ அல்லது புரிந்துகொள்ள இயலாத விவரத்தையோ கொண்டிருத்தல் கூடாது.

மொழிபெயர்ப்பென்பது மூலப்பிரதியில் உள்ளதையே கூறவேண்டும். இலக்குமொழியில் எந்த அளவுக்கு மிகவும் பொருத்தமான, இயல்பான வகையில் கூறமுடியுமோ அந்தளவுக்கு கூறவேண்டுமே தவிர மூலப்பிரதியில் உள்ளவற்றை மாற்றி அமைக்கவோ, திருத்திக் கூறவோ மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு உரிமையில்லை. ஒரு மொழிபெயர்ப்பை மதிப்பிடும் உரிமையையும் அதன் தரத்தைக் கணிப்பிடும் பணியையும் பயனாளிகளின் கைகளில் விட்டுவிட வேண்டும்.

உசாத்துணைகள்

1. Andre Lefevere, **Translating Poetry – Seven Strategies and a Blueprint**, Amsterdam, Van Gorcum, 1975.
2. Avadhesh K. Singh (ED), (1996), **Translation: It's Theory and Practice**, New Delhi : Creative Books.
3. Bassnet, Susan.,(1980), **Translation Studies**, New York : Methuen.
4. Catford, J.C., (1965), **A Linguistic Theory of Translation**, London: Oxford University Press.
5. Larson, Mildred L., (1998), **Meaning –based translation: A guide to cross-language equivalence**, Lanham, MD: University Press of America and Summer Institute of Linguistics.
6. Nair, K. Sreedevi., (1996), **Aspects of Translation**, New Delhi.
7. Newmark, (1981), **Approaches to Translation**, Oxford: Pergamon press.
8. Nida A. Eugene., (1975), **Language Structure and Translation**, California: Stanford University Press.
9. Nida A. Eugene., & Taber R. Charles (1982), **The Theory and Practice of Translation**, Netherlands: The United Bible Societies.
10. Nuhman, M.A., (2003), **A Contrastive Grammar of Tamil and Sinhala Noun Phrase**, Sri Lanka: University of Peradeniya.
11. Roman Jacobson, (1959), **On Linguistic Aspects of Translation**, in R.A.Bower(ed), **On Translation**, Cambridge : Harvard University Press.
12. Rukmini Bhaya Nair, (ED), (2002), **Translation, Text and Theory : The Paradigm of India**, New Delhi: SAGE Publication.
13. Theodore Savory, (1957), **The Art of Translation**, London : Jonathan Cape Limited.
14. Valarmathy, M., (ED), (1999), **On Translation**, Chennai: International Institute of Tamil Studies.
15. Valarmathy, M., Et all (ED) (2001), **Translation: Theory and Application**, Chennai : International Institute of Tamil Studies.

16. Shanti, R., Towards Translation, Thanjavur, Sarguru Publication.
17. Kanaga Nayakam, C., Shakespear Translations in Tamil: Proceedings of the Fifth International Conference, Seminar of Tamil Studies, Volume – 2
18. சண்முகவேலாயுதம், சு., மொழிபெயர்ப்பியல், சென்னை, உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், 1985.
19. முருகேசபாண்டியன், ந., மொழிபெயர்ப்பியல், திருச்சி, உயிரெழுத்து பதிப்பகம்
20. மர்ரீ எஸ். ராஜம், (ப.ஆ.), அகநானூறு, சென்னை, என்.சி.பி.எச்., 1981,
21. சோமசுந்தரனார், பொ.வே., (ப.ஆ.), பட்டினப்பாலை, சென்னை, கழகம்.
22. சாகுல் ஹமீது, க., தமிழில் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு, சென்னை, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், செப்டெம்பர், 2004
23. சிலம்பொலி, க. செல்லப்பன், (உ.ஆ.), சிலப்பதிகாரம், சென்னை, பாரதி பதிப்பகம்.
24. சீனிவேங்கடசாமி, மயிலை, பௌத்தமும் தமிழும், சென்னை, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1964
25. சீனிவேங்கடசாமி, மயிலை, கிறிஸ்தவமும் தமிழும், சென்னை, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,
26. மயிலை சீனி, வேங்கடசாமி, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம், சென்னை, சாந்தி நூலகம், 1962.
27. கந்தசாமிப்பிள்ளை, நீ., (மொ.பெ.), தாமஸ்கிரேயின் இரங்கற்பா, நாட்டுப்புற இடுகாட்டில் எழுதியது, அறிவகம், தஞ்சாவூர், 1961
28. நு.மான், எம்.ஏ, 'தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் சிங்கள இலக்கியம்', மொழியும் இலக்கியமும், 2006.
29. அமரந்தா., (தொ), (2008), மொழிபெயர்ப்புக் கலை : இக்காலப் பார்வைகள், சென்னை : என்.சி.பி.எச்

30. அரணமுறுவல், ந., அமரந்த்தா.,(தொ), (2005), மொழிபெயர்ப்புக் கலை, சென்னை : பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ்.
31. ஈஸ்வரன், ச., (2005), மொழிபெயர்ப்பியல், சென்னை : பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ்.
32. சிவசண்முகம், சி., தயாளன், வே., (1989), மொழிபெயர்ப்பியல், சிவகங்கை : அன்னம்.
33. சேதுமணி மணியன்., (1990), மொழிபெயர்ப்பியல்: கோட்பாடுகளும் உத்திகளும் மதுரை : செண்பகம் வெளியீடு.
34. பூரணச்சந்திரன், க., (2003), நவீன மொழிபெயர்ப்புக் கொள்கைகள், தஞ்சாவூர் : அகரம்.
35. முருகையன்., (2002), மொழிபெயர்ப்பு நுட்பம் - ஓர் அறிமுகம், கொழும்பு- சென்னை : குமரன் புத்தக இல்லம்.

பயன்பட்ட முலமொழிப் பிரதிகள்

1. Martin Wickramasinha, (1944), **Gamperaliya**, Raajagiriya: Sarasa.
2. Martin Wickramasinha, (1947), **Madol Dhoova**, Raajagiriya: Sarasa.
3. Martin Wickramasinha, (1956), **Viraagaya**, Sri Lanka: Sarasa.
4. Somarathna Balasooriya, (1988), **Vapmagula**, Colombo:S.Godage saha Sahodarayo.

பயன்பட்ட இலக்குமொழிப் பிரதிகள்

1. உவைஸ் ம.மு., (மொ.பெ), (1964), கிராமப்பிறழ்வு, மாட்டின் விக்ரம சிங்ஹவின் 'கம்பெரலிய' நாவல் மொழிபெயர்ப்பு, கொழும்பு : இலங்கை சாகித்திய மண்டலம்.
2. கமால், திக்குவல்லை., (மொ.பெ), (2009), திறந்த கதவு, கமல் பெரேராவின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிறுகதைகளின் மொழி பெயர்ப்பு, கொழும்பு : எஸ். கொடகே சகோதரர்கள்.
3. கமால், திக்குவல்லை., (மொ.பெ), (2008), குருதட்சணை, நெனகம சிரிவந்தனவின் 'குருபண்டுரு' நாவல் மொழிபெயர்ப்பு, இலங்கை: தோதன்னை வெளியீடு.

4. சடகோபன், இரா., (மொ.பெ), (2007), உழைப்பால் உயர்ந்த வர்கள், பந்துபால குருகேயின் 'செனகசின் உபன் தருவோ' நாவல் மொழிபெயர்ப்பு, கொழும்பு : தேசிய நூலக ஆணைக்குழு
5. சுந்தரம் செளமியன்., (மொ.பெ), (1992), பற்றற்ற வாழ்க்கை, மாட்டின் விக்ரமசிங்ஹுவின் 'விராகய' நாவல் மொழிபெயர்ப்பு, தெஹிவளை : திசுர பிரசுராலயம்.
6. சுந்தரம் செளமியன்., (மொ.பெ), (1993), மடோல் தீவு, மாட்டின் விக்ரமசிங்ஹுவின் 'மடோல் தூவ' நாவல் மொழிபெயர்ப்பு, தெஹிவளை : திசுர பிரசுராலயம்.
7. மடுளுகிரியே விஜேரத்ன, (மொ.பெ), (2004), சொர்க்கம், சேபாலி மாயாதன்னவின் 'திதச' நாவல் மொழிபெயர்ப்பு, கொழும்பு : எஸ். கொடகே சகோதரர்கள்.
8. மடுளுகிரியே விஜேரத்ன, (மொ.பெ), (2006), ஏர்வீழா, சோம ரத்ன பாலசூரியவின் 'வம்பகுல' நாவல் மொழிபெயர்ப்பு, கொழும்பு : எஸ். கொடகே சகோதரர்கள்.
9. மடுளுகிரியே விஜேரத்ன, (மொ.பெ), (2006), நெடும்பயணம், குணசேகர குணசோமவின் 'வெடிஹண்ட' நாவல் மொழிபெயர்ப்பு, மீரிகம : ஆகர்ஷா பதிப்பகம்.
10. ரஸ்மின் எம்.சீ., மல்லிகா தேவி (மொ.பெ), (2008), ஊரடங்குச் சட்டம், சிட்னி மாகஸ் டயஸின் 'எந்திரி நீதிய' சிறுகதைத் தொகுப்பின் மொழிபெயர்ப்பு, இலங்கை : தோதன்னை வெளியீடு.
11. ஸப்பவான், திக்குவல்லை., (மொ.பெ), (2007), ஒரே இரத்தம், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிறுகதைகளின் மொழிபெயர்ப்பு, கொழும்பு : மீரா பதிப்பகம்.
12. ஷம்ஸ், எம்.எச்.எம்., (மொ.பெ), (2004), நண்பர்கள், தெனகம சிரிவர்த்தனவின் 'மிதுரோ' நாவல் மொழிபெயர்ப்பு, கொழும்பு : குணசேன.

இலங்கையில் மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிய கற்கை நூல்கள் அல்லது ஆய்வு நூல்கள் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. இக்குறையினைத் தீர்த்துவைப்பதற்கு வழிகாட்டியாக அஷ்ரஃப்பின் மொழிபெயர்ப்பியல் நூல் அமைகிறது.

இந்நூலின் அமைப்புப் பற்றிச் சிறிது நோக்கலாம். நூலின் முற்பகுதியில் மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிய அடிப்படைகள் கூறப்படுகின்றன. அடுத்து மொழிபெயர்ப்பின் வரலாறு கூறப்படுகிறது. பின்னர் சிறப்பாக, இந்தியாவிலும் தமிழிலும் நடைபெற்ற மொழிபெயர்ப்பு வரலாறு விளக்கப்படுகிறது. மொழிபெயர்ப்புக்கு ஈழத்தவர்களின் பங்களிப்புப் பற்றிய விவரங்களுடன் வரலாற்றுப் பகுதி முடிவடைகின்றது. நிறைவாக, மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கல்கள் பற்றியும் மொழி பெயர்ப்பு அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் சில பற்றியும் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது.

அஷ்ரஃப்பின் இந்நூல் தமிழ் மொழியிலே மொழிபெயர்ப்புக் கற்கைநெறியினை மேற்கொள்ளும் மாணவர்களுக்கு ஓர் அருமையான பாடநூலாக ஆகித் துணை செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை. மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள், மொழிபெயர்ப்பு நெறிமுறை மற்றும் உத்திகள் முதலாய பொருண்மைகள் எளிமையான தமிழ் மொழி நடையிலே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

Ph.D. (Edinburgh), D.Litt. (UJ)

தகைசார் வாழ்நாட் பேராசிரியர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

EXCELLENT PUBLICATION
Copyright © Aavanaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ISBN : 978-955-3492-11-1

9 789553 492111

cover design - nawas sawfi